

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ ΜΑΣ

Ἐλεύθερα Νιότης

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΤΣΕΛΛΟΣ

- Χ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ : Ἡ Κυβέρνηση Μαξίμου.
Β. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ : Ὁ ἔλεγχος τῆς ἡγεσίας ἀπὸ τὴ
βάση.
Τ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ : Ὁ Φῶτος Πολίτης, ἕνας πνευ-
ματικὸς ἡγέτης.
Σ. ΜΑΚΡΗ : Ἄς δώσει τὸ σύνθημα ὁ φοιτη-
τικὸς κόσμος.
Α. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ : Ἐκεῖ ποὺ λειτουργοῦν ἀμείλικτα
οἱ νόμοι τοῦ καπιταλισμοῦ.
Ν. ΣΙΩΡΗ : Ε.Ε.Ν.: τὸ χαρακῶμα τοῦ νέου
Ἑλληνα.
Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ : Ἡ διεθνὴς ὀργάνωση τῆς ἐργα-
σίας καὶ ἡ προστασία τῆς
ἐργαζόμενης νεολαίας.
Γ. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΔΑ : Τὸ Κυπριακὸ ζήτημα.
Ν. ΔΕΛΑΚΗ : Οἱ ἑλληνικὲς πολιτικὲς παρα-
τάξεις.
Λ. ΔΡΕΠΑΝΙΩΤΗ : Δημιουργία στελεχῶν.

Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ Ε. Ε. Ν.

ΦΥΛΛΟ 10

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1947

ΧΡΟΝΟΣ Β΄.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΝΙΑΤΑ

ΕΠΙΣΗΜΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ. Ε. ΤΗΣ ΕΕΝ
ΧΡΟΝΟΣ Β'. ΦΥΛΛΟ 10 — ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1947
ΓΡΑΦΕΙΑ ΓΙΑΝ ΣΜΑΤΣ 20 — ΤΗΛΕΦ. 35-214

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ **Χ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ**

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ Β. ΦΥΛΛΙΑΣ — ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ - ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΔΟΚΗ ΑΥΓΕΡΙΟΥ

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Κ.

Εἴμαστε ἡ ἐθνικὴ δημοκρατικὴ ἀριστερὴ παράταξη. — Τὸ Κ.Κ.Ε. δὲν στέκεται ἀντρίκια στὴ γραμμὴ του. — Φοράει τὴ μάσκα τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας καὶ ἐξαπατᾷ τὴς λαϊκῆς μάζες. — Κατηγοροῦμε τὴ φασιστικὴ δεξιὰ. — Ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὸ σοσιαλισμὸ καὶ τὴς δημοκρατικῆς ἐλευθερίας.

— Ὁ κ. Ε. Τσέλλος εἶναι ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Ε.Ε.Κ. Ἡ συνέντευξη ποῦ μᾶς ἔδωσε ἐλπίζουμε νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς ἀναγνώστες μας καὶ τοὺς ἀγωνιστῆς τῆς Ε.Ε.Ν. γιὰ τὴν μέσα σ' αὐτὲς ἐκφράζονται οἱ ἀπόψεις τῆς κομματικῆς ἡγεσίας, πᾶνω σὲ σπουδαῖα κοινωνικά καὶ πολιτικὰ προβλήματα, ἀπ' τὰ πιὸ ἀρμόδια καὶ ὑπεύθυνα χεῖλη.

Ὁ Γενικὸς μας Γραμματέας προέρχεται ἀπὸ τὰ κᾶνω. Ἰσχυρὴ προσωπικότητα. Σκληρὴ φυσιογνωμία. Ἀγωνιστῆς καὶ ἐπαναστάτης, ἕνας ἀληθινὸς λαϊκὸς ἡγέτης, μὲ λίγα λόγια. Δεσμώτης τῆς 4ης Αὐγούστου. Δραπέτης μετὰ καὶ κυνηγημένος τῶν χαφιέδων τοῦ Μανιαδάκη καὶ τῆς δικτατορίας. Μαχητῆς στὴν Ἀλβανία. Ὁργανωτῆς καὶ πρωταγωνιστῆς τοῦ μετώπου τῆς ἐθνικῆς ἀντίστασης. Χτυπιέται καὶ χτυπάει τοὺς πρῶτους τῆς Γκεστάπο καὶ τοῦ φόν Κανάρη καὶ προσφέρει ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες στὸ συμμαχικὸ ἀγῶνα. Φεύγει ἀργότερα στὴ Μέση Ἀνατολὴ καὶ γίνεται ὑπουργὸς στὴν ἑλληνικὴ ἐλεύθερη κυβέρνησις. Ἡ ζωὴ τοῦ κ. Τσέλλου εἶναι μιὰ ὀλόκληρη σειρά ἀγῶνων καὶ θυσιῶν γιὰ τὴν Ἑλλάδα, γιὰ τὸ λαὸ καὶ γιὰ τὴ δημοκρατία. Ἄς τὸν ἀφίσουμε ὅμως νὰ μᾶς μιλήσῃ καὶ ὁ ἴδιος.

Ἑρώτηση : Μιλᾶμε συχνὰ γιὰ δεξιὰ, κέντρο, ἀριστερά. Ἡ ἑλληνικὴ νεολαία θέλει νὰ προσδιορίσῃτε σὲ ποιά παράταξη ἀνήκει τὸ Ε.Ε.Κ.

Ἀπάντησις : Ὅλες αὐτὲς οἱ παρατάξεις ἀποτελοῦν ἀπλᾶ σχήματα, ἀναγόμενα στὴν ἐπιφάνεια τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς ζωῆς, μέσα στὰ ὁποῖα δὲν χωράει τὸ Ε.Ε.Κ. Ὁ διαχωρισμὸς τῶν περισσοτέρων κομμάτων σὲ παρατάξεις δὲν πηγάζει ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ καὶ οικονομικὸ τους πρόγραμμα, ἀλλὰ ἀπὸ κριτήρια κυρίως πολιτικὰ ἢ ἐθνικά. Καὶ δὲν ἐκφράζει διόλου ὁ διαχωρισμὸς αὐτὸς τὴς κοινωνικῆς καὶ οικονομικῆς κατεύθυνσις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Οἱ ξένοι συχνὰ σφάλλουν προσδιορίζοντας τὴν ἑλληνικὴ πολιτικὴ πραγματικότητα μὲ βάση τὰ πολιτικὰ σχήματα ποῦ ἐπικρατοῦν στὴ χώρα τους. Πολλοὶ Ἕλληνες ἀνήκοντες πολιτικὰ στὴ δεξιὰ, εἶναι ἀριστεροὶ στὴς κοινωνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐπιδιώξεις τους. Βρέθηκαν στὴ δεξιὰ παράταξη ἀπὸ περιστασιακὰ αἷτια, ἀπὸ ψυχολογικὴ ἀντίδραση πρὸς τὴς ἀκρότητες τῆς ἀριστερᾶς. Καὶ ἄλλοι Ἕλληνες ἔγιναν ὄργανα τοῦ Κ.Κ.Ε., ὄχι ἀπὸ πίστη στὸν κομμουνισμὸ, ἀλλὰ ἀπὸ ἀντίδραση στὴς ἀκρότητες τῆς δεξιᾶς. Ὑπάρχουν ἐπίσης κόμματα ποῦ ἀπὸ πολιτικὴ σκοπιμότητα παρουσιάζονται πῶς βρίσκονται στὴν ἀριστερὰ τοῦ κέντρου ἢ ἀκόμη ἀριστερώτερα, ἐνῶ εἶναι κεφαλαιοκρατικὰ στὴ σύνθεσή τους, μὲ μοναδικὸ τίτλο τῆς πρὸς τὰ ἀριστερὰ στροφῆς τους τὴν ἀντιβασιλικὴν ἰδεολογία τους, σὰν νὰ μὴ ὑπάρχουν κάτω ἀπὸ τὴν Δημοκρατία τῆς Γαλλίας π. χ. δεξιὰ κόμματα! Ἄλλα κόμματα ἀπὸ πολιτικὴ ἐπίσης σκοπιμότητα κάνουν κάποια στροφὴ πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐνῶ ἐμφανίζονται σοσιαλιστικὰ στὴς κατευθύνσεις τους. Καὶ πρέπει νὰ ἀναφέρω καὶ τὰ κόμματα ἐκεῖνα ποῦ θέλουν νὰ εἶναι σοσιαλδημοκρατικὰ, ἐνῶ δὲν εἶναι παρά οὐραγοὶ καὶ ὄργανα τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Νὰ μιλήσω καὶ γιὰ τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα; Οὐτε αὐτὸ στέκεται ἀντρίκια στὴ γραμμὴ ποῦ τοῦ προσδιορίζει ἡ ἱστορία του καὶ οἱ κοινωνικοοικονομικῆς κατευθύνσεις του. Ἐνῶ εἶναι κόμμα ἐπαναστατικὸ ποῦ ἐπιζητεῖ τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου, ἐνῶ ἐπεχείρησε καὶ ἐπιχειρεῖ καὶ σήμερα νὰ καταλάβῃ μὲ τὴ βία τὴν ἐξουσία, ἀφήνει κατὰ μέρος ἤδη τὸ κομμουνιστικὸ του κήρυγμα, φοράει τὴ μάσκα τῆς «λαϊκῆς δημοκρατίας» καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξαπατήσῃ τὴς λαϊκῆς μάζες καὶ τὴ διεθνεῖ κοινὴ γνώμη μὲ τὸ νὰ παρουσιάζεται σὰ δημοκρατικὸ ἀριστερὸ κόμμα ποῦ τὸ ἐξωθεῖ στὴ βία ἢ πίεση τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς.

Ἡ φασιστικὴ δεξιὰ; Ὁργανώσεις διάφορες ποῦ δημιουργήθηκαν ἀπὸ ἀντίδραση πρὸς τὴν κομμουνιστικὴν δράση, χωρὶς ἐνότητα, χωρὶς κατεύθυνση, ποῦ κινούνται ἀπὸ αὐτοάμυνα, ἀπὸ ἐκδίκηση καὶ πάθος καὶ γίνονται συμπωματικῶς ὄργανα τοπικῶν παραγόντων τῆς δεξιᾶς.

Τὰ δεξιὰ κόμματα; Αὐτὰ ἐκμεταλλεύονται πολιτικὰ τὴν ἀντιδεκεμβριανὴν ἀντίδραση τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ δὲν εἶναι κᾶν πολιτικοὶ ὄργανοι μὲ ὁμοιογένεια, μὲ ἐνότητα, μὲ πρόγραμμα καὶ συγκεκριμένη κατεύθυνση.

Ἐπειὴ ἀπὸ τὴς διαπιστώσεις αὐτῆς ἀν ἐπιμένετε νὰ σὰς πῶ σὲ ποιά ἀπὸ τὴς ψεύτικες αὐτῆς παρατάξεις ἀνήκει τὸ Ἐθνικὸν Ἐνωτικὸν Κόμμα, θὰ σὰς ἀπαντήσω ὅτι ἀν δὲν εἶχε νοθευθεῖ ἡ ἔννοια τῶν παρατάξεων στὸν τόπο μας καὶ ἡ ἄκρα ἀριστερὰ δὲν εἶχε προδώσει μὲ τὴς πράξεις τῆς γενικὰ τὸν ἀριστερισμὸ, δηλ. τὸ σοσιαλιστικὸ κίνημα, καὶ παρουσιαζόταν τελείως διαχωρισμένη σὰν ἐπαναστατικὸ

κίνημα πού εἶναι, ἂν ἡ δεξιὰ ἦταν πραγματική δεξιὰ, κι' ὄλοι οἱ ἄλλοι ἔπρεπε νά βρισκόμαστε ἀνάμεσα στίς δυο αὐτές παρατάξεις, στό κέντρο ὅπως τὸ λένε, τότε ἐμεῖς θά εἴμαστε ἡ Ἐθνική Δημοκρατική Ἀριστερά τοῦ Κέντρου. Ἐθνική γιατί πιστεύουμε ὅτι καί ἂν φτάσουμε σέ εὐρύτερους ὑπερεθνικούς ὀργανισμούς, ἡ Ἑλλάς δέν θά χάσει τὸν ἰδιότυπο χαρακτήρα της, ἀλλά θά τὸν καλλιεργήσει περισσότερο, προσφέροντας στό ὑπερεθνικό σύνολο τὸν ἐκπολιτιστικό μόχθο της. Δημοκρατική γιατί πιστεύουμε ὅτι οὔτε δῆθεν χάριν τοῦ Ἔθνους, οὔτε γιὰ χατήρι τῶν κοινωνικῶν καὶ οικονομικῶν μεταβολῶν ἐπιτρέπεται ἡ κατάργηση τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ. Ἀριστερά γιατί δέν εἴμαστε ἀπλῶς προοδευτικοί πού εἶναι ἔτοιμοι νά ἀντιμετωπίσουν τὰ προβλήματα ἔστω χωρὶς καμμιά πρόληψη καί μὲ προοδευτικό μάτι, ἀλλά περιστάσιακά ὅταν τὰ προβλήματα παρουσιάζονται πιά μὲ ὀξύτητα. Εἴμαστε Ἀριστερά γιατί δέν βαδίζουμε στὴν τύχη, ἀλλ' ἔχοντας βαθεῖα μελετήσει τὰ κοινωνικά φαινόμενα καί τὴν ἐλληνική καί διεθνή πραγματικότητα, ἐπιζητοῦμε μεθοδικά καί βαθμιαῖα τὸν οικονομικό μετασχηματισμό τῆς κοινωνίας μας, στηρίζοντας τὴν πορεία μας σὲ καθορισμένο σχέδιο, σχέδιο ὅμως πού δέν μᾶς ὀδηγεῖ σὲ δογματισμούς καί μονομέρειες, ὅπως συμβαίνει μὲ τὸ κομμουνιστικό κόμμα.

— Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ἑρώτηση: Πὼς ἀντιμετωπίζει τὸ πρόβλημα τοῦ οικονομικοῦ μετασχηματισμοῦ τῆς κοινωνίας τὸ Ε.Ε.Κ.;

Ἀπάντηση: Οἱ δυο παγκόσμιοι πόλεμοι καί ἰδιαίτερα ἡ ἀθλιότητα, ἡ ἀναρχία καί ἡ ἀγωνία γιὰ τὸ μέλλον πού ἐπικρατοῦν μετὰ τὸν τελευταῖο πόλεμο, δείχνουν φανερά πὼς τὸ καθεστῶς τῆς παγκόσμιας ἰσορροπίας τῶν δυνάμεων πού στηρίζονταν στὸν ἐλεύθερο ἀνταγωνισμό ἔχει διατραναχθεῖ πιά ἀνεπανόρθωτα. Τὰ οικονομικά προβλήματα τῶν κρατῶν δέν εἶναι στενά ἐθνικά προβλήματα, ἀποτελοῦν μέρος τοῦ παγκοσμίου οικονομικοῦ προβλήματος, ἀπαιτοῦν λύσεις γενικές. Καί οἱ λύσεις αὐτές δέν μποροῦν νά στηριχθοῦν στὸν αὐτοματισμό τῆς συγκρούσεως τῶν συμφερόντων, στὴν ἐλεύθερη δράση τῶν φυσικῶν νόμων. Ὁ αὐτοματισμός αὐτὸς ἀντὶ νά ὀδηγεῖ σήμερα στὴν ἰσορροπία, ὀδηγεῖ στὴν ἀναστάτωση καί τὴν καταστροφή. Ἡ καταπληκτική πρόοδος τῆς τεχνικῆς ἐπιβάλλει τὴν ἐνιαία καί ἐκλογικευμένη διεύθυνση τῆς οικονομίας τοῦ κόσμου γιὰ νά ἀντικατασταθεῖ ἡ παγκόσμια τάξη καί ἡ ἰσορροπία.

Αὐτὴ τὴν ἀνάγκη ζήτησε καί ζητάει ὁ κομμουνισμός νά τὴν καλύψει μὲ τὴν κυριαρχία τοῦ προλεταριάτου στίς διάφορες χώρες κάτω ἀπὸ τὴν ἀπόλυτη ἡγεσία τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Ρωσίας. Ἡ λύση αὐτὴ ὅμως, ὅπως ἔχουν τὰ πράγματα στό κόσμο δέν εἶναι δυνατή, καί γιὰ μᾶς δέν εἶναι ὅτε ἐπιθυμητή, γιατί κλείνει μέσα της ὡς πρωταρχικό στοιχεῖο τὴ βία, καί συνεπῶς τὴ βαρβαρότητα.

Τὴν ἴδια ἀνάγκη μὲ ἄλλη μορφή ζήτησε νά καλύψει καί ὁ χιτλερισμός μὲ τὴν κυριαρχία τῆς προνομιοῦχου γερμανικῆς φυλῆς πάνω σ' ὅλα τὰ Ἔθνη, ἀποθεώνοντας τὴ βία καί τὴ βαρβαρότητα Ἀνεστύτως τὸν κόσμο κι' ὀδηγήσε τὴν Εὐρώπη στὴν κατὰστροφή.

Θά ἐπιζητήσει μιὰ ἄλλη μεγάλη δύναμη νά ἐπιβάλλει τὸ Νόμο τῆς στὸν κόσμο, κάτω ἀπὸ ἓνα φαινομενικό καθεστῶς φιλελευθερισμοῦ πού θά εὐνοεῖ τὴ δική της ἀπόλυτη οικονομική κυριαρχία; Δέν νομίζουμε ὅτι κι' αὐτὸ εἶναι κατ'ορθώ. Ἡ ἰσορροπία δέν εἶναι δυνατόν νά ἀποκατασταθεῖ παρὰ μὲ τὴν ὀργάνωση, περιφερειακή καὶ παγκόσμια, τῆς οικονομίας κατὰ τρόπον δημοκρατικό, μὲ τὴν ἐλεύθερη συνεργασία ὄλων τῶν Ἐθνῶν.

Ἐκινώντας ἀπὸ τὴ γενική αὐτὴ διαπίστωση μποροῦμε νά καθορίσουμε ὡς ἓνα σημεῖο καί τὴ δική μας πορεία μέσα στὴν Ἑλλάδα. Τὸ καθεστῶς τῆς ἀπόλυτης ἐλευθερίας στὴν οικονομική δράση τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας ἔχει ξεπεραστεῖ ἀπὸ μιὰν ἀδυσώπητη ἀνάγκη καί τὸ Κράτος ἔχει ἤδη ἐπέμβει ἐνεργῶς στὴν ὀικονομική ζωὴ, κατὰ ἓνα τρόπο ὅμως ἀσυστηματοποίητο καί περιπτωσιολογικό πού ὀδηγεῖ σὲ σύγχυση. Ἡ Ἑλλάς, χώρα μικρή, πού ἔξαρτᾶται οικονομικά ἀπὸ τὸ ἔξωτερικό, φτώχῃ καί κατεστραμμένη ὅπως εἶναι, δέν εἶναι δυνατόν νά στηρίξει τὴν ἀνασυγκρότησή της στὸν ἀτομικό ὑπολογισμό, στὴν σύγκρουση τῶν συμφερόντων, στὸν ἐλεύθερο ἀνταγωνισμό, δηλαδὴ στὸν οικονομικό φιλελευθερισμό. Τὸ Ἐθνικὸν Ἐνωτικὸν Κόμμα πιστεύει ὅτι ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία ἀποτελεῖ ἀκόμη θετικὸν παράγοντα στὴν οικονομική ζωὴ καί δέν ζητάει μὲ μιὰ μονοκονδυλιά τὴν κατάργησή της. Ἐχοντας ὅμως ὑπ' ὄψει τοῦ ὅτι ἡ ἀνασυγκρότηση τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτεῖ προγραμματισμένη δράση, ἐκλογίκευση τῆς ἐργασίας καί συστηματικὴ καί ὄχι περιστάσιακὴ ἢ τυχαία ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων, ἐπιζητεῖ νά ὀργανώσει τὴν ἀτομικὴ πρωτοβουλία, νά ρυθμίσει τοὺς τομεῖς δράσεώς της, ἢ καί νά τὴν ἀντικαταστήσῃ μὲ τὴ συλλογική, συνεταιριστικὴ ὀργάνωση, ὅπου ἡ ἀνάγκη τὸ ἐπιβάλλει, ἢ ὅταν ξεφεύγει—ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία—ἀπὸ ὀρισμένα ὄρια καί γίνεται δύναμη πού καταπιέζει τὸ σύνολο, ὀδηγεῖ σὲ μεγάλες συγκρούσεις συμφερόντων καί συνεπῶς ἀναστατώνει τὴν ἰσορροπία καί δια-

σπα την κοινωνική ένότητα.

Το Ε.Ε.Κ. αποβλέπει στη συνεταιριστική οργάνωση, παραγωγική και καταναλωτική, όχι μόνον σαν μιὰ λύση ανάγκης που υπαγορεύεται από τις έκτακτες περιστάσεις που περνάει ή Ελλάδα, αλλά και σαν ένα στάδιο βαθμιαίου οικονομικού μετασχηματισμού της κοινωνίας μας που μπορεί να οδηγήσει σε μιὰ γενικώτερη και πλέον οργανωμένη διεύθυνση της οικονομίας. Όσοι ζητούν να εφαρμόσουν άμεσα «σοσιαλιστικές» συνταγές του γραφείου, ή να αντιγράψουν συστήματα που μπορεί να αποδίδουν στις άπεραντες στέπες της Ρωσίας, βρίσκονται έξω από την πραγματικότητα. Γιατί δεν αποτελεί πραγματικότητα ή άφηρημένη πιστοποίηση της εξέλιξης των μέσων της παραγωγής και της πίεσεως που άσκούν για τόν μετασχηματισμό της οικονομίας. Τά νέα μέσα παραγωγής δημιουργούν πραγματικότητα ανάλογα με τη χρησιμοποίησή τους σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο. Γι' αυτό ή έδαφολογική διαμόρφωση της Ελλάδος και οι κληματολογικές άκόμε συνθήκες της παίζουν ουσιαστικό ρόλο στην εξέλιξη της μορφής της οικονομίας μας. Και ή οικονομία μας, που τη χαρακτηρίζει ή ποικιλία, δεν μπορεί να στηριχθεί σε γεωμετρικά σχήματα ή να χρησιμοποιήσει τα ίδια καλούδια σε όλους τους κλάδους της παραγωγής.

Σας έδωσα μιὰ μικρή εικόνα των καυτευθύνσεων του Έθνικού Ένωτικού Κόμματος. Ο χώρος δεν μου έπιτρέπει να επέκταθώ σε μεγαλύτερη άνάλυση. Εκείνο που πρέπει να σας τονίσω ιδιαίτερα είναι ότι το Ε.Ε.Κ. άπαλλαγμένο από κάθε πρόληψη, θά είναι έτοιμο πάντα να πραγματοποιήσει κάθε μεταβολή κοινωνική και οικονομική που την έπιβάλλει ή συγκεκριμένη έλληνική πραγματικότητα, σε συσχετισμό πάντως με την Ευρωπαϊκή και τη διεθνή πραγματικότητα. Όταν μιλάμε για πραγματικότητα έννοούμε, την πραγματικότητα του έκάστοτε παρόντος που προσδιορίζεται άποφασιστικά από την εξέλιξη των παραγωγικών δυνάμεων, και όχι βέβαια την πραγματικότητα που άνάγεται σε μιὰ πιθανή μελλοντική εξέλιξη των μέσων της παραγωγής. Και κάνω τη διευκρίνιση αυτή γιατί έμεις πιστεύουμε ότι δεν μπορούμε να υπερπηδήσουμε τους οργανικούς οικονομικούς μετασχηματισμούς που προκαλεί ή πρόδος της τεχνικής, ούτε να τους έκβιάσουμε. Τουτό δεν σημαίνει ότι δεν προβλέπουμε ως ένα σημείο τις μελλοντικές μεταβολές και δεν τις προετοιμάζουμε συστηματικά για να ώριμάσουν ταχύτερα και να γίνουν δεκτές χωρίς μεγάλες ψυχολογικές αντιδράσεις. Άλλά με ένα βασικό κριτήριο: Κάθε οικονομική μεταβολή που τείνει να άπελευθερώσει περισσότερο τά άτομα από την οικονομική δουλεία

πρέπει να μη οδηγεί σε δουλεία πολιτική και ήθική. Η ζωή του ατόμου, οικονομική, ήθική, πολιτική δεν είναι δυνατόν να διαχωρισθεί. Η ήθική και πολιτική υποδούλωση του ατόμου για χατήρι της οικονομικής του άπελευθερώσεως οδηγεί στην άποκτήνωση. Αυτό σημαίνει ότι όλες οι κοινωνικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις πρέπει να γίνονται μέσα στα δημοκρατικά πλαίσια, χωρίς να κινδυνεύουν οι δημοκρατικές έλευθερίες του λαού.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ Ε. Ε. Κ. ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ — —

Έρώτηση : Πώς είναι δυνατόν το Ε.Ε.Κ. με τέτοιες επιδιώξεις να συμπράττει σήμερα με τά δεξιά κόμματα στην κυβέρνηση;

Άπάντηση : Θα σας ρωτούσα κι' εγώ, γιατί τό κομμουνιστικό κόμμα της Γαλλίας συμπράττει με τά άλλα κόμματα στη Γαλλική Κυβέρνηση. Και γιατί τό Έργατικό Κόμμα της Άγγλίας συνέπραξε σε όλη τη διάρκεια του πολέμου με τό Συντηρητικό Κόμμα. Είχε μήπως έγκαταλείψει τις άρχές του; Το Ε.Ε.Κ. δεν μπήκε στην Κυβέρνηση για να εφαρμόσει τό πρόγραμμά του. Και μπαίνοντας δεν έγκατέλειψε τις άρχές που τό κινούν στην πολιτική δράση. Η Έλλάς περνάει μιὰ πολύ δύσκολη περίοδο, πιό δύσκολη και τραγική από κείνη του πολέμου. Η Έλλάς άναρχείται, κινδυνεύει ως Έθνος, δεν αποτελεί δυστυχώς χώρο έλευθερο και οργανωμένο για την άσκηση πολιτικής και για την έφαρμογή ενός προγράμματος. Το Έθνικό Ένωτικό Κόμμα πιστεύει ότι μιὰ άλλη λύση του κυβερνητικού ζητήματος θά μπορούσε να δαμάσει εύκολότερα ίσως τό χάος και να οδηγήσει την Έλλάδα στην ήρεμία και την άνασυγκρότηση. Άλλ' ή λύση που δόθηκε ήταν, με την Ισχύουσα πραγματικότητα, ή μόνη δυνατή λύση. Το να λέμε ότι έπρεπε ν' άφίσουμε την προηγούμενη κυβέρνηση να πέσει είναι μιὰ εύκολη κουβέντα. Δεν ύπήρχε τρόπος διαλύσεως της πλειοψηφίας και ή κυβέρνηση δεν θάπεφτε παρά μαζί με την Έλλάδα. Ποιός μπορεί να άρνηθεί ότι ή λύση που δόθηκε είναι πάντως έπωφελεστέρα για τό Έθνος από την προηγούμενη; Δεν είναι, βέβαια, ή καλύτερη, άλλ' αποτελεί ένα στάδιο για να πάμε στην πιό εύνοϊκή για την Έλλάδα λύση. Όσοι φωνάζουν άρχισαν κι' όλας να άντιλαμβάνονται τις εύνοϊκές συνέπειες που είχε για τις άπόψεις που ύποστηρίζουν, ή κυβερνητική δράση των πρώτων ήμερών.

Το Ε.Ε.Κ. σαν μικρό κόμμα που προσφέρει έλάχιστα στον αριθμό των βουλευτών που ύποστηρίζουν τη σημερινή κυβέρνηση, μπορούσε να μη μετάσχει στην έξουσία. Άλλά μολονότι είχε πολλές άντιρρήσεις άπεφάσισε να χρησι-

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΜΑΞΙΜΟΥ

«Κυβέρνησις ἔθνικῆς συνεργασίας» ὠνομάσθηκε ἡ κυβέρνησις τῆς 24-1-47.

Νουνός τῆς ἀναμφισβήτητα εἶναι ὁ μαστορας τῆς ἐπιγραμματικῆς διατύπωσης.

Νῆσαι μαστορας στὴ διατύπωση καὶ στὴ σύνδεση φράσεων μὲ μεγαλόηχος λέξεις δὲν σημαίνει πῶς εἶσαι καὶ πολιτικός.

Πολιτικός δὲν εἶναι ὁποῖος συνδέει σωστά λέξεις σὲ φράσεις, ἀλλὰ ὁποῖος μπορεῖ νὰ συλλάβει τὴν πολὺπλευρῆ πραγματικότητα, νὰ ὑποδείξει τὶς σωστὰ λύσεις γιὰ τὸ παρόν, πού δὲ θὰ ἀποκλείσουν τὴν ἐφαρμογὴ τῶν σωστότερων μελλοντικῶν λύσεων, καὶ νὰ κατευθύνει ὅλες τὶς ἀναγκαῖες ἐνέργειες γιὰ τὴν πραγμάτωσή τους.

«Κυβέρνησις ἔθνικῆς συνεργασίας». Ἐχει τόσα κακὰ πάθει τὸ δύσμοιρο τὸ ἔθνος ἀπ' αὐτοὺς πού διαρκῶς τὸ ἐπικαλοῦνται, ὥστε μὰ τὴν ἀλήθεια ἢ χρῆση αὐτοῦ τοῦ ἐπιθέτου μᾶς τρομάζει. Ἀπ' τὰ ἔργα τῆς καὶ τ' ἀποτελέσματα τῆς δράσης τῆς, θὰ φανεῖ ἂν ἡ συνεργασία αὐτὴ εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ μας, ὁπότε εἶναι ἔθνικῆ, ἢ ἂν θὰ παρασυρθεῖ στὸ δρόμο τῆς ὑποστήριξης τῆς δεξιᾶς καὶ τότε θᾶναι καθαρά ἀνθεθνικὴ καὶ τί πῦτα περισσότερο.

Ἐνα εἶναι τὸ χρέος τῆς Κυβέρνησης αὐτῆς νὰ λύσει ἢ νὰ βοηθήσει στὴ λύση τοῦ

μοποιήσει μέσα στὴν Κυβέρνηση τὴν ἠθικὴ του δύναμη πού εἶναι μεγάλη, παρὰ τὴ μικρὴ ἀριθμητικὴ του δύναμη, γιὰ νὰ μπορέσει μὲ τὴν ἀμεροληψία του καὶ τὴν ἀντικειμενικότητά του νὰ ὠθήσει τὴν κυβέρνησις πρὸς τὶς ὀρθότερες καὶ πλέον εὐνοϊκὰς γιὰ τὸ ἔθνος λύσεις. Εὐκολο ἦταν καὶ ἄνετο καὶ κομματικὰ ἴσως ὀφέλιμο νὰ παραμείνει στὴν ἀντιπολίτευσις. Ἀλλ' ὅπως πάντα ἔτσι καὶ τώρα, μὲ τὴν πεποίθησις ὅτι μπορεῖ νὰ συμβάλει στὸ καλύτερο, ἀνέλαιβε καὶ πάλιν εὐθύνες, ὅχι γιὰ νὰ παραδοθεῖ, γιὰ χατῆρι μιᾶς μικρῆς ἐξουσίας, στὶς ἀπόψεις τῶν ἄλλων, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὶς ἐπηρεάσει ὅσο μπορεῖ πρὸς τὶς λύσεις ἐκεῖνες πού πιστεύει ὅτι μποροῦν νὰ ἐξασφαλίσουν στὴν Ἑλλάδα τὴν ἐσωτερικὴ γαλήνη καὶ τὴν ἀνασυγκρότησίν της.

— Ἐδῶ ὁ κ. Ε. Τσέλλος τελειώνει τὴ συνέντευξίν του γιὰ τὰ «Ελεύθερα Νιάτα» καὶ μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσουμε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον του γιὰ τὰ προβλήματα, τὶς ἀνάγκες καὶ τοὺς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ μας. Τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴν Ε.Ε.Ν.

B. ΣΤΑΜ.

Ἑλληνικοῦ δράματος.

Καὶ τὸ δράμα τὸ Ἑλληνικὸ παίζεται ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΙ' ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΕΣ.

Μπορεῖ βέβαια τὰ σκηνικά καὶ τὶς ἀμφιέσεις νὰ τὶς δίνουν ὠρισμένοι ἀπ' τὸ κοινὸ, τὸ κοινὸ ποῦναι ὀλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα, καὶ πού ἀρχίζει κι' αὐτὸ σιγά-σιγά. ἔστω καὶ μ' ἀντιπροσώπους ν' ἀνεβαίνει στὴ σκηνή.

Τὸ δράμα ὅμως παίζεται ἀπὸ Ἑλληνες. Καὶ γιὰ νὰ μὴ με κατηγορήσουν πῶς σὰν ἐνωτικὸς μιλάω μὲ μεταφορές, γιὰ δράματα καὶ σκηνές, ἄς θέσω τὸ ζήτημα πιὸ ξεκάθαρα.

Στὴν οὐσία τοῦ τῆς Ἑλληνικῆς πρόβλημα δὲν εἶναι ὁ ἀμειλικτος πόλεμος τοῦ Νόμου κατὰ τῆς ἀνθεθνικῆς ἀνταρσίας, ἀλλὰ ὁ πόλεμος αὐτῶν πού πιστεύουν στὴν Ἑλλάδα ἐναντίον ἐκείνων πού, μὴ πιστεύοντας σ' αὐτὴ, παρασύρουν ἕνα μεγάλο κομμάτι τοῦ λαοῦ τῆς, μαζύ τους.

Ἐνα κομμάτι πού πρέπει νὰ βρεθεῖ τρόπος νὰ ἐλαττωθεῖ τὸ ταχύτερο καὶ στὸ ἐλάχιστο. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνῃ, ἀρκεῖ στὴν Ἑλλάδα νὰ ἐπικρατήσουν οἱ οὐσιαστικὲς προϋποθέσεις τῆς δημοκρατίας.

Τὸ πρόβλημα δὲ θᾶναι δύσκολο ἂν δὲν εἶχε καίτι πού μοιάζει μὲ τὶς περιπλοκὰς στὶς σοβαρὰς ἀρρώστειες, καὶ πού κοντεύει νὰ τὸ σφίξει κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ καταντήσῃ ἄλυτο κι' ἔτσι νὰ ὀδηγήσῃ τὴν πατρίδα στὴν καταστροφὴ.

Στὸ στρατόπεδο αὐτῶν πού ἀγωνίζονται γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἐμφανίζονται σὰν πρωτοπαλλήκαροι αὐτοὶ πού μὲ τὸν πιὸ ἐπαισχυνοτὸ τρόπο, τὴν πρόδοσαν καὶ τὴν πούλησαν, κι' αὐτοὶ πού μεταχειρίζονται τ' ὄνομά της γιὰ νὰ καλύψουν τ' ἄνομά τους συμφέροντα καὶ κέρδη. Εἶναι καιρὸς, ἀκόμα, αὐτοὶ νὰ μποῦν στὴ θέσι τους, ἢ βοηθηθῶν τους ὅχι μόνο δὲν εἶναι ὀφέλιμη ἀλλὰ αὐτόχρημα καταστρεπτικὴ.

Ἡ λύσις θᾶναι πιὰ εὐκολή, γιὰτὶ αὐτοὶ ἀπ' τὸ κοινὸ πού χορηγοῦν τὸ ὕλικὸ γιὰ τὸ δράμα θὰ πάψουν νὰ βρίσκουν ἀνθρώπους γιὰ νὰ παίζουν γιὰ λογαριασμὸ τους καὶ σὲ βάρος ὄλων μας.

Μετέχει, «τῶν ἀμαρτιῶν τὸ συγκρότημα», τῆς παλαιοκομματικῆς σαπίλας, τῆς κούφιας καὶ βλασκώδους δεξιᾶς ἀντίληψης.

Ποιὸ ἦταν τὸ ἔργο τους ;

Ἀσθενικὴ κι' ἀνύπαρκτη ὑποστήριξις τῶν ἐθνικῶν διεκδικήσεων.

Τέλεια παραμέλησις τῆς διαφώτισης τῆς παγκόσμιας κοινῆς γνώμης γιὰ τὶς ἀνάγκες καὶ τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ μας.

Δουλικὴ ὑποταγὴ στοὺς ξένους ὅταν ἐπρόκειτο γιὰ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, ἀδιαλαξία συμμόρφωσης σ' ὁποιαδήποτε σύστασις πού ἔθιγε τὴν παράταξίν τους.

Χρησιμοποίηση του πλούτου της χώρας και της βοήθειας του έξωτερικού με τέτοιο τρόπο που επέτρεψε στην οικονομική ολιγαρχία που δημιουργήθηκε στην κατοχή να συνεχίσει το άνόσιο έργο της.

Διάλυση της έννοιας και ύπαρξης του κράτους.

Κατάλυση του από δεξιές και άριστερες συμμορίες, και το κυριώτερο, δημιουργία οξείας διαρκώς αύξανόμενη κλίμακα έμφυλιου πολέμου.

Οι τυπικοί εκπρόσωποι της δεξιάς, όταν είδαν να τους φεύγει το έδαφος κάτω απ' τα πόδια, και το κράτος να διαλύεται κάτω απ' τη στίβαρη (άνύπαρκτη) χείρα της εξουσίας τους, που τή μοιράστηκαν με το κάθε ώπλισμένο παληόπαιδο αναγκάστηκαν να συμφωνήσουν στη βάση ενός προγράμματος και μιὰς κατευθυντήριας γραμμής π' αντίθετή της, όσο κυβέρνησαν εκράτησαν.

Είναι βέβαιο πώς κάτω απ' την αύξανόμενη πίεση των όπαδων της και των μπράβων της ή δεξιά θα κάνει ότι μπορεί για να μη εφαρμοστεί το πρόγραμμα, για να νοθευτεί ή κατευθυντήρια γραμμή του κατευνασμού.

Στη μάχη αυτή οι δεξιοί έχουν το κράτος την πλειοψηφία των ύπουργών και πίσω τους την πλειοψηφία της βουλής, πίσω όμως απ' όλα αυτά έχουν την πλήρη συναίσθηση της άποτυχίας των αντιλήψεών τους, του προγράμματος των των εκπροσώπων τους.

Η κατευθυντήρια γραμμή πρέπει ν' αλλάξει και το πρόγραμμα να εφαρμοστεί, αρκεί εκείνοι που απαίτησαν την δημιουργία τους (και μεις κυριώτερα απ' όλους) ν' αγωνιστούν γι' αυτό μέσα κι' έξω κι' απ' την Κυβέρνηση κι' απ' τη Βουλή.

Κατευθυντήρια γραμμή της είναι όχι ή έξόντωση, αλλά ή ειρήνευση και ό κατευνασμός.

Και να το έργο της.

Υπεράσπιση των έθνικων δικαίων, άποφασιστικά σαν τέτοια, άντρίκια στάση απέναντι στους ουμμάχους όλους κι' ανεξάρτητα· άνοικτή διεκδίκηση της Κύπρου, σοβαρή προσπάθεια να λυθεί εύνοϊκά το Βορειοηπειρωτικό· άξίωση για σοβαρή οικονομική ένισχυση του έλληνικού λαού· παροχή έγγυθσεων ότι ή ένισχυση θα διατεθεί για το σύνολο του λαού και για την πραγματοποίηση της άνασυγκρότησης.

Δημιουργία κράτους Δικαίου.

Γοργή κι' ούσιαστική δημιουργία του στους χώρους που λέγχει το κράτος.

Διάλυση των οργανώσεων και άτομων που παριστάνουν το κράτος ή το βοηθό του, ίση μεταχείριση των πολιτών ανεξάρτητα από πολιτικά φρονήματα. Κατάργηση των νόμων που αντίκεινται στις δημοκρατικές αντιλήψεις και παραδόσεις του Έλληνικού λαού.

Επιτάχυνση της άνασυγκρότησης και άπονομή κοινωνικής δικαιοσύνης.

Να έμφυσησει πνοή δημιουργική, να προσπαθήσει τα βάρη της ύπαρξης του κράτους να μεταθεθούν στους ώμους αυτών που οικονομικά άντέχουν. Να βρεθεί τρόπος να ζήσουν τα όργανα του κράτους, Κι' όλα αυτά για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις εκείνες που θα κάνουν να σταματήσει ή ένταση του έμφυλιου πολέμου, να κατέβει ή στάθμη του αίματος στο πιο χαμηλό σημείο έφ' όσον θάβναι άδύνατο από παράγοντας που δέν θά μπορούσει να δαμάσει καμιά Έλληνική κυβέρνηση, το φτάσιμό της στο μηδέν.

Ό σχηματισμός της κυβέρνησης αυτής ήταν μιὰ διέξοδος απ' τον όλιοθηρό καιήφορο που άναγκαία κι' άναπόφευκτα μäs οδηγούσε των λαοπροβλήτων ή άκυβέρνησια.

Δύσκολο το έργο της.

Αν δέ μπορούσει να δώσει τη λύση του Έλληνικού δράματος, έχει το χρέος γοργά να γίνει το σκαλοπάτι για την κυβέρνηση εκείνη που πιο σίγουρα θα οδηγήσει στη λύση του δράματος.

Θάβναι μεγάλη κατάρρα αν ή κυβέρνηση αυτή παραμείνει περισσότερο απ' ότι χρειάζεται και γίνει ή τροχοπέδη που θα έμποδίσει στη δημιουργία των πολιτικών κυβερνητικών προϋποθέσεων που θα φέρουν πιο γρήγορα και πιο σίγουρα στο όριστικό σταμάτημα της έθνικης αίμορραγίας.

Βαρειά ή εύθύνη του Ε.Ε.Κ. και της ήγεσίας του.

Η συμμετοχή του στην Κυβέρνηση είναι για το λαό ή έγγυθηση ότι θα γίνει κάθε προσπάθεια για να εφαρμοστεί το πρόγραμμα που εξαγγέλλθηκε και που κάτω από πίεση δική του διατυπώθηκε. Η ήγεσία του ΕΕΚ δέν εύθύνεται μόνον απέναντι της συνείδησής της, εύθύνεται κι' απέναντι του Έλληνικού λαού, που σ' αυτήν άποβλέπει μ' έμπιστοσύνη, στην έντιμότητα και ειλικρίνειά της, στο θάρρος και τον άνδρισμό της, να ύποδείξει, να πολεμήσει για τις σωστές λύσεις μέσ' στην Κυβέρνηση όσο το πετυχαίνει, έξω απ' αυτήν μόλις χρειαστεί.

Χιλιάδες συνειδήσεις, απ' τις πιο καλές, τίμιες κι' άγνές Έλληνικές συνειδήσεις, άγρυπνα την παρακολουθούν, όμως μ' έμπιστοσύνη.

Στις δύσκολες στιγμές βρήκε πάντα τον τρόπο ν' αγωνιστεί για το έθνος και το λαό μας, Οί παρατάξεις που θέλησαν να την παρασύρουν στο δρόμο της ύποστήριξης των συμφερόντων τους απέτυχαν.

Θ' άποτύχουν κι' αυτή τη φορά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ

Η ΖΩΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΣΗ

Ἡ ἔννοια τῆς κομματικῆς πειθαρχίας—ἡ ἄσκηση τοῦ ἐλέγχου στὶς πράξεις τῆς ἡγεσίας—ἀντιτιθέμενες ἀπόψεις στὴ στρατηγικὴ τοῦ ἀγῶνα—ἀνάπτυξη τοῦ πολιτικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς πολιτικῆς κρίσης τῶν μελῶν.

I. Ἡ διατήρηση ἀνόθευτης τῆς ἰδεολογίας τοῦ κόμματος καὶ ἀδιάσπαστης τῆς συνοχῆς του, ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὴν περιφρούρηση τοῦ πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ μέλη. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὰ μέλη ἔχοντας συνείδηση τοῦ προορισμοῦ τους, τῶν καθηκόντων τους καὶ τῶν δικαιωμάτων τους, ἔχουν συνειδητοποιήσει τὴν κομματικὴν ἰδεολογία καὶ μετέωρα ἐνέργειά στὴν ὅλη ζωὴ τοῦ κόμματος. Ἔτσι πάνω σ' αὐτὴ τὴ συνάρτηση—ἰδεολογικὴ συνειδητοποίηση, δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν μελῶν—μποροῦμε νὰ θεμελιώσουμε τὴν κομματικὴν πειθαρχία, ἀπ' τὴ σκοπιὰ, πάντα, ἐνὸς δημοκρατικῶς διαρθρωμένου πολιτικοῦ μηχανισμοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ κομματικὴ πειθαρχία γιὰ ἓνα δημοκρατικὸ πολιτικὸ ὄργανο, δὲ μπορεῖ νὰ σημαίνει τυφλὴ πειθαρχία στὶς θελήσεις καὶ τὶς ἀποφάσεις τῆς ἡγεσίας, ἀλλὰ ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ ὀργάνου μὲ ταυτῆχρονη ἄσκηση τοῦ ἐλέγχου. Αὐτὸς ὁ ἔλεγχος μπορεῖ νὰ ἀσκηθεῖ προτοῦ παρθεῖ μιὰ ἀπόφαση, μὲ τὴ λήψη τῆς ἀπόφασης καὶ μετὰ τὴν ἀπόφαση. Κανεὶς ὅμως δὲ μπορεῖ νὰ ἐξαναγκάσει τὰ μέλη μετὰ ἀπὸ μιὰ ἀπόφαση νὰ παραιτηθοῦν τῶν δικῶν τους πεποιθήσεων καὶ ἀντιλήψεων. Ἀντίθετα μάλιστα ὅταν πρόκειται γιὰ διαφωνία πάνω σὲ γενικὰ πολιτικὰ ζητήματα καὶ προβλήματα ὁ ἔλεγχος μπορεῖ νὰ ἀσκεῖται ἐλεύθερα, μέσα κι' ἔξω ἀπὸ τὸ κόμμα, κι' ἡ διαφωνία νὰ διατυπώνεται ἀνεπιφύλαχτα, συμπληρωμένη καὶ μὲ τὸ σχετικὸ καταμερισμὸ τῆς εὐθύνης. Καὶ γιὰ τὴ στρατηγικὴ πού τὸ κόμμα ἐπιβάλλεται ν' ἀκολουθήσει, καμμιά δέσμευση δὲ μπορεῖ νὰ ὑπάρξει γιὰ κείνον πού θὰ θελε νὰ διατυπώσει μιὰ ἀντίθετη ἢ μιὰ διάφορη ἄποψη. Φωτεινὸ παράδειγμα καὶ γιὰ τὰ δύο παραπάνω προβλήματα, μέσα σ' ἓνα δημοκρατικὸ ὄργανο, ἀποτελεῖ τὸ περσινὸ συνέδριον τοῦ Γαλλικοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος καὶ ὁ πολιτικὸς ἔλεγχος τῶν πράξεων, ἐργατικῶν ὑπουργῶν, ἀπὸ τὰ κοινοβουλευτικὰ μέλη καὶ τὰ κομματικὰ ὄργανα τῶν Ἀγγλῶν ἐργατικῶν.

Παράδειγμα φασιστικῆς μηχανῆς—γιὰ νὰ πάρομε ἓνα ντόπιο δικό μας περιστατικόν,—ἡ διαγραφὴ ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ἀπὸ τὴν «κεντρικὴν ἐπιτροπὴν ἐλέγχου», ἐπειδὴ διατυπώσανε μομφὴν κατὰ τῆς διορισμένης ἡγεσίας καὶ ἐκφράσανε διαφορετικὴ γνώμη πάνω σὲ γενικὰ πολιτικὰ προβλήματα.

Βέβαια τὸ σμπαράλιασμα τῆς κομματικῆς ὀργάνωσης καὶ μάλιστα σὲ ὥρες πού ἀντιμετωπίζεται ἀποφασιστικὰ ὁ κοινωνικὸς κι' ὁ πολιτικὸς ἐχ-

θρός, μὲ μιὰ ἀρνητικὴ, συνεχῆ «κριτικὴ», μὲ μιὰ ἀτέμωρη συζήτηση, δὲν θάμαστε ἐμεῖς πού θὰ τὰ ὑποστηρίξουμε. Δὲν θὰ συμβάλουμε ὅμως ἐμεῖς καὶ στὴ δημιουργία τοῦ δόγματος γιὰ τὸ ἀλάθητο τῆς ἡγεσίας καὶ δὲ θὰ παραιτηθοῦμε τῆς δημοκρατικῆς ἔρευνας γιὰ τὴ διαπίστωση τῆς ὀρθότητος καὶ τῆς σκοπιμότητος κάθε τῆς ἐνέργειας.

II. Ἡ ἄσκηση ὅμως ὄχι μονάχα τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς κριτικῆς ἀπὸ τὴ βάση στὶς πράξεις τῆς ἡγεσίας, ἀλλὰ καὶ ἡ πολιτικὴ ἐπιρροὴ τῶν κομματικῶν ὀργανώσεων στὸ ἀνώτερο καθοδηγητικὸ ὄργανο, γιὰ τὰ συγκεκριμένα ζητήματα καὶ πέρα ἀπὸ τὶς σταθερὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου, προϋποθέτει ἐνεργὸ συμμετοχὴν κάθε μέλους καὶ στελέχους στὴν ὅλη κομματικὴ ζωὴ. Καὶ δῶ θὰ πρέπει νὰ προσέξουμε γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ πολιτικοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν μελῶν στὴ βάση καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς πολιτικῆς τους κρίσης.

Γι' αὐτὰ τὰ βασικὰ κι' ἀπαραίτητα στοιχεῖα τῆς προσωπικότητος τῶν μελῶν θὰ πρέπει ἔντονα νὰ κινηθοῦμε ἂν θέλουμε νὰ περιφρουρήσουμε καὶ νὰ ἐξασφαλίσουμε τὴ δημοκρατικὴν ζωὴν μέσα τὸ κόμμα. Ἡ συζήτηση καὶ ἡ ἔρευνα δὲ θὰ πρέπει νὰ μᾶς φοβήσῃ σὲ καμμιά περίπτωση. Καὶ προεκτείνοντας τὰ παραπάνω μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι κι' ἡ ὁμολογία τῶν σφαλμάτων μας—εἴτε αὐτὰ τὰ κάνουμε σὰν κόμμα, εἴτε τὰ κάνουμε σὰν κυβέρνηση—μαζὶ μὲ τὴν ἐπεξήγηση ὀρισμένων ἀποτυχιῶν, μᾶς, πού μπορεῖ σὲ μερικὰς περιπτώσεις νὰ κλονίσουν τὴ πίστη καὶ νὰ μειώσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μελῶν, ἐπιβάλλεται. Ἄν ἀποφύγουμε τὴ συζήτηση καὶ τὴν ἔρευνα, ἂν δὲν τολμήσουμε νὰ ὁμολογήσουμε τὶς ἀποτυχίες καὶ τὰ σφάλματά μας, τότε κινδυνεύουμε στὴν πρώτη περίπτωση νὰ ἐξαναγκάσουμε, ἀπὸ τὰ πράγματα, δικτατορικὴν συμπεριφορὰ τῆς ἡγεσίας μέσα στὸ κόμμα καὶ στὴ δεύτερῃ νὰ ἐκφυλίσουμε ἰδεολογικὰ τὸ κίνημά μας καὶ νὰ εὐνοήσουμε τὴ μαχητικὴν μας πολιτικὴν μηχανήν.

Στὸ 7ο συνέδριον τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ὁ κρουφονγέτης του μίλησε—στὴν εἰσήγησή του γιὰ τὸν κομματικὸ ὄργανο—«γιὰ περιττὰς συζητήσεις καὶ ἐπιζήμιες φλυαρίες». Καὶ τόνισε τὸ καθήκον τῶν μελῶν νὰ ἀναφέρουν κάθε τέτοιο κρούσμα στὴν καθοδήγηση. Ἀναφέρουμε τὸ γεγονός γιὰ νὰ γίνῃ μιὰ σύγκριση μὲ τὶς δικές μας ἀπόψεις. Γιατὶ ὁ κίνδυνος τῆς δικτατορίας τῆς ἡγεσίας δὲν περιορίζεται μονάχα μέσα στὸ κόμμα. Δυστυχῶς τὸ ξεπερνάει γιὰ νὰ φτάσῃ στὴ βίαιη ἐγκαθίδρυση μιᾶς κλίμας τοῦ κόμματος στὴν ἐξουσία.

Γι' αὐτὸ περιφρουρώντας καὶ ἐξασφαλίζοντας

= ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ =

Ο ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ, ΕΝΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΗΓΕΤΗΣ

— Τοῦ κ. Τάσου ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ —

Σε χώρες με σχετικά μικρή πνευματική παράδοση, σαν τη δική μας, η αναδρομή στις ηγετικές μορφές, που ευτύχησαν ν' αποκτήσουν ένα πλούσιο απόθεμα πείρας και να τὸ μορφώσουν σε κανόνα ζωῆς εἶναι μιὰ ἀνάγκη προσανατολισμοῦ σωτήρια. Ὅταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ἀκολουθεῖ τὸν πόλεμο κλυδωνίζεται ἀναζητώντας μιὰ σωσίβια πλοῖα, γιὰ νὰ στηριξε πάνω της τὰ καινούργια ἰδανικά ποὺ θὰ φέρουν τὴν ἰσορροπία, οἱ προνομιούχες αὐτὲς φύσεις ἀκτινοβολοῦν με τὸ ὑπόδειγμα τῆς ζωῆς τους ἢ με τὸ ἔργο τους ἕνα φῶς παρήγορο. Ἀπ' αὐτὸ θὰ βροῦν οἱ ὠριμοὶ ἄντρες μιὰ πρώτη βοήθεια, θὰ ψηλαφίσουν καὶ θὰ κρατήσουν στερεὰ στὰ χέρια τους τὸ ἀγκωνάρι γιὰ τὸ ξαναθεμέλιωμα τῆς πατρίδας, μὰ κι' οἱ πρωτόχνουδοι νέοι ποὺ στρατεύονται γιὰ τὴν ἀνοικοδόμησι τοῦ ἑαυτοῦ τους καὶ τοῦ κόσμου ὅλου. Μέσα στὴν ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ ἴσως νὰ εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἔδωσαν ἕνα μεγάλο ἔργο στὴ φιλοσοφία, τὴν ἐπιστήμη, τὴν τέχνη, τὴν πολιτική, μὰ φαίνονται μπροστὰ τους τόσο λίγοι αὐτοὶ ποὺ κατῴρθωσαν νὰ κάνουν μιὰ «πλήρη ζωὴ» καὶ νὰ τὴν ἀποτιμήσουν σὲ νομοθετοῦσα πείρα, ὥστε νὰ γίνει καθοδηγήτρια στοὺς ἐρχόμενους. Μιὰ τέτοια προσωπικότητα στάθηκε γιὰ τοὺς νέους τῆς πατρίδας μας, γι' αὐτοὺς τοὺς «κυριακάτικους ἐκδρομεῖς», ὅπως τοὺς ἀποκάλεσε, ὁ Φῶτος Πολίτης.

Πέρα ἀπ' τὸν πλούσια προικισμένο σκηνοθέτη, ποὺ ἔδωσε παραστάσεις σάν τὸν «Οἰδίποδα τύραννο», τοὺς «Πέρσες» καὶ τὴ «Θυσία τοῦ Ἀβραάμ», κι' ἀκόμη πιὸ πάνω ἀπ' τὸν εἰκονοπλάστη κριτικό, ποὺ στάθηκε ἀρνητὴς τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς, μαστιγώνοντας τὸ μαϊμουδισμό καὶ τὴν τυπολατρεία της, ὑψώθηκε ὁ ἠθικολόγος. Καὶ γιὰ χρόνια, ἀπὸ βήματα συλλόγων, ἀπὸ ἐφημερίδες καὶ περιοδικά, ἔκανε, με τὴ γόνιμη ἀρνησὴ του, ἕνα τέτοιον ἔλεγχο στὴν κοινωνικὴ μας ζωὴ, ὥστε ὁ πόθος του γιὰ τὸ αὐριανὸ καλύτερο νὰ παραμερσίει κάθε ἄλλη τοῦ ἔγνια. Εἴταν ὑψηλὰ ὑπερήφανος ἀνθρώπος, ὥστε νὰ μὴν ὑποταχτεῖ σ' αὐτὲς τὶς ἀβουλές δυνάμεις τῆς «συμβατικῆς ζωῆς», ποὺ ἐπικηρύχουν κάθε ἐνάρετο, ὅταν τοὺς ἀντισταθεῖ, με τίμημα τὸ παραμερισμὸ τοῦ ἀπ' τὴν

.....
τὴν κομματικὴν μας πειθαρχία καὶ τὴν κομματικὴν μας ὀργάνωση, με τὴν ἀσκηση τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς ἔρευνας, περιφρουροῦμε καὶ ἐξασφαλίζουμε ταυτόχρονα καὶ τὴ δημοκρατικὴν ζωὴ μέσα στὴ χώρα.

B. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

κοινωνία... Κι' εἶχε τὸ θάρρος νὰ τὴν κρίνει καὶ νὰ τὴν καταδικάζει ἀδιάκοπα αὐτὴ, τὴν κοινωνία, με τὰ αἰώνια μέτρα ποὺ λέγονται «ἀγάπη», «οὐσιαστικὴ γεύση ἀπ' τὴ ζωὴ», «πνευματικὴ ἀποτίμησι τῆς ζωῆς», «ἀνδρισμα», «πόλεμος με τὴ μοίρα».

Εἶναι ἀκατῆρθωτο σ' ἕνα ἄρθρο νὰ βεβαιώσῃ κανεὶς τὰ στοιχεῖα, ὅπου στηρίζε τὴν ἀρνησὴ του, ὁ Φῶτος Πολίτης, καὶ νὰ ἐπισημάνῃ τὰ ὄρια, ὅπου πάνω τους ἔστησε τὸ βῆθος σ' αὐτὸ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἀνθρώπινου τύπου ποὺ πρόβαλε στοὺς νέους, κάνοντας, με μιὰ γενναιοδωρὴ χειρονομία, καὶ τὰ ἀποκαλυπτῆριά του.

Ἄλλῃ τὴν κοινωνικὴ μας κακομοιριά καὶ τὴν ἠθικὴ μας στεγνότητα τὴν ἀπόδινε στὴν ἔλλειψη τῆς βαθεῖας παράδοσης, ποὺ ἂν ὑπῆρχε, διαρθρωμένη μέσ' στὰ νευραλγικά κέντρα τῆς ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς, — ποὺ λέγονται ἄτομο καὶ οἰκογένεια, — θὰ μᾶς ὡδηγοῦσε σ' αὐτὸ τὸ θαῦμα ποὺ πέτυχαν οἱ μεγάλες κοινωνίες ἄλλων ἐθνῶν, «ὅπου θαυμαστὲς σειρὲς εὐπορῶν οἰκογενειῶν ἐναλλάσσονται μέσα στοὺς αἰῶνες προσφέροντας στὴν πατρίδα τὶς ὑπηρεσίες τῶν μεγαλοφυῶν παιδιῶν τους». Παρατηροῦσε, πῶς ἀπ' τὴ νεοελληνικὴ ζωὴ ἔλλειψε πάντα ἡ ἀναγκαῖα ἐναρμόνιση ποὺ συνδέει τὸ παρελθὸν με τὸ παρὸν, κάνοντας τὸ μέλλον νόμιμο κι' ἀντάξιο τέκνο τοῦ γόνιμου δεσμοῦ τους. Ἔτσι ἀνίκανοι πιά νὰ ἀφομοιωσομε τὸ ἀπόσταγμα τῆς ἱστορίας, ποὺ λέγεται παρελθόν, με τὸ ἀτομικὸ μας βίωμα, ποὺ λέγεται πείρα, προχωροῦμε ἀπροσανατόλιστοι στὸ σταυροδρόμι τοῦ «σήμερα» με ὡδηγὸ μας ἕνα στενόκαρδο ἐγωῖσμό καὶ τὴν ἠθικὴ τοῦ «ὁ θάνατός σου ἢ ζωὴ μου». Ὁ ἀτομικισκός μας, ποὺ χαλκεύτηκε στοὺς αἰῶνες τῆς δουλειᾶς κι' ἔβρισκε, κατὰ κάποιον τρόπο, τὴ δικαίωσή του στὴ ζωτικὴ ἀνάγκη νὰ μὴ ἐνδώσομε σάν λαός, νὰ μὴν ἀπορροφηθοῦμε ἀπ' τὶς ὀρδὲς τοῦ τυράννου, ἔγινε πιά οὐσία τοῦ αἵματός μας καὶ φθίρει, σάν καρκίνωμα, κάθε ἠθικὴ μας ἀντίσταση. Ἔτσι, μ' αὐτὸ τὸ στενόκαρδο ἐγωῖσμό, μετατρέψαμε τὴ συντηρητικότητά μας, ποὺ εἶναι ἡ ἀρετὴ ἑνὸς λαοῦ, σὲ μικρόμυαλη τυπολατρεία τὴν παροιμιώδη ἐφυῖα τοῦ ρωμοῦ σὲ τυχοδιωκτισμό· κι' ἀπὸ ἀπόγονοι ἑνὸς ἐνδοξοῦ πολιτισμοῦ καταλήξαμε ἐθελόδουλοι ἀχθοφόροι τοῦ ὀνόματός του. Ἄν θέλομε στ' ἀληθινὰ νὰ γνωρίσομε τοὺς ἀρχαίους, — ἔγραφε, — γιὰ νὰ κερδίσομε ἕναν πολιτισμό, ποὺ με κούφια καυ-

χησιά τὸν ὀνομάζουμε **προγονικό**, μονάχα ἀπ' τὴν πλευρὰ αὐτὴ μποροῦμε νὰ τὸ κάνουμε : Ἐντικρύζοντας τὴ ζωντανὴ οὐσία, τὸ μεστὸ περιεχόμενο τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ καὶ ὄχι τὸν νεκρὰ παραδομένο ρυθμὸ του». Καὶ βροντοφῶ ναξε μέσα στὴν πίκρα του : «Ἄν ζητήσετε νὰ βρῆτε τὰ βαθύτερα αἷτια τῆς φανερῆς καχεξίας τῶν διαφόρων θεσμῶν στὴν Ἑλλάδα θὰ διαπιστώσετε παντοῦ ἔλλειψη αὐτοκριτικῆς, ἔλλειψη δηλαδὴ ἔντονης καὶ πραγματικῆς θελήσεως γιὰ ζωὴ». Παρομοίωσε τὴν ἐποχὴ του, — πού δὲν ἔπαψε νὰ εἶναι καὶ δική μας ἐποχὴ, — μὲ τὰ ἀμαρτωλὰ βυζαντινὰ χρόνια τοῦ Μιχαὴλ Καλαφάτη, τοῦ Λέοντος Χατζάρου καὶ τοῦ Ἀλεξίου Μούρτζουφλου.

Εἶχε τὴ μεγάλη τύχη ν' ἀνατραφεῖ σ' ἕνα ἀσπικὸ σπίτι μὲ πλούσια παράδοση καὶ νὰ ἀντρωθεῖ ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ μέσα στὴν πλειάδα τῆς Γερμανίας τοῦ Γκαίτε καὶ τοῦ Σίλλερ, ποῦ τοῦ ἐπλούτισαν τὸν ἐσωτερικὸ του κόσμον καὶ τοῦ ἔμαθαν νὰ βλέπει πίσω ἀπ' τὴ ματαιόσχημη ἐπιφάνεια τῆς καθημερινῆς ζωῆς, τὸ λιτὸ καὶ ἀδιάφθορο βάθος. Γι' αὐτὸ ἔκανε μιὰ τόσο θερμὴ συνηγορία στὴν «παραστρατημένη» νεολαία τῶν χρόνων του, πού τὴν κατηγοροῦσαν εἰς «μεγαλύτεροι» γιὰ πνευματικὴ ὑφλωση καὶ ξετσιπωσιά. Καὶ τὴ βοήθησε νὰ πάρει νικηφόρα πρὸς τὸ μέρος τῆς τῆ διεκυστίνδα, πιστεύοντας «πὼς οἱ νέοι στὴ σκοτεινὴ ὁρμὴ τους ἔχουν συνειδησὴ τοῦ σωστοῦ δρόμου». Μέσα στὴν ἀποκαρδιωτικὴ ἀτμόσφαιρα τῶν πρώτων χρόνων τοῦ ἑλληνικοῦ μεσοπολέμου, ὅπου ἡ κρατικὴ μηχανὴ ποράλυε κάθε τόσο ἀπὸ λογῆς στρατιωτικῆς-πολιτικῆς ἀναταραχῆς καὶ τὰ πνευματικὰ ἰδρύματα τῆς χώρας πρόσφεραν στὴ νεολαία μιὰ «μπουλιαρισμένη» μόρφωση, ἀσφυκτικὰ ἐπαγγελματικὴ, ἀδιαφορώντας γιὰ τὴ διάπλαση τοῦ χαρακτήρα τῆς, ὁ Φῶτος Πολίτης κατέβηκε στὸ πεζοδρόμιον, ὅπου περνοῦσε σκυφτὴ κι' ἀπογοητευμένη ἡ Ἑλληνικὴ νεότης, τὴν πλησίασε καὶ τῆς μίλησε μὲ κατανόηση καὶ παραμυθία. Εἶχε σκεφτεῖ συχνὰ μονάχος του, ἀνατρέχοντας στὰ δικά του εὐτυχισμένα χρόνια, πὼς «Ἄλλοίμονο στὸν ἄνθρωπον, πού δὲ βρῆκε ἀπὸ μικρὸς ὑψηλὰ παραδείγματα ζωῆς, ἰσχυρῆς καὶ ἀκέραιες συνειδήσεις, ὥστε νὰ στρέψει κάθε τόσο πρὸς αὐτὲς τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του, ὅπως κυττάζει ὁ νυχτερινὸς θαλασσοπόρος τὸ πολικὸ ἄστρο». Καὶ κατάληγε στὴν πικρὴ διαπίστωση πὼς, «ὁ σημερινὸς νέος δὲ νιώθει τὴν εὐεργετικὴν ἐπάνω του ἐπίδραση ἰσχυρῶν φυσιογνωμιῶν καὶ γι' αὐτὸ ὁ δρόμος του θὰ εἶναι ἀνάμαλος καὶ τραχύς. Θὰ λοξοδρομήσει πολλὰ φορὲς, χωρὶς νὰ συναισθάνεται τὸ σφάλμα του. Ἡ εὐκόλη φιλοσοφία τῶν νέων τῆς ἐποχῆς μας, — παρατηροῦσε, — ἡ ἀπογῆ ἀπὸ κάθε σοβαρὸ πνευματικὸ μὀχθον, ἀκόμη

καὶ ἡ ἠθικὴ χαλάρωση τῆς κοινωνίας μας, ὁ φείλονται κατὰ πολὺ καὶ στὸ γεγονὸς, ὅτι ἀπὸ καιρὸ ἔχουν λήψει ἐδῶ οἱ ἄνθρωποι πού ἤξεραν μὲ σεβασμὸ νὰ δέχωνται τὸ δῶρον τῆς ζωῆς».

Οἱ σημερινοὶ νέοι στὴν Ἑλλάδα ξεκινοῦνε μὲ τὴν αἰσιοδοξία πού ἔχουν οἱ «Κυριακάτικοι ἐκδρομεῖς», ποθώντας νὰ τρυγῶσιν ὅ,τι καλύτερον μποροῦν ἀπ' τὸ πολύχυμον περιβόλι τῆς ζωῆς. Μὰ μόλις τὸ πλησιάσουν, μόλις ἀπλώσουν τὰ χεῖλη γιὰ νὰ γευτοῦν, ἡ πικρία κι' ἡ ἀπογοήτευση εἶναι τὸ ἀπόσταγμα κάθε ἐπαφῆς τους. Μέσα σὲ τέτοια «σύγχυση αἰσθημάτων», πὼς ἀλλιῶς μποροῦσε νὰ ἀντιδράσει ὁ πληθωρικὸς ἐσωτερικὸς κόσμος τοῦ νέου παρά μὲ τὴν ἄρνηση, πού εἶναι ἡ πιὸ δημιουργικὴ μορφή αὐτοσυντήρησης ; Ποῦ βρίσκονται, λοιπόν, αὐτὲς οἱ «ἀξίες», πού τοὺς παραγάλλιν οἱ φτασμένοι ἀπὸ τὶς ἔδρες τους κι' ὁ πατέρας γύρω ἀπ' τὸ σπιτικὸ τραπέζι ; Ἡ ἄρνηση τῶν νέων μπρὸς τὸ ἀποκαρδιωτικὸ θέσμον τῆς ζωῆς, εἶταν γιὰ τὸ Φῶτον Πολίτη μοναδικὸ δεῖγμα ψυχικοῦ πλοῦτος, εἶταν μιὰ θαρραλέα ἄμυνα τῆς νεανικῆς συνειδησῆς νὰ μὴ συμβιβαστεῖ μὲ τὴ λασπερὴ πραγματικότητα τῆς ρουτίνας. Δίχως αὐτὴ τὴν ἄρνηση «ἡ ζωὴ γιὰ τοὺς νέους θὰ εἶτον χωρὶς παλμὸν, σκευὸς χωρὶς περιεχόμενον». Μονάχα μιὰ τέτοια ποιότητάς ἄρνηση μπορεῖ νὰ γίνῃ τὸ πρῶτον γιὰ τὸ «δρόμον ἀντοχῆς», πού πρέπει, τοῦ ἑαυτοῦ του πιά σύμμαχος ὁ νέος, νὰ κάνει γιὰ νὰ βρεῖ τὴ «λυθία λίθον» τῆς ζωῆς.

Σ' αὐτοὺς τοὺς ἐκλεκτοὺς νέους, πού δὲ θὰ ὑποταχθῶνε ἀργὰ ἢ γρήγορα στὴ ρουτίνα γιὰ ν' ἀκολουθήσουν τὴν «πεπατημένην», μὰ θὰ πάρουν τὸ ἀγαθὸν μονοπάτι, πού φέρνει στὴν ἀτομικὴ λύτρωση, πρόσφερε, ὁ Φῶτος Πολίτης, σὰν πυξίδα προσανατολισμοῦ, ἕνα ὑπὸ δεῖγμα ἀνθρώπινου τύπου : τὸν ἄντρα μὲ τὸ βαθύ καὶ πληθωρικὸ ἐγώ, πού ἔχει τὴν ἀνοιχτὴ καρδιά τοῦ ἐφήβου καὶ τὴ σοφία τοῦ ὄριμου. Τὸν ἄντρα, πού μὲ τὸν ἀτομικὸν ἀγῶνα τοῦ ζεῖ τὴν κάθε στιγμὴ τῆς ζωῆς σὰν τὸ «μέγα καλὸ καὶ πρῶτον», πού καταγράφει τόσο συνταρακτικὰ μέσα του τὸ θέσμά τῆς, ὥστε ἀπ' τὸ βίωμά του αὐτὸ νὰ βγάξει μιὰ πλούσια πείρα, πού ἐκεῖνος τὴν ἀποκαλοῦσε «πνευματικὴ ἀποτίμηξη τῆς ζωῆς». Αὐτὴ τὴν «οὐσιαστικὴν γεύση» ἀπ' τὴ ζωὴ τὴ θεωροῦσε, ὁ Φῶτος Πολίτης, σὰν τὸν ἰσχυρότερον κρῖνον πού συνδέει τὰ ἀνώτερα ἄτομα μιᾶς κοινωνίας στὴν πιὸ δημιουργικὴ συνεργασία τους, τὸν πολιτισμὸν.

Θρεμένος μὲ τὴν «αὐτῆρὴ χαρὰ» τοῦ γκαϊτικοῦ στοχασμοῦ, ὁ Φῶτος Πολίτης, κι' ἔχοντας γιὰ βιβλίον τοῦ προσκεφαλίου του τοὺς διαλόγους τοῦ Ἐκερμαν μὲ τὸν Ὀλύμπιον Πολίτη, στάθηκε ἄκαμπτος στὶς θέσεις του κι' ἕνας ὑπερήφανος μαχητὴς στὴν ἄρνησὴ του. Αὐτὸ

ΑΣ ΔΩΣΕΙ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ Ο ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

— Τοῦ Σπύρου ΜΑΚΡΗ

Περισσότερο ἴσως ἀπὸ κάθε ἄλλη, ἡ σημερινὴ φοιτητικὴ γενιά ἔχει ὑποστῆ δοκιμασίες, ὕλικές καὶ ἠθικές, τέτιες πὺ μπροστά τους θὰ δειλιάζανε οἱ νεολαίες πολλῶν ἄλλων χωρῶν. Ἡ ἄγρια τρομοκρατία τῶν κατκτητῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν ὁπαδῶν τῶν δύο ἄκρων πὺ εἶχε σὰν συνέπεια τὴν ἀπίστευτὴ οἰζύτητα τῶν πολιτικῶν παθῶν· ἡ ἀπεριόριστὴ εἰσαγωγή φοιτητῶν στίς Ἀνώτατες Σχολές κατὰ τὰ πανεπιστημιακὰ ἔτη 1941-42 καὶ 1942 43 πὺ γίνηκε μὲ μοναδικὸ σκοπὸ τὴν εἰσπραξὴ τῶν διδασκτρων γιὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν ταμειακῶν ἀναγκῶν τῆς στιγμῆς· ἡ μακρόχρονη διακοπὴ τῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἐργαστηρίων τὸν καιρὸ τῆς κατοχῆς· ἡ ἀθρόα ἐπίταξη κτιρίων, ἐπιστράτευση προσωπικοῦ καὶ καταστροφὴ ὀργάνων ἐδημιούργησαν μιὰ κατὰσταση ἀστάθειας καὶ ἀνησυχίας τέτοια, πὺ συγκρινόμενες μ' αὐτὴ, οἱ προπολεμικὲς συνθήκες τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν νὰ φαντάζουσαν σὰν ἕνας ἀπαλεισθεὶς παράδεισος.

Ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς ἀπελευθέρωσης κι' ἐδῶθε, οἱ πρωτοβουλίες πὺ εἶδαμε ν' ἀναλαμβάνονται—τόσο οἱ ἐσωφοιτητικὲς ὅσο καὶ οἱ πανεπιστημιακὲς καὶ κρατικὲς—τείνουσαν ὄλες (ἂν βγάλουσαν μερικὲς σπάνιες ἐξαιρέσεις) νὰ μεγαλώσουσαν τὸ χάος πὺ μᾶς κληροδότησε ὁ πόλεμος. Καὶ μπορούμε χωρὶς δισταγμὸ νὰ πῶμε πὺς ἂν ἔλειπαν ἡ ζωτικότητα καὶ ἡ δίψα γιὰ μόρφωση τῆς νεολαίας μας καὶ ἡ φιλότιμη προσπάθεια ὠρισμένων καθηγητῶν καὶ βοηθῶν τους, ἡ συνέχιση τῶν σπουδῶν θὰ εἶχε μοιραία διακοπῆ.

Ἀλλὰ ἡ ἐργατικότητα καὶ ἡ εὐσυνειδησία δὲν θὰ ἀρκέσουσαν μόνες γιὰ νὰ βγάλουσαν ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο τὸν φοιτητικὸ κόσμον ὅταν παρουσιάζονται ὅπως σήμερα σποραδικὰ καὶ συμπτωματικὰ καὶ δὲν κατορθῶνουν νὰ ἐπιβληθοῦν στὸ πνεῦμα καὶ τὴν συνείδηση κάθε ἑνὸς πὺ σχετίζεται μὲ τὸ Πανεπιστήμιον εἴτε εἶναι φοιτητῆς εἴτε δάσκαλος εἴτε ἀρχῆ. Ἐκεῖνο πὺ λείπει σήμερα καὶ πὺ χωρὶς αὐτὸ δὲν θὰ μπορέσει ἡ ἐπι

τὸ ὑτόδειγμα τοῦ ἀνθρώπινου τύπου, πὺ πρόβαλε στὴν νεότητα τῶν χρόνων του, δὲν εἶταν ἕνα κατασκευάσμα φιλολογικὸ, μὰ ἀντάξιο παιδί τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀγῶνα. Τὸ «ἐγὼ», πὺ θεωροῦσε σὰν τὸ πρωτοκῦτταρο μιᾶς κοινωνίας, δὲν εἶταν ἕνα στενόκαρδο «ἐγὼ», πὺ ὁμοσιάζει τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα γιὰ τὴν αὐτοσυντήρησή του, μὰ ἕνα πλούσιο καὶ γενναϊὸ ὄρωρο «ἄτομον», πὺ θεωρεῖ τὸν πλαῖνὸ του σκοπὸ συνεργασίας κι' ὄχι ἀντικείμενον κατακτῆσεως»,

Ἀτένισε πρὸς τὴ νεότητα τῆς ἐποχῆς του μὲ θέρμη κι' ἐμπιστοσύνη. Καὶ μὲ τὰ μάτια τῆς πλατειᾶς του ψυχῆς τὴν ἔβλεπε νὰ πορευέται, σὰ μιὰ λιτανεῖα ἀσκητικῆ, πρὸς τὴ μεγάλη νίκη. Ἐνα ρίγος ἐνθουσιασμοῦ δόνιζε τὴν ὑπαρξή του, ὅταν ἔγραφε πῶς: «Ἡ νέα γενεὰ μπορεῖ σι' ἀλήθεια νὰ σώσει τὸν κόσμον ἀπ' τὸν ὑπερτροφικὸ ὀρθολογισμό, πὺ τὴν κάνει νὰ γυρίζει σὰν σβούρα γύρω ἀπ' τὸν ἴδιο φαῦλον ἄξονα. Μονάχα μιὰ στροφή πρὸ τὰ ἔσω, πρὸς τὸ ἠθικὸ μας «εἶναι» μπορεῖ νὰ μᾶς ἐξανθρωπίσει. Σήμερα ἀληθινὰ λυτρώνεται μονάχα ὁ πῶιος τὸ σφάλμα του τὸ ἀίσθανθεῖ σὰν ἄμαρτία.

ΤΑΣΣΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

στῆμιν ν' ἀποδώσει ὅτι μὲ τόσην ἀγωνία χρειάζεται ἀπὸ αὐτὴν ἡ πατρίδα μας εἶναι μιὰ ἀνετὴ ἀτμόσφαιρα ἐργασίας, ἕνας εἰρηνικὸς καὶ δημιουργικὸς ρυθμὸς ἀνορθώσεως.

Γιὰ εἶναι καιρὸς νὰ τὸ ἀντιληφθοῦμε ὅλοι πὺς ἂν ὁ πόλεμος ἔφυγε, ὅμως ἡ εἰρήνη ἀκόμα δὲν ἐγκαταστάθηκε στοὺς πανεπιστημιακοὺς χώρους. Καὶ γιὰ τοὺς φοιτητῆς εἰρήνη θὰ πῆ: πρῶτα ἀπ' ὅλα δουλειὰ· σκληρὴ καὶ σιωπηρὴ δουλειὰ γιὰ νὰ ἀναπληρωθεῖ ὁ χαμένος καιρὸς τῆς κατοχῆς. Εἰρήνη θὰ πῆ μετριοπάθεια· γιὰ εἶ οἱ πολιτικὲς διενέξεις, μὲ τὴ ὁμοιβαία δυσπιστία καὶ τὴς ἀπαίσιες ἀναμνήσεις πὺ γεννοῦσαν, ἔχουσαν πῶς ξεπεραστεῖ ἀπὸ τὴν πολῦπειρη γενιά μας καὶ οἱ «φοιτητοπατέρες» ἔγιναν τῶρα ὄχληροι καὶ ἀνεπιθύμητοι. Εἰρήνη θὰ πῆ ἀκόμα σεβασμὸς καὶ στοργὴ γιὰ τοὺς φοιτητῆς ἀπὸ τὸ κράτος. Πρέπει ὅλοι οἱ «ἀρμόδιοι» ν' ἀναμετρήσουσαν τὴς εὐθύνες τους γιὰ τὸ ἔγκλημα πὺ κάνουν ὅταν μεταχειρίζονται σὰν «ἀμελητὰ ποσότητα» τὴ φοιτητικὴ νεολαία πὺ τὴν ἐμπιστεύθηκε στὴ φροντίδα τους τὸ ἔθνος σὰν τὸν πῶς πολῦτιμον θσαυρὸ πὺ διαθέτει. Δὲν ἐπιτρέπεται σ' ἕναν ἀνώτατο λειτουργὸ ὅτε ἡ σκέψη τῆς μαζικῆς ἀποπομπῆς (Καὶ ὅμως δὲν διστασε ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας νὰ πῆ ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς ὅτι «οἱ 25000 αἰωνόβιοι φοιτητῆς πὺ μᾶς κληροδότησε ἡ κατοχὴ πρέπει νὰ «ἐκκαθαρισθοῦσαν» καὶ νὰ γίνουσαν 2.3000»), τῶν φοιτητῶν ἀπὸ τὴς Ἀνώτατες Σχολές μὲ μόνον τὸ δικαιολογητικὸ ὅτι οἱ κυβερνήσεις τῶν Κουτσογιγῆς τοὺς ἐνέγραψαν χωρὶς κανένα περιορισμὸ. Οἱ φοιτητῆς εἰδείξαν πρῶτοι πὺς ξέρουσαν οἱ ἴδιοι νὰ τιμοῦσαν τὴν ἰδιότητά τους καὶ διετράνωσαν πολλὰς φορὲς ὡς τὰ τῶρα, μὲ τὴ φιλοπονία τους πὺς ἔχουσαν τὴν ἀπόφαση νὰ μὴ τελειώσουσαν τὴς σπουδῆς τους ἂν δὲν ἔχουσαν ἄρτια καταρτισθεῖ. Ἐν ἐξᾶκολοθησοῦσαν οἱ «ἀρμόδιοι» νὰ μεταχειρίζονται τὸ φοιτητικὸν κόσμον σὰν ὄχλον χωρὶς σημασία, γρήγορα θὰ βρεθοῦσαν μπροστὰ σὲ «μαζικὰ» φαινόμενα πολὺ δυσάρεστα ὄχι μόνον γι' αὐτοὺς ἀλλὰ—πράγμα πὺ ὄχι εἶναι ἰδιαίτερα τραγικὸ—καὶ γιὰ ὄλοκληρον τὸ ἔθνος.

Καὶ οἱ καθηγητῆς πρέπει νὰ πᾶσουσαν ν' ἀντικρῶσουσαν τὴν κατὰσταση μὲ πνεῦμα ὁμφαλοσκοπικὸ. Ὁ ἐναρκτήριος λόγος τοῦ νέου Πρυτάνεως κ. Δοντᾶ ἐδυσσώφησε στὴν κοινὴ γνώμη, ὄχι τοὺς σημερινοὺς φοιτητῆς—ὅπως ἐπεδίωκε—ἀλλὰ τὸ ἀνώτερον διδακτικὸ προσωπικὸ τοῦ Πανεπιστημίου. Οἱ φοιτητῆς πὺ τόσο ἄγρια ἐδοκιμάσθησαν ἀπὸ τὴν κατοχὴ, δὲν πρέπει νὰ γίνουσαν—καὶ τὸ νιώθει αὐτὸ ὄλοκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς—οἱ ἀποδιοπομπαῖοι τράγοι γιὰ σφάλματα ἄλλων: τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀντίθετα πρέπει νὰ γίνουσαν ἀντικείμενον ἰδιαίτερης στοργῆς.

Τὸ ἔργο τῆς καταστροφῆς στάθηκε εὐκολο· ἄρκεσε τὸ πείσμα, οἱ ἄμαρτωλὲς συνθήσεις τοῦ παρελθόντος, ἡ κοντόφθαλμη καὶ στενόκαρδη δράση τῶν αὐτόκλητων κοσμοδιορθωτῶν νὰ συνεργασθοῦσαν μὲ μιὰ σατανικὴ συνεννόηση.

Τὸ ἔργο τῆς ἀναδημιουργίας θᾶναι ἀντίθετα βαρὺ, ἀδιάκοπο, ἀπέραντο. Μόνον ὄπλα στὰ χέρια μας ἡ ἐλκρίνεια, ἡ καλὴ θέληση, ἡ αἰσιοδοξία.

Στὸν ἀγῶνα ἄς δώσουσαν πρῶτοι τὸ σύνθημα—καὶ σὲ πῶν ὁμορφον ἀγῶνα δὲν εἶχαν τάχα τὴν πρωτοπορεία;—οἱ φοιτητῆς.

Ἐς δώσουσαν στὸ ἐσωτερικὸ τους πρόβλημα τὴν μόνον φοιτητικὴν, τὴν μόνον φυσιολογικὴν λύση: ἔνωση καὶ συνεργασία, δημιουργία ἀληθινῶν συνδικαλιστικῶν ὀργάνων, σφρηλάττηση τῶν ἐνωτικῶν ἀνάμασά τους δεσμῶν. Καὶ ἔτσι, ὀπλισμένοι πῶς μὲ τὴν συνείδηση τῆς ἀποστολῆς τους ἄς βάλουσαν τὰ θεμέλια τῆς καινούργιας Ἑλλάδας πὺ θὰ χτίσουσαν.

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Του Α. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

Θόρυβος πολὺς γίνηκε τελευταία γιὰ τὴν ἔλλειψη τζαμιῶν καὶ γυαλικῶν ποὺ παρατηρεῖται στὴν ἀγορὰ καὶ μάλιστα τώρα ποὺ ὁ χειμῶνας μπήκε ἀγριὸς καὶ ἀπειλητικός. Ὁ τύπος μίλησε γιὰ «σκάνδαλο Βιομηχανίας Ὑαλοπινάκων», καὶ ἡ διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ μας «Ελεύθερα Νιάτα» μοῦ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ ἐπισκευ-

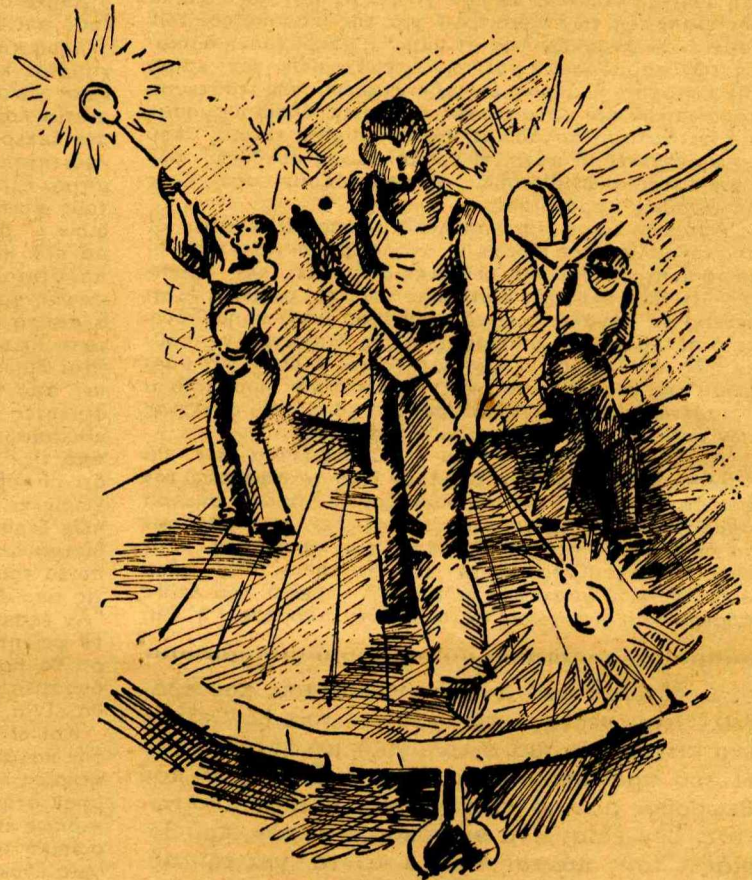
θῶ τὸ γυαλάδικο στὴ Δραπετσῶνα τοῦ Πειραιᾶ, καὶ νὰ μεταφέρω στὶς στήλες τοῦ ζωντανῆ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ φωνὴ ἀπὸ τὰ ἐργαζόμενα ἐκεῖ μέσα νιάτα. Μὲ βαθεῖα συναίσθηση τῆς ἀποστολῆς μου ξεκίνησα. Ἀριστερὰ στὴν εἴσοδο τοῦ λιμανιοῦ ἀπλώνεται γιγάντιο κ' ἐπιβλητικό τὸ γυαλάδικο. Ἀπ' τὶς τεράστιες τοιμινιέρες του, ποὺ λογχίζουν τὸν οὐρανὸ, ἀνεβαίνει μαῦρος, πυκνὸς καπνός, ποὺ ξετυλίγεται σιγὰ σιγὰ καὶ κάνει πιδ σκοτεινὴ τὴ σκοτεινιασμένη ἀπὸ σύννεφα καὶ τὴν καταχνιὰ ἀτμόσφαιρα. Ἡ εἴσοδος στοῦ ἐργοστάσιου ἀπαγορεύεται γιὰ τοὺς ξένους, καὶ ἀδειες γιὰ ἐπίσκεψη, δὲν δίνονται τὸ τελευταῖο καιρὸ. Χρειάστηκε προσπάθεια ἐπίμονη γιὰ νὰ παραμερισθοῦν τὰ ἐμπόδια καὶ νὰ φτάσω στοὺς φούρνους. Πρὶν ἀκόμα περάσει κανεὶς τὴ μεγάλη πύρρα, τοῦ παίρνει τ' αὐτιά τὸ βουῖτό τοῦ ἀερίου, ποὺ ἐκτοξεύεται ἀπὸ τ' ἀπειρα μπέκ στοὺς φούρνους, γιὰ ν' ἀνεβάσει τὴ θερμοκρασία στοὺς 1500 βαθμούς. Ἐνα βουῖτό παράξενο, μονότονο, ἐκνευριστικό. Τέσσερις φούρνοι δουλεύουν πλάι πλάι καὶ σὲ ἀπόσταση δέκα μέτρων ὁ ἕνας ἀπ' τὸν ἄλλο. Ἐκατοντάδες ἐργάτες κ' ἐργάτριες πάνε κ' ἔρχονται μὲ ποτήρια, πιατέλλες, φιάλες καὶ χίλια δυὸ εἶδη, κόκκινα ἀκόμη, πάνω σὲ εἰδικὰ φτυαράκια καὶ τὰ μεταφέρουν στὶς γαλιέρες γιὰ νὰ ψηθοῦν. Αὐτὸ τὸ πῆγαινε ἔλα τῶν μεταφορέων, μ' ἔφερε κάμποσα χρόνια πίσω, ὅταν παιδάκι παρακολουθοῦσα, τὸ πῆγα.νε ἔλα τῶν μυρμηγκιῶν στὴ φωλιά τους. Μιά φοβερὴ βλαστήμια, ποὺ ξεστομίστηκε ἀπὸ ἕναν ἐργάτη, μ' ἔφερε στὴν πραγματικότητα. Ἡ μορφὴ του εἶναι ἀδύνατη. Παίρνει τὸ λαμπόγυαλο, πλησιάζει, τὸ τοποθετεῖ στὴ γαλιέρα, ξαναπαίρνει ἄλλο, καὶ πάλι τὰ ἴδια. Σταματᾶει, σκουπίζει τὸν ἰδρώτα του καὶ ξαναρχίζει, χωρὶς τὰ μάτια του ν' ἀποχωρίζονται ἀπὸ τὴ δουλειά του. Φυσᾶει βορειᾶς καὶ φέρνει τὴ φλόγα τῆς γαλιέρας πρὸς τὰ ἔξω καὶ τὸν ψηίνει κυριολεκτικὰ καθὼς τοποθετεῖ τὰ λαμπόγυαλα. Τὸ μαρτύριο τῆς φωτιάς ἀπὸ τὴ μιά, οἱ βρισιές ἀπὸ τοὺς γυαλάδες, γιὰ νὰ κάνει πιδ γρήγορα, ἀπὸ τὴν ἄλλη, δίνουν ἀγριάδα στὴν δὴση του, καὶ τὰ μάτια του καθὼς κυττοῦνε κατὰ τὸ γυαλὸ ποὺ τὸν ἔβρισε, μοιάζανε σὰ νὰ παραμόνευαν ἕναν σκοτεινὸ ἔχθρο.

— Δὲν εἶναι δουλειά, μοῦ λέει. Αὐτὸ εἶναι σκοτωμός. Εἶναι αὐτοκτονία. Τί νὰ κάνω ὅμως; Ἐχω ἀνάγκη γιὰ δουλειά. Κι' αὐτοὶ ἔδω ἐκμεταλλεύονται τὴν ἀνάγκη μου. Στὸ πρόσωπό του, μέσα σ' ἕνα σκοτεινὸ καὶ τραχὺ τόνο, ἀκίνητοσε ἡ κούραση... Πρέπει συνεχίζει σὲ 45 ὥρες νὰ φουρνίω δυὸ χιλιάδες λαμπόγυαλα. Δὲν προλαβαίνω, κ' αὐτοὶ—κ' ἔδειξε τοὺς γυαλάδες—βρίζουνε καὶ βλαστημάει.

Τὰ λόγια του ἦταν γεμάτα πίκρα καὶ παράπονο, γιὰ τὴν ἔλλειψη κατανόησης, ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς συντρόφους τῆς δουλειᾶς του.

— Πόσο παίρνεις; τὸν ρωτῶ.

— Πέντε χιλιάδες, ἐνῶ τὰ παιδιό,—καὶ μοῦ ἔδειξε τοὺς μεταφορεῖς,—ποὺ φέρνουν ἀπὸ τοὺς τεχνίτες τὰ ἔτοιμα λαμπόγυαλα σὲ μένα γιὰ νὰ τὰ φουρνίσω πέρ-

Νέοι ἐργάτες ἀπὸ 18—25 ἐτῶν στὴν κόλαση τῆς φωτιάς τοῦ γυαλάδικο.

νων 15 χιλιάδες. Δουλεῦω σὲ μεγαλύτερη ζέση ἀπὸ τοὺς γυαλάδες, μοῦ λέει. Αὐτοὶ ἔχουν τεχνιτὸ ἀέρα ὅσο θέλουν, ἐνῶ ἐγὼ δὲν ἔχω καθόλου. Μὲ τρώει ἡ φωτιά. Μὲ τὸν ἰδρώτα ποὺ φεύγει ἀπὸ πάνω μου, φεύγει μαζὺ κ' ἡ ζωὴ μου. Στὰ μάτια του καθρεφτιζότανε ἡ ἀπόγνωση.

Μπροστὰ εἶναι τὸ πατάρι τοῦ φούρνου ποὺ δουλεύουν οἱ γυαλάδες. Πάνω τους, ἀκριβῶς, ἀπὸ ἀνεμιστήρες μεγάλης ἐντάσης, ἀφίεται ἀέρας κ' ἔτσι, ἡ θερμοκρασία περιορίζεται στοὺς 40 βαθμούς. Ἐνας νέος γυαλᾶς, βουτᾶ τὸ τοιμποῦκι στοῦ φούρνο, τὸ τραβάει μὲ κόκκινο γυαλί, μάζα ἄμορφη, ἴσια, μὲ μιά γροθιά κ' ἔρχεται στὴν ἄκρη τοῦ παταριοῦ. Τὸ ξερακιανὸ του σῶμα πλημμύριζε ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς υγείας. Φυσᾶ τώρα μὲς' ἀπὸ τὸ τοιμποῦκι, τοῦ κάνει διάφορες κινήσεις γιὰ νὰ τοῦ δώσει τὸ σχῆμα ποὺ θέλει καὶ σὲ λίγο τὸ σπρώχνει στοῦ καλοῦπι. Στέλνει τώρα, ὄλο τὸν ἀέρα τοῦ πλεμονιοῦ του, ἐνῶ στριφογυρίζει τὸ τοιμποῦκι μὲ τὶς παλάμες του. Τὸ καλοῦπι ἀνοίγει καὶ

βγαίνει έτοιμη, μιá φιάλη τών δύο οκάδων, που την παραδίνει με τó τσιμπούκι στο μετεφορέα για τή ψύξη, για νά συνεχίσει τή δουλειά του. Καθώς παρακολουθοῦσα τή δουλειά, πιό κει, ένα κομμάτι καυτό κόκκινο γυαλί ξέφυγε από τó τσιμπούκι κι' έπεσε στο γυμνό πόδι ενός μεταφορέα, που ούρλιαζει τώρα από τούς πόνους. Τόν πήρανε δύο εργάτες για νά τόν μεταφέρουν στο 'Ιατρείο—ó Θεός νά τó κάμει 'Ιατρείο—για νά τó έπίδεσουν τó κάψιμο.

—Ω κακομοίρη II—μονολόγησε δίπλα μου, ένας άπλος εργάτης, που στο άδύνατο σώμα του, στηριζόταν ένα χλωμό, νεανικό πρόσωπο—τύχη που την είχες! Κι' ενώ συνέχιζε τή δουλειά του, ή δική του δυστυχία έφευγε, για νά μείνει μόνο ή δυστυχία του άλλου.

Η ίδια κίνηση και στον πιό πέρα φοῦνο. Έδω δουλεύουν και μηχανές. Η προφόρμα τους βουτά στο φοῦρνο, παίρνει γυαλί—έχει ρυθμιστεί πόσο θά πάρει, ανάλογα με τó είδος—τό φερνει στο καλούπι που κλείνει αυτόματα για ν' ανοίξει πάλι και νά κυλίσει από κει ένα μπουκάλι. Κάθε 25'' βγαίνει και από ένα.

Στή γαλαρία τής ψύξης ένας συμπιεστικός νέος με μάτια φωτεινά και τήν καλωσύνη ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του, παρακολουθεί τó ψήσιμο τών γυαλικών που έτοιμάζουν οι γυαλάδες. Αύξάνει ή έλαττώνει τή θερμοκρασία για νά ψηθούν. Πώς κανονίζει τή θερμοκρασία; τόν ρωτώ.—Με τó μάτι, μου λέει, γιατί εργάνα δέν έχουμε. Η δουλειά μας απαιτεί πείρα κι' ευσυνειδησία. Δυστυχώς όμως παρ' όλα αυτά ή εταιρεία μας μάς άδικεί. Προπολεμικά οι γυαλάδες παίρνανε 20 30 ο)ο πάρα-πάνω από έμάς, σήμερα παίρνουν 300 ο)ο περισσότερο. Τους γυαλάδες τούς φοβάται ή ή Διοίκηση. Έμεις ούτε άπειλούμε, ούτε γροθιές χτυπάμε στα γραφεία της... Στους γυαλάδες πληρώνει 8σα κομμάτια σπάσουν στή ψύξη, σέ μάς δέ τó πληρώνει. Δέν υπάρχει δικαιοσύνη ούτε ανθρωπισμός έδω μέσα μου λέει και φεύγει προς τó άλλο μέρος τής ψύξης που βγαίνουν πιά ψημμένα τά είδη και γίνονται ή διαλογή.

Λίγα μέτρα πιό κει ένας γυαλάς με θαυμαστή δεξιοτεχνία φτιάχνει τά περίφημα ποτήρια Νιόβης. Ένας άλλος φτιάχνει φιάλλες σερβιτσιών Λικερ. Μία γυναίκα του λαού ξυπόλυτη και ντυμένη στα μαύρα μεταφέρει πιατελάκια. Πιό πέρα μι' άλλη αναποδογυρίζει κάτι πιατέλες που φτιάχνει ó τεχνίτης δίπλα της. Τó στρογγυλό της πρόσωπο είναι κατάχλωμο. Άν και νά άκόμα, ρυτίδες χαράζουν τά μάγουλά της και τó μέτωπο.

—Γιά πέντε χιλιάδες τήν ήμέρα, μου λέει, κάνω επί 8 ώρες τή διαδρομή φοῦρνο-ψύξη. Άναπνέουμε τά δηλητήρια που παράγονται από τήν καύση του υλικού που πέφτει στους φοῦρνους για νά γίνει γυαλί. Αύτά τά δηλητήρια μάς τρώνε τά σωθικά και σιγά σιγά θά μάς στείλουν σίγουρα στον Άδη.

Βλεπεις, μου λέει, και μου έδειξε ένα φουρνιστή που έσπρωχνε αιώτας στο φοῦρνο. Πόσους μήνες ζωή μπορεί νάχει αυτός; Και ποιός θά συντηρήσει τή φομλία του. Μπροστά μας είχαμε ένα κορμί πριν άκόμα τó χτυπήσει ó θάνατος. Όλος αυτός ó κόσμος που βλέπεις, είναι καταδικασμένος. Η ανάγκη τόν κάνει, για ένα τόσο ξευτελιστικό μεροκάματο, νά προσφέρει στάλα-στάλα τή ζωή του, για νά θησαυρίζουν οι δυνατοί...

Ξαφνικά ή δουλειά σταμάτησε. Όλοι κατεβήκανε από τó πατάρι.

—Τί συμβαίνει; τούς ρώτησα.

—Κάνουμε μιá ώρα στάση διαμαρτυρίας, μου λέει ó πρόεδρος τους—ένας νέος που στα μάτια του καθρεφτιζόταν ή θέληση κι' ή άποφασιστικότητα—γιατί ή 'Εταιρεία άρνιέται νά διαθέσει ένα τιποτένιο γι' αύ τή πούν και νά μάς δώσει τó δώρο του νέου χρόνου επί τών ποσοτών. Καταφέγαμε στο 'Υπουργείο, άλλα δικαίωσε τούς βιομηχάνους.

Μου ζήτησε συγγνώμη για δύο λεπτά και τράβηξε πιό πέρα σέ μιá ομάδα γυαλάδων που συζητούσανε φωναχτά. Τόν κυτάω καθώς άπομακρύνεται. Πατοῦσε στέρεα και σβέλτα. Στο μυαλό μου καρφώθηκε ή φράση: «Τό 'Υπουργείο δικαίωσε τούς βιομηχάνους». Ποιούς άλλους μπορούσε νά δικαιώσει! Τό λαό που δουλεύει για νά θησαυρίζουν λίρες οι βιομήχανοι; Τόν άγνοεί. Τούς βιομηχάνους ξέρει. Αύτοί κατορθώνουν νά κυβερνοῦν και νά διευθύνουν.

—Θάχουμε άσχημα ξεμπλέγματα με τήν 'Εταιρεία, μου λέει ó πρόεδρος τους, που στο μεταξύ ξαναγύρισε. Άπό τις 3 Νοεμβρίου υποβάλαμε ένα ύπόμνημα κι' άκόμα δέν μάς άπάντησαν.

—Τί ζητάτε; τόν ρώτησα.

—Όχι πολλά πράγματα, μου λέει γελώντα. Θέμε:

1) Ν' αναθεωρηθή ή Συλλογική Σύμβαση.

2) Κανονικό δωρο με τρεις βάρδιες και ή νυχτερινή βάρδια νά εργάζεται δωρο, όπως είχε καθιερωθεί.

3) Νά μάς καταβάλλουν τó ποσόν που μάς χρωστάνε από τή διαφορά τής αύξήσεως που έδωσε ó Τσουδερός από 5 που ήταν επί Βαρβαρέσου σέ 10 φορές άπάνω. Η 'Εταιρεία μάς έδωσε μόνο 8 φορές άπάνω. Ζητάμε τή διαφορά αύτή που άνέρχεται σέ 800.000 έως 1.200.000 στον καθένα.

4) 20 ο)ο αύξηση για τά κοινά είδη και 15 ο)ο για τά πολυτελείας.

Είμαστε άποφασισμένοι νά παλαίψουμε για τó δική μας. Θά μειώσουμε τήν παραγωγή στα 90 ο)ο αν δέν μάς τά δώσει.

Γύρω μας έχουν μαζευτεί πολλοί γυαλάδες και μεταφορείς. Ένας γυαλιάς τόν φώναζε γιατí τόν ζητούσαν. Με χαίρετσε καλόκαρδα κι' έφυγε.

—Στό φοῦρνο που βλέπεις, μου λέει ένα εργατόπαιδο και μου δείχνει άπέναντι ένα φοῦρνο που δέν δουλεύει, έβγαίνει τó τζάμι. Η 'Εταιρεία λέει ότι δέν έχει σόδα. Κι' όμως συτό δέν είναι άλήθεια. Σταμάτησε τήν παραγωγή για νά πουλήσει σέ χρυσή τιμή τ' άποθέματά της. Άν ήθελε, ούτε τó Κράτος θά τής άρνιότανε άδεια εισαγωγής, ούτε ή ΟΥΝΡΑ θά τήν άφηνε χωρίς σόδα, γιατί θάφερνε τó γρηγορότερο για νά μη σταματήσει ή παραγωγή του τζαμιού. Κά τζάμια θέλουν όλα τά καταστραμμένα σπίτια στα χωριά.

Δέν ξέρω αν είναι σωστός ó Ισχυρισμός αυτός του εργάτη. Άν όμως άληθεύει, κρίμα που ένας τόσο μεγάλος οικονομικός οργανισμός, τυφλωμένος από τή μανία του κέρδους, δέν βλέπει τó χρέος του άπέναντι του λαού μας, που τόσο ύποφέρει.

Με κυττοῦν στα μάτια, σαν νά θέλουν νά μαντέψουν τή σκέψη μου.

—Λένε πως πληρώνεστε καλά. Είναι άλήθεια, τούς ρωτώ.

—Τίποτα δέν μάς έδωσε με τή θέλησή της ή 'Εταιρεία, λέει ένας νέος ως 25 έτών. Ό,τι πήραμε τó κερδίσαμε με άγώνες και θυσίες πολλές. Είναι άλήθεια πως πληρωνόμαστε καλά. Όμως αύτά που μάς δίνουν είναι ψυχία μπροστά σ' εκείνα που κερδίζουν άπ' τόν Ιδρώτα μας. Δέν θά πάψουμε νά τó φωνάζουμε: Η 'Εταιρία μάς έμμεταλλεύεται και θησαυρίζει. Τó μάτι μου προσπαθεί ν' άγκαλιάσει στοργικά όλα αύτά τά παιδιά και νά συγκρατήσει τις μορφές τους... Η άναπνοή έδω, από τó μονοξείδιο και διοξείδιο του άνθρακος που βγαίνει από τήν καύση του υλικού που πέφτει στο φοῦρνο και τήν έλλιπή καύση του πετρελαίου, είναι άπονικτική, βαρεία. Κι' όμως δέν μου μίλησαν γι' αυτό. Έμμεσα τούς προκαλώ.

—Έχουμε συνηθίσει, μου άπαντάει ένας. Στήν αρχή ύποφέραμε καθώς και σείς, τώρα όμως δέν μάς κάνει έντύπωση... συνηθίσαμε... Πράγματι συνηθίσανε. Συνηθίσανε στή ζωή που δέν είναι πιά ζωή: που είναι, ó άργός θάνατος.

Όσοι δέν τηρήσουν καλή τακτική στή ζωή τους θά γίνουν όπωσδήποτε φυματικοί, και θά καταλήξουν σέ

Η ΔΕΞΙΑ ΠΑΣΧΕΙ ΑΠΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΒΙΤΑΜΙΝΩΣΗ

E.E.N.: ΤΟ ΧΑΡΑΚΩΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΑ

— Τοῦ συναδ. Νικήτα ΣΙΩΡΗ

Ἡ δεξιὰ σὰν ἡγεσία καὶ σὰν κίνημα ἔχει χάσει καὶ τὴν τελευταία ἰκμάδα πολιτικῆς δυνατοῦτητας. Ἡ παροδικὴ πολιτικὴ τῆς ἀναβίωση ἦταν μιὰ συνέπεια τῆς ἔντονης ἀντικομμουνιστικῆς διάθεσης ποῦ εἶχε ἀνδρωθεῖ μετὰ τὴ Δεκεμβριανὴ λαϊκὴ τραγωδία. Τὰ μεγάλα ἰδανικά τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, λερωμένα ἀπὸ τὸ ἔγκλημα τῆς Ἐσικτικῆς ἡγεσίας ἔδιναν τὴ δυνατότητα σὲ μιὰ δημαγωγικὴ πολεμικὴ.

Οἱ ἄνθρωποι ποῦ ἐνσάρκωσαν τὸ ἀρνητικὸ ἀντικομμουνιστικὸ μῖσος, πῶρωμένοι ἀπὸ ἕνα ἠθικὰ καὶ πολιτικὰ ἀδύναμο «ἔχι στὸν κομμουνισμό» πλημμύρι-

κάποιο σανατόριο, ἂν θὰ σταθοῦν τυχεροὶ νὰ φτάσουν μέχρι ἐκεῖ βρίσκοντας κανένα κρεβάτι... Ἄλλοιως ἡ ἀδιαφορία κι' ἡ ἐγκατάλειψη—τὶ σημασία ἔχει ἂν πεθάνουν καὶ μερικοὶ ἐργάτες...—σίγουρα θὰ τοὺς στείλει τὸ γρηγορότερο νὰ ξεκουραστοῦν σὲ κάποιο λάκκο στὸ νεκροταφεῖο...

Ἐτοιμαζόμενα νὰ τοὺς ἀποχαιρετήσω ὅταν ἕνα παιδί, ὡς 20 ἐτῶν, μὲ ξερακιανὸ σῶμα καὶ χαρούμενη ὄψη, μὲ πρόλαβε:

—Δὲν μᾶς εἶπατε, ἀλήθεια, ποῦ θὰ γράψετε τὴν κομπάνια σας;

—Στὰ «Ελεύθερα Νιάτα», ἀπαντῶ.

—Ἄ! διαβάζουμε τὸ περιοδικό σας. Εἶναι τ' ὄργανο τῆς Ἐνωτικῆς Νεολαίας. Ἔχουμε κι' ἐδῶ, συνεχίζει, ἄρκετους συντρόφους σας, τῆς Ἐνωτικῆς Νεολαίας. Στὴν ἐκκαθάριση ἀπέλυσαν πολλοὺς δικούσας ἀπὸ δῶ μέσα. Τοὺς ἀγαποῦμε γιατί εἶναι καλὰ παιδιά, γνήσιοι δημοκρατικοὶ καὶ πραγματικοὶ σοσιαλιστές. Ἄληθεια, ἐπεμβαίνει ἕνας ἄλλος, ἀντίθετα μὲ τὴ νεολαία σας, ποῦ παίρνει πάντα ξεκάθαρη καὶ ὠσητὴ θέση σ' ἄλλα σχεδὸν τὰ ζητήματ, τὸ κόμμα σας δὲν φαίνεται νὰ ἔχει ξεκάθαρη γραμμὴ. Ἐτοί μᾶς μπερδεύει. Πῶς συμβαίνει αὐτό;

—Βρέθηκα πραγματικά σὲ δύσκολη θέση. Σὰν ἀπὸ μηχανῆς Θεὸς ἦρθε ἡ σφουρίχτρα τοῦ ἐργοστασίου. Ἦτανε 2 μ.μ. κι' ἔπρεπε νὰ σχολάσουν. Μὲ χαιρέτισαν καὶ σκόρπισαν δεξιά κι' ἀριστερὰ στὶς ἐξόδους. Ἀκολουθῶ κι' ἐγὼ τὸν ἀνθρώπινο χέιμαρο ποῦ σὲ λίγο ξεχύνεται στὸν ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο. Μπροστὰ στὰ μάτια μου χοροπηδοῦν οἱ μορφές τῶν νέων αὐτῶν. Μάταια προσπαθῶ μ' ὄλη τὴν καλὴ πρόθεση νὰ βρῶ, σ' ὅτι εἶδα κι' ἄκουσα, κάτι τὸ ὠστό, τὸ δίκαιο, τὸ ἠθικό, τὸ ἀνθρώπινο. Στυγνὴ, ὠμὴ, κυνικὴ, ἀπάνθρωπη, προβάλλει σὲ κάθε τι ἡ κερδοσκοπικὴ μανία. Ἐδῶ βασιλεύει ἡ ἀδικία. Ἀμείλικτα λειτουργοὺν οἱ νόμοι τῆς κεφαλαιοκρατίας. Ἡ ἐργασία, ἡ ἱκανότητα, παραγνωρίζονται. Μόνο τὰ μέσα περνᾶνε. Πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ ἐργαζόμενου πλανιέται ὁ φόβος τῆς ἀπόλυσης. Ἄν δὲ σκύψει τὸ κεφάλι στὴ θέληση τοῦ ἀφέντη, θὰ βρεθεῖς ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα. Ἄν δὲν κολακέψεις, ἂν δὲ ξεοκονίσεις, ἂν δὲ συμβιβαστεῖς μὲ τὴ συνείδησή σου, προαγωγή δὲ βλέπεις.

Δυστυχῶς τὸ κακὸ εἶναι γενικὸ γιὰ τοὺς ἐργαζόμενους. Παντοῦ τὰ ἴδια... Μυρίζει σαπίλα ὁ κόσμος γύρω μας. Τὸ καπιταλιστικὸ σύστημα βρωμαίνει ἀπαίσιμα. Κι' αὐτὴ ἡ κόπρος τοῦ Αὐγεῖου θὰ σαρωθεῖ μονάχα μὲ τὸ Σοσιαλισμό. Χρέος ὄλων μας εἶναι νὰ δουλέψουμε μὲ πίστη, μ' ἐνθουσιασμό γιὰ νὰ συντομέψουμε τὸ φτάσιμο τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ποῦ θάναί ἡ δικὴ μας ἡμέρα: Ἡ ἡμέρα τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Σοσιαλισμοῦ. Τὸ Πάσχα τοῦ λαοῦ μας.

ΑΣΗΜΑΚΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

σαν τὴ Βουλὴ καὶ ἔγιναν κυβέρνηση. Καὶ ἔτσι ὁ τόπος ποῦ εἶχε ἀνάγκη τῆς πιὸ ρωμαλέας πολιτικῆς παρουσίας, ἐδέθηκε νὰ κυβερνηθεῖ ἀπὸ ἕνα καθεστῶς ποῦ ἔπασσε τουλάχιστον ἀπὸ πολιτικὴ ἀβιταμίνωση.

Μερικοὶ πιστέψαμε πῶς ἀφοῦ ἡ λύση ἦταν μοιραία, ἀφοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ πειθαρχήσουμε τὴ λαϊκὴ ἀγανάκτηση, ἀφοῦ ἦταν βέβαιο πῶς ἡ ἄρνηση θὰ μετασιωνότανε σὲ ψήφους καὶ οἱ ψῆφοι σὲ κυβέρνηση τῆς δεξιᾶς, ἡ δικὴ μας συνείδηση τουλάχιστο μᾶς καλοῦσε νὰ μποῦμε στὸ στρατόπεδο ἐκείνων μὲ τοὺς ὁποίους καθολικὰ διαφωνούσαμε καὶ ἐκεῖ μὲ τὶς μικρές μας δυνάμεις νὰ βοηθήσουμε πάντα νὰ ἀποφευχθεῖ τὸ ναυάγιο ἢ τουλάχιστο νὰ σωθεῖ τὸ πλήρωμα. Καὶ στὸν κύκλο τὸ δικό μας δημιουργήσαμε μιὰ σχετικὴ ἐπιτυχία.

Ἡ Ἐθνικὴ Φιλελευθέρη Νεολαία ἔζησε στὸν κύκλο τῆς μιᾶς ζωῆς πολιτικὰ τίμια καὶ προσπάθησε νὰ κάνει τὸ καθήκον τῆς ὅσο τῆς ἐπέτρεπαν οἱ συνθήκες, οἱ συγκεκριμένους ἐσωκομματικὲς συνθήκες.

Συγκρατήσαμε μὲ κόπο τὸν καταστροφικὸ δρόμο ποῦ ἔδιναν στὸ κόμμα μερικοὶ κακοὶ τοῦ φίλου. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ προσπάθεια ἔκανε νὰ ἀτονεῖ καὶ ἡ δικὴ μας ὄρμη πρὸς τὰ ἐμπρός.

Τῶχαμε νοιώσει καλὰ πῶς πολιτικοὶ ὄργανισμοὶ γερρασμένοι, ἦταν ἀδύνατο νὰ δώσουν τὶς λύσεις, τὶς πρωτοποριακὰς λύσεις, γιατί ἐνέσεις Βορονῶφ στὴν πολιτικὴ ζωὴ δὲν ὑπάρχουν.

Ἄλλὰ εὐτυχῶς ἦρθε ἡ κυβέρνηση τῆς Ἐθνικῆς συνεργασίας γιὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὸ καθήκον τῆς παραμονῆς στὶς ἐπάλλξεις ποῦ οἱ στιγμὲς μᾶς εἶχαν τάξει.

Ἡ πολιτικὴ ταφὴ τῶν ξεπερασμένων πιά πολιτικῶν ὀργανισμῶν δὲν θὰ ἔχει πιά σὰν ἀποτέλεσμα καὶ τὴν ταφὴ τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ κράτους.

Ἡ πολιτικὴ λύση ποῦ δόθηκε, σὰ λύση εἶναι πρόσκαιρη, ἀλλὰ εἶναι ἐθνικὰ χρήσιμη. Τὰ κόμματα ποῦ μῆχανε στὴν κυβέρνηση δὲ θὰ μπορέσουν ν' ἀποδώσουν τὸ μᾶξιμουμ τῶν ἐπιδιώξεων τους γιατί θὰ ὑπάρχουν καὶ οἱ βραδυποροῦντες κυβερνητικοὶ συνεργάτες ποῦ γιὰ τὴ στιγμὴ τουλάχιστον τοῦ εἶναι κοινοβουλευτικὰ ἀναγκαῖος. Ἀλλὰ ὅτι εἶναι τυπικὰ ἀναγκαῖο δὲν εἶναι καὶ οὐσιαστικὰ χρήσιμο. Στὴ νέα ἐκλογικὴ μάχη ποῦ ἔπεται, τὸ λαϊκὸ κριτήριό πρέπει νὰ λειτουργήσῃ κατὰ τρόπο ἀποφασιστικὰ ὠφέλιμο. Καὶ γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχουμε αὐτὸ πρέπει ἀπὸ σήμερα νὰ βροῦμε τὸ χαρακωμὰ τὸ πιὸ στέρεο, γιὰ νὰ δώσουμε τὴ μεγάλη πολιτικὴ μάχη.

Κι' ἡ μάχη, μόνο ἀπ' τὴν Ἐνωτικὴ Νεολαία, μπορεῖ νὰ δοθεῖ. Γιατί εἶναι ἡ κίνηση ποῦ ζῆ μέσα σ' ἕνα πολιτικὸ κίνημα ἰδεολογικὰ καὶ χρονικὰ νέο. Τὸ ἰδεολογικὸ τῆς πιστεύω, γενόμενο πολιτικὴ πράξη, μπορεῖ νὰ καλύψῃ ἀποτελεσματικὰ ὄλο τὸ χωρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ προβλήματος. Τὰ ἰδανικά τῆς Ἑλλάδας, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς κοινωνικῆς Δικαιοσύνης, ἀδελφωμένα κι' ἰσότημα φωτίζουν κάθε τῆς βῆμα.

Εἶναι τὸ κίνημα, ποῦ ποτὲ δὲν ἔνοιωσε ραγιαδισμό, οὔτε μπροστὰ σὲ δόκτῆτορα, οὔτε μπροστὰ στὸν κατακτητὴ, οὔτε μπροστὰ στὸν οικονομικὸ δυνάστη, οὔτε μπροστὰ σὲ νεοφασίστα τῆς κομματικῆς δικτατορίας. Σὲ μιὰ τέτοια ἀποφασιστικὴ ἐξόρμηση γιὰ τὸ μέλλον μας, καλοῦμε κάθε τίμιο ἀγωνιστὴ, γιὰ νὰ βάλῃε μαζί μας γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν Νεοελληνικῶν Ἰδανικῶν.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

I

Τοῦ κ. Ἀντ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος, παρά τὸ φοβερὸ ἀπολογισμὸ του, τὴ φρίκη καὶ τὶς μεγάλες δοκιμασίες του, μὰς ἐκληροδότησε ἕναν ἀπὸ τοὺς πιὸ σπουδαίους θεσμοὺς στὸ διεθνὲς πεδίο : τὴ Διεθνή Ὀργάνωση τῆς Ἑργασίας (Δ. Ο. Ε.), τῆς ὁποίας πρῶτο καταστατικὸ ἀπετέλεσε τὸ XIII μέρος τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιδῶν.

Ἄν ὁ θεσμὸς τότε ἦταν καινούργιος, ἡ ἰδέα στὴν ὁποία στηριζόταν ἦταν ἀρκετὰ παλιὰ. Οἱ ἐργάτες τοῦ κόσμου, πού τόσο μόχθησαν γιὰ τὸν πόλεμο, ἢ μέσα στὴν ἀγωνία τῶν μαχῶν, ἢ μέσα στὰ ἐργοστάσια, ἢ πάνω στὴν σκληρὴ παραγωγή τῆς γῆς, ὄχι μόνο ζητοῦσαν, ἀλλὰ πίστευαν, σὲ μιὰ οὐσιαστικὴ καλύτερηση καὶ σὲ μιὰ ἐντονώτερη προστασία, ἀμέσως μετὰ τὸν πόλεμο, κ' αὐτὸ ὄχι μονάχα σὰν ἱκανοποίηση τοῦ ἀντικειμενικοῦ αἰτήματος τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ σὰν ἀντιστάθμισμα τῆς μεγάλης συμβολῆς τους στὴ νίκη. Τὴν προστασία δὲ αὐτὴ δὲν τὴν ζητοῦσαν μόνο μέσα στὰ πλαίσια τοῦ Κράτους τῶν ἀλλὰ σὸν παγκόσμιον χῶρον.

Ἡ ἰδέα τῆς διεθνοποίησης τῆς Ἑργατικῆς προστασίας εἶναι τόσο παλιὰ, ὅσο παλὴ εἶναι καὶ τὸ αἶτημα τῆς προστασίας τοῦ ἐργάτη στὸ σύγχρονον τύπον τοῦ.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ ἀμοιβὴ τῆς Ἑργασίας ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον στοιχεῖο τοῦ κόστους τῶν οικονομικῶν ἀγαθῶν καὶ εἶναι φυσικὸ τὰ Κράτη πού παρέχουν χαμηλὰ ἡμερομίσθια, κ' ἔχουν μικρὸ κόστος «Κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων» νὰ ἔχουν καὶ μικρὰς τιμὰς, ὥστε νὰ συναγωνίζονται εὐκολώτερα καὶ ἀποτελεσματικώτερα στίς παγκόσμιες ἀγορὰς τὰ Κράτη πού ἐξασφαλίζουν στοὺς ἐργάτες ἀνώτερον ἐπίπεδο ζωῆς.

Ὁ λόγος αὐτὸς ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνώτερη κοινωνιστικὴ διάθεση πού σημειώθηκε μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, ὠδήγησε τὶς Κυβερνήσεις νὰ δώσουν ἱκανοποίηση στὸ ἔντονον αὐτὸ αἶτημα τοῦ Ἑργατικοῦ κόμμου καὶ τῶν Ὀργανώσεών του, πού εἶχαν τότε μιὰ ἀξιόλογη δράση. Ἐξ ἄλλου τὸ αἶτημα αὐτὸ ὑποστήριξαν μὲ θέρμη οἱ μεγάλοι κοινωνιολόγοι καὶ οικονομολόγοι τῆς ἐποχῆς, ὅπως ὁ Ὁυεν, ὁ Μπλάνκι, ὁ Βάγκνερ, ὁ Μπρεντάνο καὶ ἄλλοι, ὅλοι οἱ πρωταγωνιστὲς τῆς νίκης τοῦ 18 καὶ ἀκόμη καὶ πολλοὶ βιομήχανοι.

Ἔτσι ἰδρύθηκε ἡ Διεθνὴ Ὀργάνωση τῆς Ἑργασίας μὲ δυὸ κύρια ὄργανα : α) τὴ Διεθνή Συνδιάσκεψη (πού συνέρχεται μιὰ φορὰ τὸ χρόνο καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ δυὸ Κυβερνητικοὺς, ἕναν ἐργοδοτικὸν κ' ἕναν ἐργατικὸν ἀντιπρόσωπον γιὰ κάθε Κράτος-Μέλος) καὶ β) τὸ Διεθνὲς Γραφεῖο τῆς Ἑργασίας πού εἶναι τὸ ἐκτελεστικὸ ὄργανον, διευθυνόμενον ἀπὸ 32μελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιον.

Πρῶτη ἔδρα τοῦ Γραφείου ἦταν ἡ Γενεύη. Μὲ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου, τὸ Γραφεῖο ἀναγκάσθηκε ν' ἀφίσει τὶς ἴσυχες ἀκτὲς τῆς Λίμνης Λεμάν γιὰ νὰ ἐγκατασταθεῖ στὸ εἰρηνικὸν Μοντρεάλ. Τὸ προσωπικὸ του ἀπὸ 250 ὑπαλλήλους περίπου, πού προέρχονται ἀπ' ὄλα σχεδὸν τὰ Κράτη-Μέλη. Πρόκειται γιὰ μιὰ ἀ-

ληθινὴ Βαβέλ πού σ' ὄλη τὴν ποικιλομορφία τῆς παρῳσιάζει τὴν πιὸ ἄρτια ἁρμονία. Τὸ Γραφεῖο ἔχει στὴ χῶρα μας, ὡς μόνιμον ἀνταποκριτὴν, τὸν ἐξαιρετικὸν ἄνθρωπον καὶ ὑπάλληλον κ. Εὐστάθιον Μαζαράκην, ὁ ὁποῖος τὸ πληροφορεῖ γιὰ τὰ μέτρα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, καὶ παρέχει κάθε πληροφορία σχετικὴ μὲ τὴ δράση του. Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ γραφείου ἔχει τοποθετηθεῖ ὁ Ἴρλανδὸς Ἑδ, Φίλεν, ἄνδρας ἐξαιρετικῆς ἱκανότητος, μὲ τεράστιον διεθνὲς κύρος, ἐνθερμος ἰδεαλιστὴς ἀλλὰ καὶ ἐμπνευσμένος κοινωνικὸς μεταρρυθμιστὴς.

Μὲ τὴν ἰδρυση τῆς Ὀργάνωσης, ρίχτηκαν οἱ βάσεις ἐνὸς οἰκοδομήματος, ἀγνώστου μέχρι τότε ρυθμοῦ καὶ στερεότητος. Θεμελίωσιν ἦταν οἱ πόθοι τῆς ἐργαζόμενης μάζας, τῶν ἀνθρώπων τοῦ τίμιου μόχθου, γιὰ κάποια καλύτερη ζωὴ, κ' ἔτσι ἡ Δ.Ο.Ε. ὄχι μόνο ἐξήρσεν ἀρκετὰ χρόνια, ἀλλὰ κ' ἐπέζησε μετὰ τὴν τελευταία παγκόσμια λαίλαπα. Ἡ Δ.Ο.Ε. εἶναι σήμερον ὁ μόνος θεσμὸς τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιδῶν, πού συνεχίζει μὲ ἐπισημημένες δυνατότητες τὸ μεγάλο ἀνθρωπιστικὸν ἔργον του.

Στὴν 27χρονη ζωὴ του, ὁ διεθνὴς αὐτὸς ὀργανισμὸς, συνάντησε πολλὰ καὶ μεγάλα ἐμπόδια. Συχνὰ ἵναγκάσθηκε νὰ ὑποχωρήσει μπρὸς σὲ παληοὺς διπλωματικούς κανόνες καὶ συνθήκες, ἄλλες φορές τὸ δρόμον του δυσκόλεψαν τὰ περίπλοκα διοικητικὰ ἢ νομικὰ συστήματα, πού ἐφαρμόζονται στὰ διάφορα Κράτη, κ' ἀκόμη εἶχε πολλὰς φορές νὰ ὑπερπηδήσει τὸ μεγάλο ἐμπόδιον πού εἶναι ἡ κάποιον, ἄλλοτε μεγαλύτερη κ' ἄλλοτε μικρότερη, ἐγωϊστικὴ πολιτικὴ τῶν Κρατῶν ἐνοσαρκούμενη στίς ἐκάστοτε Κυβερνήσεις πού πολλὰς φορές δὲν ἀνέχονται τὴν παρέμβαση τῶν Διεθνῶν Ὀργανισμῶν, γιὰτὶ δὴθεν μειώνεται ἡ Ἑθνικὴ τους κυριαρχία.

Παρὰ τὰ ἐμπόδια αὐτὰ ἡ δράσις τῆς Ὀργανώσεως, ἐμπνευσμένη ἀπὸ τοὺς πολὺ ἐνθέρμους κοινωνικοὺς ἀγωνιστὰς, ὅπως ἦτον ὁ πρῶτος διευθυντὴς του, ὁ φλογερὸς σοσιαλιστὴς Ἀλβέρτος Ταμὰ καὶ οἱ μετέπειτα Χαρ, Μπάτλερ, Γοναίναντ καὶ Φίλεν, ἔδωσε ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Ἡ ἐλικρινὴς προσπάθεια, ἄφησε σημαντικὸν ἔργον καὶ βοήθησε στὴ γενικὴ κοινωνικὴ ἐξύψωση.

Ἄν ἄλλα αἷτια πού συνυφάνθησαν μὲ τὴν τύχη τῆς ἀνθρωπότητος, τὰ τελευταῖα χρόνια ὠδήγησαν στὴν σύγχρονὴν μας ἀνθρωποσοφίαν, σ' αὐτὸ δὲν ἔχει καμμιὰ εὐθύνη ἡ Δ.Ο.Ε. καὶ πολὺ περισσότερο ἡ ἰδέα πάνω στὴν ὁποία στηρίζεται, γιὰτὶ εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη γενικευμένη μάλιστα στὸ παγκόσμιον σύνολον (θεμελιώδης σκοπὸς τῆς Δ.Ο.Ε.) ὄχι μόνον δὲν ἀνέχεται τὶς διεθνεῖς ἀνωμαλίες ἀλλὰ ἀποτελεῖ ἀσάλευτον βᾶθρον τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης πού κ' αὐτὸ εἶναι ἡ πιὸ ἀπαραίτητη προϋπόθεσις τῆς γενικῆς εἰρήνης.

Ὁ τελευταῖος πόλεμος, μὲ τὶς γνωστὰς φρικαλεότητες, τὴν ἄμετρην δυστυχίαν, πού ξαπλώθηκε ὅπως ἦταν φυσικὸν στὴν ἐργατικὴν τάξιν, τὸ ἀνικανοποίητον αἶσθημα τῶν ἐργατῶν γιὰ μιὰ πραγματικὴν καλύτερησιν, τὰ νέα κοινωνικὰ προβλήματα πού μοιραῖα δημιουργήθηκαν, ἀπαίτησαν μιὰ κάποια ἀναδιοργάνωση τοῦ Δ.Γ.Ε. Τὸ ἔντονον αἶτημα τῆς ἐποχῆς μας γιὰ μιὰ πραγματικὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην, πού δὲν νοεῖται ἀπὰρ μόνον μὲ μιὰ δίκαιαν κατανομὴν τῶν οικονομικῶν ἀγαθῶν, καὶ μὲ μιὰ δίκαιαν ἀμοιβὴν τοῦ ἀνθρώπινου μόχθου, ἀνάλογα πάντως μὲ μιὰ συμβολὴν τοῦ στήν

1. Τὸ ζήτημα ἔχει δώσει ἀφορμὴν σὲ μακρὰς ἐπιστημονικὰς συζητήσεις. Ἐχει ὑποστηρικτὰς καὶ ἐπικριτὰς. Οἱ τελευταῖοι ἀναφέρουν τὸ παράδειγμα τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, πού παρ' ὅτι ἐξοσφαλίζουν ὑψηλὸν κοινωνικὸν ἐπίπεδον, ἐν τούτοις κατώρθωσαν νὰ συναγωνίζονται ἄλλες ἀγορὰς καὶ ν' αὐξήσουν τὴν παραγωγὴν τους.

παραγωγική λειτουργία, ρίζωσε πιά. "Αν οι γενικές νέες ιδέες, ή μάλλον οι σωστές, δέν πήραν στον καιρό μας τή φόρμα τους γιά τίς πλατειές λαϊκές μάζες, αυτό όφείλεται στη φοβερή παραζάλη που δημιούργησε ό κομμουνισμός, προσπαθώντας ή να ξεπεράσει τήν όμαλή αλλά όποχρεωτική κοινωνική μεταβολή, που μάταια κι' οι αντίδραστικοί προσπαθούν να έμποδίσουν' ή να έξαρτήσει τό κοινωνικό αίτημα από τό γνωστό πολιτικό σχήμα—κομματικό μονοπώλιο μέ τίς άλλες γνωστές έλαττωματικότητες.

Πάντως, τό μοναδικό όργανο τής κοινωνικής δικαιοσύνης στο διεθνές πεδίο που είναι τό Δ.Γ.Ε. ώφειλε να προσαρμοσθεί στις μεταπολεμικές συνθήκες και άνάγκες, γιά να μη μείνει ξένο πρός τον παλμό τής σημερινής εργατικής. Μακριά από τίς φλόγες του πολέμου, στις Ιστορικές και κρίσιμες μέρες του Μάη του 44, αντιπρόσωποι 44 Κρατών, συναβρόσθησαν στη Φιλαδέλφεια, γιά να όρίσουν τους νέους σκοπούς και τίς μεταπολεμικές έπιδιώξεις του διεθνούς εργατικού κοινobουλίου. "Εκαμα εκεί τον άρτιώτερο κοινωνικό Χάρτη που όνομάστηκε «Διακήρυξη τής Φιλαδέλφειας» που προσαρμόστηκε στο Καταστατικό τής Δ.Ο.Ε. Τό όριστικό και πλήρες κείμενο του Καταστατικού Χάρτου τής Δ.Ο.Ε. καταρτίστηκε στην τελευταία Διεθνή Συνδιάσκεψη του Μοντρεάλ, που είχα τή τιμή να μετά-οχω ώς μέλος τής Έλληνικής Κυβερνητικής αντιπροσωπείας.

"Ετσι ή Δ.Ο.Ε. άρχίζει μια νέα ζωή. "Ας ευχρησθούμε ή νέα περίοδος ν' άτοβεί πιο καρποφόρα γιά τήν εργατική τάξη όλου του κόσμου, που τόσα πρόσφερε στον πόλεμο, χωρίς άκόμη να μπορεί να βρει μια δίκαια μεταχείρηση, είτε από κακή θέληση, είτε και από τήν καταστροφή του ύλικού πλούτου, είτε γιατί οι κυβερνήτες δέν μόδεσαν να βρουν μια στιγμή ή-συχνης περισυλλογής από τά κρίσιμα πολιτικά προβλήματα.

II

"Η εργαζόμενη νεολαία είναι τό εύπαθέστερο τμήμα τής εργατικής τάξης. "Ηταν φυσικό, ή προστασία τής εργασίας των παιδιών και των νέων ν' άποτελέσει μια από τίς πρώτες φροντίδες τής Δ.Ο.Ε. Τό προοίμιο του XIII μέρους τής Συνθήκης των Βερσαλλιών αναφέρει, ότι ή Δ.Ο.Ε. όφείλει να βελτιώσει τους όρους εργασίας των παιδιών, των νεαρών προσώπων... "Επίσης τό άρθρο 427 τής Συνθήκης των Βερσαλλιών αναφέρει, ότι μεταξυ των έπειγουσών και σπουδαιότερών φροντίδων τής "Οργανώσεως ήταν «ή κατάργηση τής εργασίας του παιδιού και ό καθορισμός των όριών τής εργασίας των έφήβων και των δυό φύλων, ώστε τά πρόσωπα αυτά να μπορούν να συνεχίσουν τή μόρφωσή τους και να έξασφαλίζουν τή φυσική τους ανάπτυξη,

"Αφού καθωρίσθησαν οι σκοποί τής "Οργάνωσης από τά γενικά αυτά κείμενα, ή "Οργάνωση από τίς πρώτες μέρες της άρχισε τήν πραγματοποίησή τους και τή ρύθμιση ενός έκάστου μερικώτερου ζητήματος, γιατί τό ζήτημα τής εργασίας του παιδιού είναι πολύ-πλευρο: Είναι οικονομικό, είναι ανθρωπιστικό, είναι ήθικό, είναι δε άνομισθήτητα και ήθικό άφου χωρίς ύγιές ή μορφωμένο τεχνικά ή πνευματικά παιδί, δέν μπορούμε να έξουμε εκτός των άλλων και παραγωγικό άνθρωπο.

α) Στην πρώτη Διεθνή Συνδιάσκεψη που έγινε στην Ούάσιγκτων τό 1919, καταρτίσθηκε ή πρώτη Διεθνής Σύμβασις, ή όποια ώρισε τό 14 έτος τής ηλικίας σαν έλάχιστο όριο γιά τήν είσοδο των παιδιών στη Βιομηχανική εργασία.

β) "Επίσης ή ίδια Συνδιάσκεψη ψήφισε Σύμβαση, ή όποια άπαγορεύει τή νυκτερινή εργασία των νέων μέχρι ηλικίας 18 έτών.

γ) "Αλλη Σύμβαση που έγινε τό 1920 ώρισε τά ίδια όρια γιά τά παιδιά που μπαίνουν στο ναυτικό έπάγγελμα.

δ) Τό 1921 άλλη Σύμβαση ώρισε σαν έλάχιστο όριο τό 14 έτος και γιά τήν εργασία τής γής.

ε) Τό 1921 νέα Σύμβαση ώρισε τό 18 έτος σαν έλάχιστο όριο γιά τους άνθρακείς και θερμοατές των πλοίων.

στ) "Η ίδια Συνδιάσκεψη ψήφισε άλλη Σύμβαση, ή όποια όρίζει ότι τά παιδιά και τά νεαρά πρόσωπα κάτω των 18 έτών δέν επιτρέπεται να εργάζονται σε πλοία παρά μόνο όταν έξουν Ιατρικό πιστοποιητικό γιά τήν Ικανότητά τους από ειδικό δημόσιο γιατρό.

ζ) "Αλλη Διεθνής Σύμβαση που έγινε τό 1932 όρίζει γιά τά παιδιά ηλικίας κάτω των 14 έτών ή εκείνα που παρ' ότι πέρασαν τήν ηλικία αυτή δέν τέλειωσαν τήν όποχρεωτική κατώτατη εκπαίδευση, άπαγορεύεται να εργάζονται εις μη βιομηχανικές εργασίες (έμπόριο, γραφείο κλπ.

Οι Συμβάσεις αυτές επικυρώθηκαν από τά περισσότερα Κράτη. "Η Χώρα μας έχει επικυρώσει όσες αναφέρονται στα στοιχεία α, β, γ, ε και στ.

Οι Συμβάσεις αυτές μαζί με ώρισμένες συστάσεις και άλλες λεπτομερειακές διατάξεις άλλων συμβάσεων που ρυθμίζουν και ζητήματα εργασίας των παιδιών άπετέλεσαν τή βασική προστασία.

"Η κοινωνική πολιτική είναι όμως ένας σκοπός που ποτέ δέν έχει τέρμα, είναι μια ιδέα συνυφασμένη απόλυτα με τήν εξέλιξη.

Γι' αυτό τό Γραφείο άρχισε να βελτιώνει άκόμη τά πρώτα όρια. Τό 1936 έγιναν δυό νέες Συμβάσεις που όρίζουν γιά έλάχιστο όριο ηλικίας τό 15 έτος στη Βιομηχανία και στη ναυτιλία.

"Η τελευταία Συνδιάσκεψη του Μοντρεάλ ψήφισε επίσης άλλες τρεις Συμβάσεις. "Απ' αυτές ή μια όρίζει τήν όποχρεωτική Ιατρική εξέταση των νέων μέχρις ηλικίας 18 έτών που εργάζονται στη Βιομηχανία, ή άλλη έπεκτείνει τό ίδιο μέτρο στις μη βιομηχανικές εργασίες και ή τρίτη άπαγορεύει τή νυκτερινή εργασία των παιδιών στις μη βιομηχανικές εργασίες.

"Αν ή προστασία αυτή είναι Ικανοποιητική ή όχι θα τό έξετασούμε άλλοτε.

Είναι άναμφισβήτητο όμως, πώς τό εργαζόμενο παιδί και ό νέος εργάτης πρέπει να έξουν ειδική προστασία και πρό παντός άποτελεσματική παρακολούθηση, άφου ή έλλειψη τους έχει δυσάρεστα άποτελέσματα και γιά τήν ύγεία και γιά τήν πνευματική ανάπτυξη αλλά και άκόμη γιά τήν ήθική. Διότι κατ' άρχήν ή παιδική ηλικία δε είναι περίοδος εργασίας αλλά μορφώσεως και ανάπτυξεως,

ΑΝΤ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Τά «Ελεύθερα Νιάτα» είναι ένα περιοδικό νέων. Γιατί οι συντάκτες του και οι συνεργάτες του είναι σχεδόν αποκλειστικά νέοι.

Δέν είναι άπλως ένα περιοδικό γιά νέους.

Είναι ένα πολιτικό περιοδικό.

"Ενα περιοδικό που θέλει να ξυπνήσει πραγματικές πνευματικές και πολιτικές συνειδήσεις και να συμβάλει στη δημιουργία τους ή τήν ολοκλήρωσή τους.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΘΛΙΒΕΡΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

«Τῶν σκλάβων ἡ ὥρα πέρασε . . .»

Ἔστειλα πρὶν ἀπὸ καιροῦ ἀπ' αὐτὲς τὶς στῆλες ἓνα χαιρετισμὸν στὴν Κυπριακὴ νεολαία. Κι' ὁ πόνο γιὰ τὴν ἐθνικὴ χαλνύωση μὲ τὴν ὁποία ἀντιμετωπίστηκε ἀπ' τοὺς ὑπεύθυνους, κι' ἡ κακὴ κατάσταση στὴν ὁποία βρίσκεται ἀκόμα τὸ κρίσιμο αὐτὸ θέμα τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου ἔχει δώσει θέση σ' ἓνα ὀδυνηρὸ αἰσθημα ντροπῆς. Ἀφοῦ τὰ ἡγετικά στόματα σκέπασε φοβέρα καὶ σκοπιμότητα καὶ λούφαξαν, θὰ μιλήσω ἐγώ.

Πρὶν ἀρχετὸ καιρὸ, ἐδῶ στὴν πρωτεύουσα τοῦ ἐλεύθερου Ἑλληνικοῦ κράτους βρισκόνταν ἡ Κυπριακὴ Ἐθναρχία, καρτερώντας ἢ ἔρημη γιὰ ἀδερφικὴ λαλιὰ καὶ συμπαραστάση· κι' ἡ τότε Κυβέρνηση ποὺ νόμισε πῶς εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς ἀνάμεσα στὴν ἀξιολογικὴ κι' ἀκόμα χρονικὴ προτεραιότητα τῶν ζητημάτων ποὺ πάσχιζε ν' ἀντιμετωπίσει δέχθηκε τὴν Ἐθνικὴ αὐτὴ Ἀντιπροσωπεία σὰ μιὰ ἀκόμα ἀγχαρία. Μὲ συγκατάβαση καὶ ὑπομονὴ ἐπιλύσεως δημοσιεὺπαλληλικῶν ζητημάτων καὶ ἀβρότητα ὑποδοχῆς τοῦ συνδικάτου ἀνθοπωλῶν Ἀθηνῶν τὴν ἐδέχθη καὶ ὑπεσχέθη πολλὰ ὅπως καὶ στὶς προεκλογικὲς τῆς ἀφίσεως τῶν δρόμων.

Κι' ὁ κυβερνητικὸς τύπος, ὁ μακάριος αὐτὸς στὴν αἰσιοδοξία του ἀνεύθυνος κι' ἀνίδεος κομπάρσος εὐδόκισε ν' ἀφιερῶσει λίγες ψιλὲς γραμμὲς γιὰ τὰ ἱστορικὰ κειμήλια τοῦ νησιοῦ. Τὴν ἐπομένῃ συνέχιζε τὶς περιπέτειες τοῦ παιδιοῦ ζαρκάδι. Οἱ δημοσιογράφοι καὶ τὸ κοινὸ τους ποὺ δὲ μπορούσαν νὰ συγκλονισθοῦν ἀπ' τὴν ἐθνικὴ αὐτὴ ἀγωνία καὶ τὴν ἀτέλειωτὴ περιπέτεια ἔψαξαν νὰ συγκινηθοῦν μὲ τὰ μουσικὰ τῆς ζυγγκλας.

Τὸ βορειοηπειρωτικὸ μᾶς παρεκάλεσαν, λένε, νὰ τὸ ἀποσύρουμε. Καὶ ὁ Ἕλληνας ἀντιπρόσωπος εὐπειθέστατος ὑπήκοος (ὄχι βέβαια τῆς Ἑλλάδος) ξεκόλησε ἀνευ ἄλλου τινὸς τὰ ματωμένα χαρτόσημα τοῦ ἔθνους καὶ μᾶς εἰδοποίησε ὅτι τὸ ἀπέσυρε... ὅτι ἔπρεπε συνεπῶς κι' ἐμεῖς στὶς καρδιὲς μας νὰ τὸ ἐγκαταλείψουμε. Κι' ὕστερα ὁ Κυβερνήτης, ἓνα βράδυ δειλὰ καὶ θρασέα ταξίδευσε πέρα ἀπ' τὸν Ἀτλαντικὸ. Πῆρε διαγραμὰ τῆς μαλθακῆς (δυναμικῆς) πολιτικῆς του, συμμαχίες παντοῦ στὴ χώρα κι' ἔφτασε στὴν Ἀμερική. Τὰ πράματα φάνηκαν κάπως εὐνοϊκὰ ἐνῶ οἱ ὄρες ἦταν κρίσιμες οἱ τελευταῖες. Καὶ ἡ Κυπριακὴ ἀντιπροσωπεία ἔστειλε μήνυμα στὸν αἰσιόδοξο κ. Τσαλδάρη νὰ θέσει ἐπισήμως πιά τὸ ζήτημα. Μὰ ὁ κ. πρόεδρος λογάριζε τοὺς μῆνες ποὺ τοῦ ὑπολείπονταν στὴν ἀρχή. Τὰ συμβούλια ἔληξαν, οἱ συνθήκες ὑπογράφονται, ἡ Κυπριακὴ ἀντιπροσωπεία ἔφυγε ἀπρακτὴ ἀπ' τὴν Ἑλλάδα ἐνῶ στὴν Ἀγγλία εὐφρεῖς Βρεταννοὶ μάζεψαν ἀπ' τοὺς

δρόμους δυὸ τρεῖς τούρκους ποὺ δὲ θέλουν διῆθεν τὴν ἔνωση, τοὺς ἔκαναν ἐπιτροπὴ καὶ πιστεψαν ὅτι παρέπεμψαν στὰ σκοτεινὰ τὸ ζήτημα. Τὶ νὰ ζητούσαμε εὐθύνες ἀπ' τὴν ἀκαταλογισιὰ τούτῃ τῆς Κυβέρνησης δίχως νὰ ἔχουμε ὄχι μόνον τὴν πρόθεση μὰ καὶ τὴν κοινοβουλευτικὴ εὐχέρεια νὰ προαγάγουμε τὴν δυσάρεστη κριτικὴ σὲ μιὰ οὐσιαστικὰ εὐκατὰ λύση;

Ὁ ἐρχομὸς τῆς Ἐπίσημης Κύπρου θάπρεπε νὰ σημάνει συναγερμό. Ἦρθε ἡ Κύπρο καὶ γονάτισε μπρὸς στὸ καντύλι τοῦ Ἄγνωστου ἥρωα καὶ ζήτησε ἀπ' τ' ἀδέρφια τῆς, ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνες νὰ τὴν ὁμολογήσουμε ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων κι' ἐμεῖς δακρύσαμε μυστικά κι' ἀποστρέψαμε τὰ μάτια ἐνῶ ἡ Κυβέρνηση περὶ ἄλλα ἐτύρβαζε. Καὶ ζητιάνεψε στοὺς φιλανθρωπικούς συλλόγους τῆς πρωτεύουσας ἢ ἀντιπροσωπεία σὰν τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀνάπηρους τὴν ἐπομένῃ τῆς Νίκης.

ὦ! πέντε χρόνια μὲ τὰ μάτια στὴν αὐγὴ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου καὶ τὰ ὅπλα στ' ἄγρυπνα χέρια δὲν περιμέναμε ποτὲ μιὰ τέτοια ἐπαύριο. Ἦταν πολὺ πικρὸ. Ἀκόμα τυπώνονται οἱ χάρτινοι ὕμνοι τους στὸν κόσμον. Τὶ εἰρωνία! Πόσος σαρκασμὸς!

Μιὰ φορὰ μᾶς τυράνησε ὁ φόβος μὴ δυσκολεύουμε στὰ διεθνῆ συνέδρια τὴ μεγάλη μας σύμμαχο καὶ μόνοι παραιτηθήκαμε ν' ἀνακινήσουμε τὸ θέμα καὶ κρύψαμε τὸν πόνο μας, ξεχάσαμε τοὺς διθῦραμβους καὶ περιμέναμε τὴν ἐκπλήρωση αὐτῆς τῆς ὑπόσχεσης. Ἡ ἀπαιτησιὴ τῆς ἔνωσης μὲ τὴν Ἐλεύθερη Ἑλλάδα ποῦνα ὑποχρέωση αὐτῶν καὶ δική μας δεχτήκαμε νὰ τὴν ἀκούσουμε σὰν ὑπόσχεση ποὺ εἶδαμε νὰ μακραίνει σιγὰ-σιγὰ, νὰ μπερδεύεται σὲ καποιους μαιάνδρους, σ' ἓνα ἄθλιο παρασκήνιο, νὰ ξεχνιέται, νὰ χάνεται...

Πρέπει νὰναὶ πολὺ ἀδύναμο ὑλικὰ ἓνα κράτος γιὰ νὰ ὑπομένῃ μιὰ τέτοια ὀπάνθρωπη δικαιοσύνη κι' ἓναν τέτοιο ἀσυνάρτητο ρεαλισμὸ. Ὅμως, ὄχι! Ὅχι! Τὸ δίκιο τῆς πατριδας μας εἶναι πάρα πάνω ἀπ' τὴ ρομαντικὴ φιλία καὶ τὰ συμφέροντα τῆς συμμαχου· καὶ τὸ δίκιο τοῦ ἐλεύθερου λαοῦ τοῦ σκλάβου νησιοῦ ποὺ τόσα χρόνια ὑποφέρει γιὰτὶ ἄδικα χέρια τοῦ ἀρπάξανε τὸν ἥλιο τοῦ Θεοῦ δὲ μπορεῖ πιά νὰ περιμένει.

Ὅχι! Μετὰ τὸ ἀνεπανάληπτο, στὶς ἱστορίες τῶν λαῶν, κι' ἀνέφιχτο γεγονός τῆς Πίνδου καὶ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἀντίστασης δὲ γίνεται, σι' ὄνομα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπιάς κομᾶτι Ἑλλάδας νὰναὶ σκλάβο τῆς φιλελεύθερης Ἀγγλίας. Εἶναι τέλεια ἀπαράδεχτο ἡ Κεϋλάνη νὰναὶ πιὸ λεύτερη ἀπ' τὴν Κύπρο. Στὴ συνείδηση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ποὺ πιὸ πολὺ παρὰ πιστὸς στάθηκε στὶς δύσκολες ὄρες τῆς μοναξιάς τῆς παίζεται τώρα κρίσιμα ἡ ἠθικὴ κι' ἡ πολιτικὴ θέση τῆς Συμμαχου.

Καὶ μετὰ τὰ ὁμοιογενῆ ἐτερόχρωμα ἐξαμβλώματα τῶν Σοφριανοπούληδων καὶ Τσαλδάρηδων ποὺ ἄφισαν στὶς διεθνεῖς παραστάσεις παντοῦ ἐκθετὴ κι' ἀνυπεράσπιστη τὴν Ἑλλάδα, λιποτάχτες σὸ

ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ

— Τοῦ Ν ΔΕΛΑΚΗ

Ἡ τελευταία πολιτική κρίσις ἔδωσε πάλι τὴν ἀφορμὴν στὴν ἔντονη προβολὴ τῶν σχημάτων τῶν τριῶν παρατάξεων.

Τὸ σχῆμα Δεξιὰ-Κέντρο Ἀριστερά, ποὺ καλλιεργήθηκε κυρίως ἀπὸ κείνους ποὺ προσπάθησαν νὰ φιλοτεχνήσουν τὴν «παρατάξι τοῦ Κέντρου» ἀνάμεσα στὶς προϋλάρχουσες, ἔντεχνα μονταρισμένες ἀπὸ τοὺς ξένους τὸν καιρὸ τῆς Κατοχῆς παρατάξεις τῶν «Ἐθικοφρόνων» καὶ τῆς Ἀριστερᾶς, κατάντησε τελικὰ νὰ ἐπιβληθῆ στὸν Τύπο καὶ μέσῳ τοῦ Τύπου καὶ στὴν Κοινὴ Γνώμη.

Ἔτσι σήμερα τὰ τρία παλιὰ, ἱστορικά ξεπερασμένα κόμματα, προσπαθοῦν κάτω ἀπὸ τὸν δῆθεν ἰδεολογικὸ παραταξιακὸ μανδύα νὰ σκεπάσουν μάζες ποὺ ἄλλοιῶς θὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ κρατήσουν κοντὰ τους, καὶ ἀνάγοντας τὶς «τρεῖς παρατάξεις»

Βορειοηπειρωτικὸ, ἀερολόγοι καὶ μωροὶ στὸ συνοριακὸ, ἄφωναὶ σὰν ψάρια στὸ Κυπριακὸ, πάντα αἰσιόδοξοι καὶ ἀνεύθυνοι. Ἐκεῖ, μέσ' τὴν ἀναταραγμένη τὴν καταθλιμμένη Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἢ ὑπόδικη κυβέρνησις ἄφινε τὸ πνεῦμα (:). Ἰκανοποιημένη ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκε τὴν πίστη τητήρηκε καὶ δὲν ἔμενε παρὰ τῆς δόξας ὁ στέφανος.

Ἔτσι μαζί με τὸν θλιβερὰ φαιδρὸν «ἰπολογισμὸν» ἔλεφετε ἀμετάκλητα ἢ ἐφιαλτικὴ μασκαράτα. Ὁ θάνατος αὐτοῦ τοῦ τέρατος ποὺ μὴ ἀδύναμη στιγμή ὀδύνης τοῦ πονεμένου λαοῦ εἶχε πετάξει ἐκτρομακτικά, περιμέναμε νὰ γίνῃ αἰτία σωστικῆς ξαναγεννημοῦ. Καὶ σχεδὸν πῆγαμε νὰ πανηγυρίσουμε.

Σχηματίστηκε ἡ κυβέρνησις τῶν τελευταίων ἐλπίδων μας, καὶ ἀμέσως στὶς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς, ρωμαλέα παρεκάμψε μὲ μὴ φράση τὸ τεράστιο θέμα τῆς Κύπρου.

Ἄν σήμερα κάποιος ἐχθρὸς μας ἀπειλοῦσε ἕνα νησί θὰ πετιόμαστε βέβαια ὅλοι ὄρθοι στὶς γραμμές μας. Ὅταν ἕνα μεγάλο μας νησί τῶν τόσων χρόνων σκλάβο δίχως πρόθεσις νὰ τ' ἀφήσουν πῶς μπορούμε ἐμεῖς σήμερα νὰ ἡσυχάζουμε;

Νὰ συγκληθῆ αὐριο καὶ ὄλας ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία καὶ νὰ καλέσει τὴν Κυπριακὴ Ἐθναρχία καὶ ἀπὸ κοινοῦ νὰ λάβουν ἀποφάσεις καὶ νὰ προβάλλουν ἐπίσημα καὶ ἔντονα σὰν πρωταρχικὸ ἐθνικὸ αἴτημα τὴν ΕΝΩΣΗΝ, δίχως καμιά ἀναβολή. Εἶναι καιρὸς οἱ Ἕλληνες πολιτικοὶ νὰ κάνουν Ἑλληνικὴ πολιτικὴ δίχως ἐπιφάσεις. Κάθε ἐκτροπὴ ὅμως ἀπ' τὸ παραπάνω ἐπιταχτικὸ καθῆκον τῆς ἡγεσίας, θάταν λιποψυχία, σωστὴ προδοσία, ἀσυγχώρητη. Ἄν ἡ κυβέρνησις νοιώθει τὸν ἑαυτὸ τῆς ἀδύναμο πρὸς τὴ βροντερὴ αὐτὴ ἐπιταγή, τῆς μένει νὰ κάνει κάτι πῶς εὐκόλο, νὰ παραιτηθῆ ἀμέσως.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ

σχεδὸν σὲ ἀπόλυτες δογματικὰς θέσεις τείνουν νὰ περικλείσουν ἀποκλειστικὰ μέσα στὸ σχῆμα τους τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, ἀποκλείοντες τὴν δυνατότητα ὑπάρξεως καὶ ἄλλης θέσεως πέρα καὶ ἔξω ἀπ' αὐτές. Ἐπίκαιρο λοιπὸν εἶναι μὴ χάνοντας τὴν οὐσίαν γιὰ τὸ σχῆμα, νὰ προβοῦμε σὲ μιὰν συστηματικὴν κατάταξι τῶν πολιτικοκοινωνικῶν καὶ οικονομικῶν ἐτιδιώξεων τῶν τριῶν παρατάξεων, γιὰ νὰ ἐξακριβώσουμε ποιὲς καὶ πόσες οὐσιαστικὰς πολιτικὰς θέσεις κρατοῦν οἱ λεγόμενες τρεῖς παρατάξεις, καὶ ἂν πέρα ἀπ' αὐτὰς εἶναι νοητὴ ἢ ὑπαρξὶς ἄλλης πολιτικῆς θέσεως.

Τὰ κριτήριά μας γιὰ τὴν ἔρευνα αὐτὴ θὰ τὰ ζητήσουμε τόσο στὰ ὄσα πραγμαγματικὰ ἐξαγγέλλουν στὶς δηλώσεις τους οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῶν «παρατάξεων» κυτταγμένα στὸ φῶς τῆς πολιτικῆς; τοὺς πράξεως μὴ καὶ οἱ τρεῖς παρατάξεις ἄσκησαν Κυβέρνησις (προκαὶ μεταπελευθερωτικὴ Ἐαμοκρατία—Κυβέρνησις Δ Κέντρου—Κυβέρνησις «Λαοπροβλήτων») ὅσο καὶ στὴν πολιτικὴν τὸς τακτικὴν τὴν ὀργανωτικὴν συγκρότησι καὶ τὰ ἰδεολογικὰ τους φόντα.

Μὲ βάση τὰ παραπάνω, ἂς ἐξετάσουμε τὴ θέσι τῶν «τριῶν παρατάξεων» στὰ κρίσιμα ἑλληνικὰ πολιτικὰ προβλήματα :

- α) Τὸ διεθνπολιτικὸ.
- β) Τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς.
- γ) Τὸ κοινωνικοοικονομικὸ.

α) Στὸ Διεθνπολιτικὸ ἐπίπεδο καὶ οἱ τρεῖς παρατάξεις μιλοῦν γιὰ ἴση φιλίαν πρὸς ὅλους τοὺς μεγάλους Συμμάχους. Μὰ γιὰ τὴν Δεξιὰ ἢ ἴση φιλίαν μεταφορᾶται σὲ συστηματικὴν πολεμικὴν κατά τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. σὲ ἐκφράσεις ὅπως τὸ «ἡμιεμπόλεμον» κτλ. Τὸ Κέντρον παράλληλα με τὴν ἴση φιλίαν τονίζει τὸ κοινὸ συμφέρον Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλοσαξόνων, τὸ νὰ κρατηθοῦν οἱ Σλαῦοι μακριὰ ἀπὸ τὶς ἑλληνικὰς θάλασσας, καθὼς καὶ τὴν πολιτικὴν κοινότητά μας με τὴ Δύση (Ἐπανειλημμένα ἄρθρα «Βήματος». Πολιτικὴ Κυβερνήσεως Σοφοῦλη μετὰ τὴν ἀποπομπὴν Σοφianoπούλου. Δηλώσεις καὶ ἄρθρα Ρέντη). Τέλος ἡ Ἀριστερά, δηλαδὴ τὸ ὑπὸ διάφορες μεταμφιέσεις Κ.Κ.Ε. καὶ οἱ οὐρᾶς του, ἐφαρμόζει τὴν ἴση φιλίαν με βίαιη πολεμικὴν κατά τῶν Ἀγγλοσαξόνων καὶ ἔργῳ, (ἰδιαίτερα στὰ χρόνια τῆς Κατοχῆς ὡς Ε.Α.Μ.) με ἔξαρση τοῦ Βαλκανικοῦ χαρακτηρα τῆς Ἑλλάδος καὶ με διακήρυξιν τῆς ἀνάγκης ἀποκλειστικῆς συνεργασίας με τοὺς Βαλκανικοὺς δορυφόρους τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. καὶ με παράλληλη ἐχθρότητα κατά τῶν Τούρκων. Ὅστε στὸ διεθνπολιτικὸ πεδίο δύο εἶναι οἱ θέσεις. Γὴ μιὰ ὑποστηρίζει ἡ δεξιὰ καὶ τὸ κέντρο. Εἶναι ἡ τάσις

της κατά τελευταίον λόγον συνεργασίας με τὸν δυτικὸ πόλο τῆς διεθνoῦς πολιτικῆς. Μὲ τὴν Ἀγγλία ἢ τὴν Ἀμερικὴ ἢ τὸν ἐνιαῖο συνασπισμὸ τους (σὲ ὄση ἔκταση ὑπάρχει).

Βέβαια ὑπάρχει κάποια διαβάθμισις στοὺς ὄρους. Ἡ δεξιὰ εἶχε τὴ δουλικότητα ν' ἀποφύγει τὴν παραμικρὴ ὑποστήριξη τῶν Κυπρίων στὸ ἐθνικὸ Ἐνωτικὸ αἷτημά τους. Τὸ Κέντρο γενικὰ κράτησε ἀξιοπρεπέστερη στάση. Τὸ βασικὸ ὅμως δὲν εἶναι ἡ ποιότητα οὔτε οἱ ὄροι τοῦ προσανατολισμοῦ ἢ ἡ τακτικὴ ἀπέναντι τῶν τριῶν μεγάλων. Ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ προσανατολισμὸς, πού στὴν περίπτωσι τῆς Δεξιᾶς καὶ τοῦ Κέντρου εἶναι ἐνιαῖος: προσανατολισμὸς πρὸς τὴ Δύση. Ἀντίθετα τῆς Ἀριστερᾶς ὁ προσανατολισμὸς εἶναι πρὸς τὸν Ἀνατολικὸ Συνασπισμὸ, σὲ τέτοιο μάλιστα σημεῖο δουλικῆς ὑποταγῆς, ὥστε νὰ μὴ τολμήσῃ ν' ἀπαντήσῃ τίποτε σὲς δηλώσεις τοῦ Δημητρώφ γὰρ τὴ Θράκη μας, καὶ σὲ τέτοιο σημεῖο κυνικότητος πού νὰ δηλώσῃ ἐπίσημα τὴν συνεργασία του μετὰ τὴν αὐτονομιστικὴ ὀργάνωσι Ν.Ο.Φ. πού δὲν εἶναι αὐτονομιστικὴ, ἀλλὰ ὀργάνωσι παραχώρησι τῆς Μακεδονίας στὰ Σκόπια καὶ συνεπῶς στὸν Τίτο.

β) **Στὸ ἐσωτερικὸ πολιτικὸ ἐπίπεδο:** Καὶ οἱ τρεῖς παρατάξεις κόπτονται γὰρ Δημοκρατία. Μὲ μιὰ μικρὴ διαφορὰ ὅμως. Τὸ Κέντρο πιστεύει περισσότερο στὴν πραγματικὴ κοινοβουλευτικὴ Δημοκρατία. Ἐνῶ τὰ δύο ἄκρα δείχνουν θρησκευτικὴ προσήλωσι στὸν Ἀνατολικὸ τύπο, ἢ Ἀριστερὰ στὸν ἰδιόμορφο δυτικὸ τύπο πού ἐφάρμοσε στὴν Γερμανοκρατούμενη Β. Ἰταλία του ὁ Μουσολίνι (τὴ Φασιστικὴ.. Δημοκρατία) ἢ Δεξιὰ.

Ἔτσι στὸ πολιτικὸ ἐπίπεδο Δεξιὰ καὶ Ἀριστερὰ χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὴν ἴδια ἀντιδημοκρατικὴ διάθεσι καὶ μισαλλοδοξία, πού ὀδηγεῖ στὴ συγκρότησι συμμοριῶν καὶ ἐνόπλιον πολιτικῶν ὀργανώσεων γιὰ τὴν καταπολέμησι καθὲ ἀντιπολιτευσέως καὶ τὴν ἄσκησι βιαιοτήτων, στὴ χρησιμοποίησι ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν συμβόλων ταμποῦ καὶ στὴν ἐπιβολὴ στοὺς ὁπαδοὺς μιᾶς μεσιανικῆς σχεδὸν πίστις σ' αὐτὰ τὰ ταμποῦ. Ἔτσι καὶ στὸ πολιτικὸ ἐπίπεδο οἱ τρεῖς παρατάξεις χωροῦν σὲ δύο θέσεις: Δημοκρατία ἢ Νεοφασιστικὸς (ἄσχετα μαῦρος ἢ κόκκινος) Ἀυταρχισμὸς.

γ) **κοινωνικοοικονομικὸ ἐπίπεδο** ὁ οικονομικὸς φιλελευθερισμὸς ἀποτελεῖ τὸ «Πιστεύω» τῆς Δεξιᾶς. Ἀπόλυτος σεβασμὸς στὴν ἀτομικὴ ἰδιοκτησία καὶ ἀκράδαντη ἐμπιστοσύνη σὲς θαυματουργὰς ἱκανότητες τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Πιὸ συγχρονισμένο τὸ Κέντρο ἀναμειγνύει τὸν Φιλελευθερισμὸ του μετὰ στοιχεῖα κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ διευθυνομένης οἰκονομίας, φραστικὰ ὅταν εἶναι στὴν ἀντιπολίτευσι. Τῆς Ἀριστερᾶς οἱ κοινωνικοοικονομικὲς ἐπιδιιώξεις δὲν εἶναι σαφῶς προσδιορισμένες. Γνωρίζοντας τὸν κοινωνικὸν διαφορισμὸ τῶν ὁπαδῶν τῆς παρατάξεώς τους οἱ Κομμουνιστὲς ἀποφεύγουν νὰ καθορίσουν συγκεκριμένο πρόγραμμα, πού θὰ ἔκανε μάζες ὁπαδῶν, πού τοὺς ἔνωσε με

τὴν Ἀριστερὰ παράταξι ὁ ἀγώνας τῆς ἀντίστασις, ν' ἀπομακρυνθοῦν (κυρίως ἀγρόται καὶ μικροαστοὶ τῶν πόλεως) Τὰ κοινωνικὰ συνθήματά της ἔχουν γι' αὐτὸ ἔντονα πολιτικὸ χαρακτῆρα. «Νὰ λειψῇ ἢ Ἀγγλοαμερικανικὴ ἐκμετάλλεψῃ» «Νὰ τιμωρηθοῦν οἱ οικονομικοὶ συνεργάτες τοῦ ἐχθροῦ» κ.τ.λ. Γιὰ κοινωνικὴ ἰσοπέδωσι πού ἀποτελοῦσε τὸ χαρακτηριστικὸ προπολεμικὸ προπαγανδιστικὸ μοτίβο τοῦ Κ.Κ.Ε. οὔτε νῦν. (Ἴσως ἢ σοβιετικὴ πρᾶξι, μετὰ τὴν νέα κυρίαρχη τάξι τῶν γραφειοκρατῶν τοῦ κόμματος νὰ μετέβαλε πρὸς ἄλλες κατευθύνσεις τὴν πίστι τοῦ Κ.Κ.Ε.).

Τὸ πιθανότερο εἶναι ὅτι τὸ κοινωνικοοικονομικὸ πρόγραμμά της θὰ εἶναι κατὰ ἀνάλογο μετὰ τὸ ἐφαρμοζόμενο σὲς γνωστὰς «τσιμεντένιες»... δημοκρατίες. Δηλαδή ἓνα μίγμα κολλεκτιβισμοῦ κυρίως στὸν ἀγροτικὸ τομέα καὶ διευθυνομένης οἰκονομίας μετὰ ἐθνικοποιήσεις ἀλλὰ καὶ παράλληλη διατήρησι τῆς ἀτομ. ἰδιοκτησίας, στὸν βιομηχανικὸ. Ὡστε καὶ ἐδῶ δύο θέσεις. Φιλελευθερισμὸς ἄκρατος ἢ ἀνάμεικτος μετὰ στοιχεῖα κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ διευθυνομένης οἰκονομίας, γιὰ τὴ Δεξιὰ καὶ τὸ Κέντρο. Σοσιαλισμὸς τύπου «τσιμεντένιες... δημοκρατίας» γιὰ τὴν Ἀριστερὰ. Κοινὸ χαρακτηριστικὸ στὴ συγκρότησι τῶν παρατάξεων αὐτῶν εἶναι ὅτι πρωτεύοντα ρόλο ἔπαιξαν αἰτία ἱστορικὰ (ἄλβαν. πόλεμος. Κατοχὴ καὶ ἔθν. ἀντίστασις. Πολιτειακό), καὶ ψυχολογικὰ (Δεκεμβριανὰ) παρὰ οἱ οὐσιαστικὲς κοινωνικὲς πραγματικότητες καὶ οἱ ἰδεολογικὲς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ μας.

Ὅταν μιὰ ἰσχυρὴ Κυβέρνησι ἐπιβάλλει τὴν τάξι, διαλύοντας τίς ἔνοπλες συμμορίες καὶ ὀργανώσεις τῶν ἄκρων, τὸ σχῆμα τῶν 3 παρατάξεων θὰ καταπέσει. Τὸ συνονθήμεμα τῆς Δεξιᾶς χάνοντας τὰ δυναμικά του στηρίγματα, τοὺς μπράβους του καὶ τοὺς ἀκούραστους δημιουργοὺς ἐκλογικῆς του πελατείας, τοὺς μπράβους τῆς Ἀριστερᾶς, θὰ καταφύγει (ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ ὁμάδα ἀδιαλλάκτων ἀντιδραστικῶν καὶ τέως συνεργατῶν—πολιτικῶν, στρατιωτικῶν, οικονομικῶν—τοῦ ἐχθροῦ), γύρω ἀπ' τὸ ἱστορικὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων (ἢ κάποιο ἀπ' τὰ διάδοχά του βενιζελογενεῖα κόμματα, Παπανδρεϊκὸ ἢ Βενιζελικὸ Φιλελεύθερο) πού κ' αὐτὸ γιὰ τὸν ἴδιο λόγο θὰ παύσει νὰ εἶναι «Κέντρο». Οἱ δύο βασικότερες «εἰδοποιοὶ διαφορῆς» τοῦ Κέντρου ἀπὸ τὴ Δεξιὰ τὸ (τελειωμένο ἤδη) Πολιτειακό καὶ τὸ ζήτημα τῆς στάσις ἀπέναντι σὲς παρακρατικὲς ὀργανώσεις θὰ ἔχουν καταλυθεῖ. Ἐνῶ θὰ παραμείνει καὶ θὰ φανεῖ μάλιστα ἐντονώτερη ἢ κοινὴ τους κατεύθυνσι στὸ Διεθνοπολιτικὸ καὶ στὸ κοινωνικοοικονομικὸ πεδίο (ἐκτὸς ἐὰν τέλεια τεχνικὰ ἀναδημιουργηθεῖ ὁ Βενιζελισμὸς—ἀντιβενιζελισμὸς).

Βέβαια ἢ ἀπόλυτη σύμπτωσι τῆς τέως Δεξιᾶς καὶ τέως Κέντρου, ἰδίως ἢ ἐκλογικὴ ἢ κυβερνητικὴ σύμπραξι τοῦ ἐσμοῦ τῶν κομμάτων παρὰ ἀπάρτισαν τὴ Δεξιὰ, καὶ ἰδίως τοῦ Λαϊκοῦ μετὰ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δὲν φαίνεται νὰ εἶναι δυνατὴ στὸ πολὺ προσεχὲς μέλλον. Κι' ἀπὸ τώρα ὅμως ὁ προ-

ΤΑ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ :

Κάθε οργάνωση μπορεί να κριθεί από την ποιότητα και ποσότητα των στελεχών της.

Ίκανά και με πείρα στελέχη σε συνεχώς αύξανόμενο αριθμό είναι ο πρώτος και κυριώτερος αντικειμενικός σκοπός που πρέπει να βάλει μια οργάνωση αν θέλει ή κίνησή της και η λειτουργία της να στηριχτεί σε γερά θεμέλια και να μην έκφυλιστεί με την αύξηση των μελών της που δε θα μπορέσει να τα καθοδηγήσει.

Πολλά είναι τα παραδείγματα που έχουμε για οργάνωσεις, με την καλύτερη προοπτική επιτυχίας, που διαλύθηκαν άκριβώς τη στιγμή που η αύξηση των μελών τους δεν ήταν ανάλογη με την ύπαρξη ικανών στελεχών.

Αν δεν υπάρχουν στελέχη ικανά και στο ύψος που χρειάζεται, ούτε διοίκηση, ούτε ένθουσιασμός, ούτε πρόγραμμα δουλειάς μπορούν να υπάρξουν.

Προσοχή λοιπόν στα στελέχη, γιατί ο κίνδυνος που γεννιέται απ' την έλλειψή τους είναι από τους πιο μεγάλους, γιατί φέρνει γρήγορα την κούραση και την αδιαφορία των μελών παρ' όλη την καλή τους θέληση και πίστη στο τελικό σκοπό.

Για το λόγο αυτό μια απ' τις σπουδαιότερες ανάγκες είναι η δημιουργία ικανών στελεχών που να ξέρουν πώς ν' απασχολούν τα μέλη, πώς να τα έξυψώνουν ποιοτικά, πώς να τα κάνουν συνεπή στην ιδέα και να τους μοιιάζουν με τα στοιχεία εκείνα που θα τους δημιουργήσουν γνήσια αγωνιστική συνείδηση.

Κάθε στέλεχος πρέπει να διακρίνεται για τη βαθεία του πίστη στην ιδέα μας και τη συνέπειά του σ' αυτή. Να έχει χαρακτήρα ίσιο και άκέραιο και να είναι σ' όλες του τις εκδηλώσεις στη ζωή τέτοιο, ώστε, σαν υπεύθυνος, να είναι το ζωντανό παράδειγμα που θα φιλοδοξούν να μοιάσουν και τα μέλη της οργάνωσης,

.....
σεκτικός παρατηρητής πίσω από το σχήμα των 3 παρατάξεων μπορεί να ιδεί τις δύο, ιστορικά ξεπερασμένες πιά θέσεις που συγκρούονται. Την 'Αστική και την Κομμουνιστική.

Πέρα απ' αυτές τις άρνητικές και στείρες τάσεις, σκεπασμένη από την πολύβουη σύγκρουσή τους, ξεπροβάλλει η τρίτη, η πραγματικά νέα και πραγματικά 'Ελληνική, η μόνη ουσιαστική ΘΕΣΗ. Συνισταμένη της μεγάλης ιστορικής κληρονομιάς της πρόσφατης δόξας και των πραγματικών αναγκών της γενιάς μας και του τόπου μας, προσμένει τις νέες πολιτικές δυνάμεις για να την χάμουν πίστη τους, για να πολεμήσουν, να νικήσουν.

Γι' αυτήν όμως θα χρειασθεί να ξαναγράψουμε.

Ν. ΔΕΛΑΚΗΣ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

που έχει κάτω από την καθοδήγησή του. Πρέπει να είναι σε όλα πρώτος. Στη θεωρία και στην πράξη, σε θυσίες και δουλιά, σε πειθαρχία κομματική και τήρηση των αποφάσεων.

Τη θέσει του πρέπει κάθε μέρα να δείχνει πώς την κατέχει πραγματικά και το κύρος του αυτό, είναι το μόνο μέσο έπιβόλης που πρέπει να διαθέτει.

Σε κάθε ομαδική ενέργεια, που δίνει έντολη να εκτελεστεί, ο ίδιος να βρίσκεται πάντα πρώτος, γιατί και στους πιο αναποφάσιτους όταν βλέπουν τον υπεύθυνό τους μπροστά ξυπνεί μεσα τους ή άλληλεγγύη και το φιλότιμο που τους κάνει πρόθυμους για κάθε προσπάθεια.

Το στέλεχος πρέπει να διακρίνεται για την έντονη αγωνιστική του διάθεση και την πλήρη ιδεολογική του κατάρτιση. Πρέπει να έχει πάντα υπ' όψιν του το σκοπό της οργάνωσης και να προσαρμόζει τις ενέργειές του στην πραγματικότητα, στην κατάσταση που δημιουργείται κάθε μέρα. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να έχει δημιουργήσει πολιτική κρίση.

Να μπορεί να συνεργάζεται με τους υπ' αυτόν φιλικά, έλέγχοντας πάντοτε αυτά στο δρόμο της δουλειάς. Ν' αμοίβει για να δημιουργήσει άμιλα για μεγαλύτερες προσπάθειες και να τιμωρεί για να διορθώσει και σταματήσει ένα κακό.

Πρέπει ο ίδιος να είναι πάντοτε έτοιμος ν' αναλαμβάνει την ευθύνη των πράξεών του. Η ψυχική έπαφή είναι απαραίτητη, γιατί το στέλεχος εάν δεν έχει τη θέληση ή τη δυνατότητα να μπαίνει στη ψιχή των συναδέλφων του, ποτέ δε θα μπορέσει να έπιτύχει κάτι, ο σκοπός ποτέ δε θα εκπληρωθεί και τελικά ο σχηματισμός θα διαλυθεί κατά τον πιο άσχημο τρόπο. Ακόμα έχει υποχρέωση να νοιώθει πραγματικά συναδελφικά αίσθήματα για τους συναδέλφους του, να τους βοηθάει στη ζωή και να βοηθιέται απ' αυτούς, να είναι ο μεγαλύτερός τους φίλος, φροντίζοντας να νοιώσει τον καθένα πώς σκέπτεται και πώς ενεργεί, να μάθει τις ανάγκες του για να του παρευρίσκει στις δύσκολες στιγμές.

Πρέπει τέλος να ξέρει καλά κάθε υπεύθυνος-στέλεχος πώς όλοι είναι συνάδελφοι και μάλιστα έθελοντές μιας ιδέας και δε διαφέρει σε τίποτα απ' αυτούς που δεν είναι στελέχη. Να νοιώσει καλά πώς δεν είναι τίποτ' άλλο παρά ο υπεύθυνος για την κίνηση και λειτουργία του τμήματός του και γενικά για το τρόπο της προόδου της οργάνωσης.

Όπως φαίνεται όμως, από τα λίγα αυτά συμπεράσματα, η δημιουργία στελεχών δεν είναι κάτι που μπορεί να γίνει άμέσως, χρει-

Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ Ε.Ε.Ν.

Ἡ Ε.Ε.Ν. Ἀγωνίζεται.

Μιά ἀπ' τὶς κύριες δραστηριότητες τῆς κίνησής μας τὸ τελευταῖο αὐτὸ διάστημα ἦταν ἡ ἔντονη ἀνάμιξη μας στὴν ΠΕΚΑ, μιά προσπάθεια καθαρὰ ἐθνικοῦ περιεχομένου, γιὰ νὰ βοηθήσει στὴν ἔνωση τῆς Κύπρου μὲ τὴ μητέρα Ἑλλάδα.

Τὴν πρωτοβουλία τῆς δημιουργίας τῆς ΠΕΚΑ εἶχε ἡ Κυπριακὴ Νεολαία σὲ συνεννόηση μὲ τὰ Κυπριακὰ Σωματεῖα, προσκαλώντας ὅλες τὶς πολιτικὲς κινήσεις τῆς νεολαίας καὶ εἰδικώτερα τὰ σπουδαστικά τους τμήματα καθὼς καὶ τὶς σημαντικώτερες συνδικαλιστικὲς πανεπιστημιακὲς κινήσεις, στὴ δημιουργία μιᾶς ἔντονης προβολῆς καὶ ὑποστήριξης τῆς ἔνωσης τῆς Κύπρου μὲ τὴ μητέρα Ἑλλάδα.

Δυστυχῶς ἡ στενοκεφαλιά τῆς δεξιᾶς παράταξης ἐμπόδισε νὰ λάβει γενικὸ χαρακτήρα ἡ προσπάθεια, γιὰτὶ οἱ ἐκπρόσωποί της ὑποστήριξαν ὅτι ἡ ἔνωση τῆς Κύπρου θὰ ἐπιτευχθεῖ μὲ φιλικὸ διακανονισμὸ μὲ τοὺς Ἀγγλους, κατὰ τὴ γνωστὴ ἄποψη τῶν Λαϊκῶν, πού ὅλοι ξέρουμε, πού βρίσκονται τὰ βαθύτερα αἰτία τῆς. Τελικὰ συμφώνησαν στὴ δημιουργία τῆς ΠΕΚΑ ἢ Φ.λελ. Νεολαία, ἢ Δημ. Προοδ. Νεολαία, ἢ Σοσιαλιστικὴ Νεολαία, ἢ Νεολαία τοῦ κ. Παπανδρέου, ἢ Βενιζελ. Φιλελευθέρων, ἢ ΕΠΟΝ, ἢ Ἑνωσὴ Ἐπαρχιωτῶν, ὁ ΕΣΑΣ καὶ ἡ ΕΕΝ Σπουδαστῶν, Δυστυχῶς ὅμως στὴ συνέχεια τῶν προσπαθειῶν ἀπεχώρησε ἡ Βενιζ. Φιλελ., ἢ νεολαία τοῦ κ. Παπανδρέου, πού δήλωσε ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ συγκέντρωση σὲ κλειστὸ χῶρο μαζὶ μὲ τὴν ΕΠΟΝ (ἀφοῦ προηγουμένως εἶχε δηλώσει ὅτι δέχεται κοινὴ δράση), ἢ δὲ Δημοκρ. Προοδ. Νεολαία καὶ ἡ Φιλελευθ. Νεολαία χωρὶς καμιά εἰδοποίηση καὶ κατὰ τρόπο ἀντιαγωνιστικὸ σταμάτησαν ν' ἀντιπροσωπεύονται στὶς συσκέψεις δηλώνοντας ὅμως ὅτι συνηγοροῦν γιὰ τὴν ὅλη προσπάθεια.

Ἔτσι τὸ βῆρος τῆς εὐθύνης ἔπεσε στὶς ὑπόλοιπες κινήσεις καὶ ἰδιαίτερα στὴν ΕΕΝ πού σὰν πολιτικὴ κίνηση τῆς δημοκρατικῆς ἀριστερᾶς ὄφειλε νὰ κρατήσει τὴν ΠΕΚΑ σὲ καθαρὰ ἐθνικὰ πλαίσια

ἀζεται λοιπὸν χρόνος, καὶ χρόνος ἀρκετός, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ βρεθοῦνε καὶ νὰ δημιουργηθοῦν στελέχη, ἀφ' ἑνὸς μὲν μὲ τὴν ἀποραϊτὴν πείρα πού θ' ὀποκτηθεῖ μόνο δουλεύοντας μέσα στὶς ὁμάδες, καὶ ἀφ' ἑτέρου μὲ τὶς ἀναγκαῖες ἱκανότητες καὶ γνώσεις πού πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν ἀπὸ ἰδιαίτερες συγκεντρώσεις κι' ἐνέργειες, πού θὰ δημιουργοῦνται ἰδιαίτερα γι' οὗτὸ τὸ σκοπὸ.

ΛΑΖ. ΔΡΕΠΑΝΙΩΤΗΣ

κινδυνεύοντας σύγχρονα νὰ συκοφαντηθεῖ, ὅπως κι' ἔγινε, σὰ συνοδοιπόρος ἀπὸ τοὺς ἀρνητικὸς συκοφαντῆς τῆς δεξιᾶς, γιὰ τὴ συμμετοχὴ τῆς σ' αὐτὴ τὴν Ἐπιτροπὴ.

Τελικὰ ἔγινε στὸ Θέατρο Ἀλίκης ἡ γνωστὴ συγκέντρωση τῆς Πανσπουδαστικῆς Ἐπιτροπῆς Κυπριακοῦ Ἀγῶνα μὲ πλήρη ἐπιτυχία, τόσο ἀπὸ ἄποψη συμμετοχῆς νέων, ὅσο κι' ἀπὸ ἄποψη πνεύματος πού ἐπεκράτησε. Ὁ κύριος ὁμιλητὴς τῆς συγκέντρωσης ἦταν ὁ σοναδ. Νικολακόπουλος τῆς Ἐπαρχιωτικῆς Ἐπιτροπῆς, πού ἀνέλυσε ἱστορικὰ τοὺς συνεχεῖς ἀγῶνες τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, γιὰ ἔνωση μὲ τὴ μητέρα Ἑλλάδα, καθὼς καὶ τὶς συνεχεῖς ὑποσχέσεις καὶ ὑπαναχωρήσεις τῆς Μ. Βρετανίας γιὰ ἔνωση, ὅταν ἀνέκυπτε ἡ ἀνάγκη ἀγῶνα ἐναντίον ξένων ἐπιδρομέων. Ἀπὸ τὴ συγκέντρωση βγήκε ψήφισμα πού ἐπιδόθηκε στὸ τύπο, στοὺς πολιτικὸς παράγοντες καὶ στὶς πρεσβείες.

Μὲ τὴ συμμετοχὴ τῆς στὴν ΠΕΚΑ ἢ ΕΕΝ, συμμετοχῆ πού δικαίωθηκε ἀπόλυτα ἀπὸ κάθε ἄποψη, ἀπόδειξε ὅτι α) κατανόησε πὼς ἡ Κύπρος ἀποτελεῖ, ἀπὸ ἄποψη ρεαλιστικῆς πολιτικῆς, τὴν ἐθνικὴ διεκδίκηση πού ἔχουμε περισσότερες πιθανότητες νὰ κερδίσουμε καὶ β) ἐκάλυψε τὸ ἀντιαγωνιστικὸ κενὸ ὄλων τῶν «ἐθνικοφρόνων» κινήσεων τῆς νεολαίας πού θὰ ἄφηναν ἀπὸ ἐσφαλμένη ἢ κακόβουλη ἀντιμετώπιση, τὴν ὑπόθεση τῆς Κύπρου, στὴν πολιτικὴ ἐκμετάλλευση τῆς γνωστῆς ὡς ἀριστερῆς παράταξης.

Ἡ συγκέντρωση τοῦ Πάλλας.

Στις 4|12|46 ἡ Λαϊκὴ Νεολαία μὲ ἔγγραφο τῆς, μᾶς καλοῦσε σὲ σύσκεψη γιὰ τὴ συμμετοχὴ μας στὸ μνημόσυνο τῆς 10|12|46 πού θὰ γινόταν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν ἀναρχοκομμουνιστῶν.

Ὑστερα ἀπὸ ἀντιρροήσεις καὶ ἰδιαίτερη πίεση τῶν ἐκπροσώπων μας, γιὰ τὸ σκόπιμο τῆς συμμετοχῆς σὲ μιὰ τέτοια ἐκδήλωση, οἱ συσκέψεις μετατράπηκαν σὲ προσπάθεια ὀργάνωσης συγκέντρωσης διαμαρτυρίας, γιὰ τὸ σφαιρισμὸ τῶν ἐθνικῶν διεκδικήσεων, πού ἦταν τότε μιὰ θετικὴ πατριωτικὴ πολιτικὴ πράξη.

Κι' ἔγινε πράγματι ἡ συγκέντρωση στὸ Πάλλας μὲ συμμετοχὴ καὶ τῶν κομματικῶν νεολαϊῶν Φιλελευθέρων, Βενιζελικῶν Φιλελευθέρων, Δημοκρατικοῦ Σοσιαλιστικοῦ, Λαϊκοῦ, ΕΕΝ κλπ., καὶ τὴν ἀποκλειστικὴ ἀπὸ μέρους τῶν ὁμιλητῶν ἔκφραση τῆς δυσφορίας κι' ἀγανάκτησης τῶν νέων γιὰ τὴν ἀδίκη μεταχείριση τῆς Ἑλλάδας καὶ τὴ μὴ ἔνωση μὲ τὴν αὐτὴν τῆς Β.πρ. Ἡπείρου, τῆς Κύπρου καὶ τὴ στρατηγικὴ διαρροὴ τῶν συνόρων. Λόγω τῆς συγκέντρωσης αὐτῆς προκλήθηκε ἡ παρακάτω ἀλληλογραφία μὲ τὴν ΕΠΟΝ, τὴν ὁποία καλοῦμε σ' ἀνοικτὴ δημοσιογραφικὴ ἐκθεση τῶν ἀντιλήψεων πού ἔχει καὶ πού ἔχουμε πᾶνω στὰ ἐθνικὰ ζητήματα. Ἀκόμα δεχόμεστε νὰ δημοσιεύουμε στὰ «Ἐλεύθερα Νιάτα» τὶς ἀπόψεις τῆς καὶ τὴν κρι-

τική της, ἐφ' ὅσον κι' αὐτὴ θὰ κάνει τὸ ἴδιο στὴ «Νέα Γενιά».

ΕΝΙΑΙΑ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΝΕΩΝ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

Ἀθήνα 21|12|46

Πρὸς
τὸ Διοικ. Συμβούλιο Ἐθνικῆς
Ἐνωτικῆς Νεολαίας

Ἀγαπητοὶ Φίλοι,

Εἶδαμε ὅτι ὑπογράψατε μαζί με ἄλλες ὁργανώσεις, ὅπως ἡ Λαϊκὴ Νεολαία, ὁ Ἐθν. Παιμφοιτητικὸς Σύλλογος κλπ. κλπ. διακήρυξη ποὺ καλοῦσε τοὺς Νέους νὰ συμμετάσχουν στὴ συγκέντρωση διαμαρτυρίας γιὰ τὰ Ἐθνικὰ Δίκαια στὸν κινηματογράφο Πάλλας. Ἐπειδὴ παρατηρήσαμε ὅτι ἡ συγκέντρωση αὐτὴ δὲν ἦταν παρὰ μιὰ φασιστικὴ, χίτικὴ ἐκδήλωση με κυριαρχικὰ συνθήματα «Σόφια Μόσχα», «Εἴμαστε Μπουραντάδες», «Ἐμπρὸς γιὰ μιὰ Ἑλλάδα νέα» (τὸ τραγούδι τῆς τετάρτης Αὐγουστοῦ), οἱ ἀπευθύνουμε τὸ γράμμα μας αὐτὸ με τὴν παράκληση, ἂν τοῦτο σᾶς ἐνδιαφέρει, νὰ μᾶς πληροφορήσετε ἂν πραγματικὰ ὁργανώθηκε ἀπὸ κοινὸ ἢ συγκέντρωση αὐτῆ.

Ἐχομε τὴ γνώμη ὅτι ἡ κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο διαμαρτυρία γιὰ τὰ Ἐθνικὰ μας Δίκαια περισσότερο τὰ καταβαραθρώνει καὶ περιμένουμε ἢ Ὁργάνωση σας νὰ μὴ προέβαινε σὲ τέτοιες ἀντεθνικὲς ἐκδηλώσεις.

Μὲ ἐκτίμηση
Γιὰ τὴν ΕΠΟΝ Ἀθήνας
Κασιμάτης

ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑΣ

Ἀθήνα 28|12|46

Πρὸς
τὸ Συμβούλιο Ἀθῆνας τῆς ΕΠΟΝ

Φίλοι Κύριοι,

Ἀπὸ τὸ γράμμα σας ποὺ ἀπευθύνετε στὴν Κ. Ε. τῆς Ε.Ε.Ν., ὁμολογοῦμε ὅτι ἐκπλαγήκαμε. Γιὰ μᾶς κάθε καλόπιστη κριτικὴ, ἀπ' ὅπου δῆποτε κι' ἂν προέρχεται, εἶναι πάντα εὐπρόσδεκτη. Συκοφαντικὰ ὅμως κατηγορητήρια, εἶναι ἀρχὴ μας, νὰ μὴ τὰ παίρνουμε στὰ σοβαρὰ. Ἀνεξάρτητα πάντως ἀπὸ τὸ ὄρθο ἢ ἐσφαλμένο τῆς συγκεκριμένης πολιτικῆς μας ἐνέργειας νομίζομε ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιστολῆς σας δὲν θὰ τιμοῦσε καμιά ὁργάνωση με ἀγωνιστικὴ παράδοση.

Ὅσον ἀφορᾷ τὶς συγκεκριμένες θέσεις τῆς ΕΕΝ πᾶνω στὸ ἔθνικὸ καὶ στὸ τρόπο τῆς διαχείρισής του, μὴ ξεχνᾶτε ὅτι ἡ ὁργάνωσή σας εἶναι πληροφορημένη καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον. Γι' αὐτὸ καὶ πάρα πᾶσι νὰ μᾶς κατηγορεῖτε γιὰ συμμετοχὴ σὲ ἀντεθνικὲς ἐκδηλώσεις. Ἄλλοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν θὰ ἀντιέξουν στὸ λαϊκὸ κατηγορητήριον γιὰ τὶς ἐγκληματικὲς καὶ ἀσυγχώρητες—οὐσιασματικὲς καὶ ἐκείνους—ἀπουσίες τους ἀπὸ ἔθνικες ἐνέργειες ἐκδηλώσεις τῆς νεολαίας.

Πάντως ἡ ΕΕΝ ἔχει τὴ γνώμη ὅτι γιὰ τὴ διευκρίνιση τῶν ἀπόψεων καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ γνώμων, πᾶνω σὲ θέματα βασικὰ γιὰ τὸ ἔθνος καὶ τὴ Νεολαία καλύτερος τρόπος ἀπὸ τοὺς λιβέλους εἶναι οἱ ἀπ' εὐθείας ἐπαφές καὶ συνεννοήσεις. Καὶ γιὰ τὴ διαφώτιση τῆς νέας γενιᾶς ἀκόμα καλύτερος τρόπος εἶναι ἡ ἀνοικτὴ, ἢ δημοσιογραφικὴ ἔκθεση τῶν ἀπόψεων τοῦ καθενὸς γιὰ τὶς πράξεις καὶ τὶς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων.

Μὲ ἐκτίμηση
Γιὰ τὸ Κέντρο Ἀθῆνας
Ν. Σταυρόπουλος

ΕΝΙΑΙΑ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΝΕΩΝ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

Ἀθήνα 30|12|46

Πρὸς
τὸ Κέντρο Ἀθῆνας τῆς ΕΕΝ

Φίλοι Κύριοι,

Πήραμε τὸ γράμμα σας τῆς 28.12.1946 σὲ ἀπάντηση τοῦ γράμματός μας πρὸς τὸ Δ. Σ. τῆς ΕΕΝ.

Μᾶς λύπησε τὸ γεγονός ὅτι χαρακτηρίσατε τὸ γράμμα μας ὡς ἀλίβελλο. Τέτοια πρόθεση δὲν εἴχαμε οὔτε ἔχομε. Αὐτὸ ποὺ θέλαμε ἦταν μιὰ ἐξήγηση στὰ γεγονότα τοῦ Πάλλας, ἡ ὁποία με λύπη μας βλέπουμε πῶς δὲ μᾶς δίδεται. Ἦν τοῦλάχιστο νὰ μᾶς διαφεύδατε τὸ γεγονός ὅτι κυριαρχικὰ συνθήματα ἦταν τὰ ὅσα ἀναφέραμε στὸ γράμμα μας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀντίληψη ποὺ ἔχομε γιὰ τὴν πολιτικὴ τῆς ὁργάνωσής σας στὰ ἔθνικὰ ζητήματα, εἶναι αὐτὴ ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ σχηματίσει ἀπὸ τὶς ἀποφάσεις, τὶς διακηρύξεις σας καὶ τὶς διαφορὲς ἐνέργειές σας. Δὲν θὰ σᾶς ἀπευθύνουμε τὸ γράμμα μας, ἂν εἴχαμε γιὰ σᾶς τὴν ἴδια ἀντίληψη ποὺ ἔχομε γιὰ τὴν «Ἐθνικὴ Πολιτικὴ» τῆς ὁργάνωσής Χ, πρὸς τὴν ὁποῖαν καὶ δὲν ἀπευθυνόμαστε καὶ δὲν ζητοῦμε ἐξηγήσεις.

Γιὰ τὴν «ἐκούσια» ἀποχὴ μας ἀπὸ τὴν ἐκδήλωση διαμαρτυρίας σᾶς πληροφοροῦμε ὅτι οὔτε κἂν ἐλάβαμε πρόσκληση καὶ ὅτι κατὰ τὶς πληροφορίες μας, ἀπαραιτήτως ὁρος συμμετοχῆς ὄρισμένων ὁργανώσεων σ' αὐτὴ τὴν ἐκδήλωση ἦταν ὁ ἀποκλεισμός τῆς ΕΠΟΝ.

Συμφωνοῦμε στὴ γνώμη ὅτι γιὰ τὰ ζητήματα αὐτὰ χρειάζεται ἀπ' εὐθείας ἐπαφὴ καὶ ἀνοικτὴ δημοσιογραφικὴ ἔκθεση τῶν ἀπόψεων. Εἴμαστε πρόθυμοι νὰ ἔρθομε σὲ ἐπαφὴ με ἀντιπροσώπους σας καὶ ἐξουσιοδοτοῦμε τὸν Κώστα Φιλίνη γι' αὐτὸ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημοσιογραφικὴ ἔκθεση τῶν ἀπόψεων σᾶς πληροφοροῦμε ὅτι δημοσιεύθηκε τὸ γράμμα σας στὴν ἐφημερίδα «Ριζοσπάστης» τῆς 25|12 στὴν 5η σελίδα. Ἀκόμα εἴμαστε ἔτοιμοι ἐφ' ὅσον θέλετε νὰ δημοσιεύσουμε τὸ γράμμα μας καὶ τὸ γράμμα σας στὸ ὄργανό μας «Νέα Γενιά». Φυσικὰ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσιν θὰ εἴχατε καὶ σεῖς τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐνεργήσετε ὁμοίως.

Μὲ πολὺ ἐκτίμηση
Γιὰ τὸ Συμβούλιο Ἀθῆνας
Κασιμάτης

Ἡ ἔκκληση.

Στὶς 14 Ἰανουαρίου δημοσιεύθηκε (ὁλόκληρη σὲς ἐφ' ἡμερίδες Ἐμπρὸς, Βῆμα, Ριζοσπάστη καὶ ἀποσπασματικὰ στὴν Ἐλευθερία καὶ τὴν Καθημερινὴ) ἡ γνωστὴ ἔκκληση τῶν νεολαιῶν τῶν περισσοτέρων κομμάτων ποὺ καλοῦσε στὴν εἰρήνευση.

Ἡ ΕΕΝ εἶχε τὴν πρωτοβουλία τῆς προσπάθειας.

Νομίζομε πῶς ἡ ὑπογραφή τῆς ἔκκλησης καὶ ἡ κυκλοφορία της ἦταν πραγματικὰ μιὰ πατριωτικὴ ἐνέργεια, ποὺ βοήθησε τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ λαοῦ μας καὶ τὸ σταμάτημα τῆς αἰμορραγίας του.

Δὲν μποροῦμε ὅμως νὰ παραλείψομε τὴν παρακάτω δημοσίευση τοῦ γραφείου διαφώτισης τῆς ΕΕΝ (ἂν διαθέταμε βέβαια τὶς στήλες ἐβδομαδιαίου φύλλου, ἀσφαλῶς θὰ ἔχουμε τὴ δυνατότητα ν' ἀσχοληθοῦμε περισσότερο, ἂν καὶ πάλι εἶναι ζήτημα ἂν θ' ἄξιζε τὸν κόπο).

ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΑΦΩΤΙΣΗΣ

Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς γνωστῆς ἔκκλησεως ποὺ ὑπογράφηκε ἀπὸ τὴν ΕΕΝ καὶ δημοσιεύθηκε στὶς 14 τρ. καὶ τὴ γνωστὴ ἐπιστολὴ ποὺ δημοσίευσε ἡ Δ.Σ.Ν. στὴν «Καθημερινὴ» τῆς 15|1|47 μετὰ τὸ αὐτὸ περιεχόμενο ποὺ

έσχολίαςε τήν έκκληση και τὸ «Ἑλληνικὸν Αἴμα» τῆς 15]147 ἔλαβουε τήν παρακάτω ἐπιστολὴ τῆς Δ.Σ.Ν. τήν ὁποία ἄνωστοποιουθε πρὸς ὄλα τὰ κέντρα ὀπως και τήν ἀπάντησή μας.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΕΤΕΙΑ

Ἀθήνα 17]147

Ἀριθμ. Πρωτ. 238

Πρὸς

Τὴν Ἐθνικὴν Ἐνωτικὴν Νεολαίαν

Ἐ ν τ α ὺ θ α

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Ἐχουε πληροφορίες πὼς ἡ ΕΕΝ θεωρεῖ τὴν ὑπογραφή αὐτῆς τῆς περίφημης έκκλησης σὰν μιὰ νίκη τῶν Ἐθνικοφρόνων Νεολαίων και κυρίως νίκη δικῆ της, μιὰ και εἶχε αὐτὴ τὴν πρωτοβουλία.

Ὅσο κι' ἂν οἱ πληροφορίες αὐτὲς εἶναι μᾶλλον ὑπεύθυνες, ὁμως ἐν μοροϋθε νὰ πιστέψουε πὼς ἐξακολουθεῖται ἀκόμη νὰ πανηγυρίζεται γι' αὐτὴ τῆ... μεγάλη σας ἐπιτυχία. Ἄν τὸ πιστεύαμε θ' ἀδικούσαμε τὴ νοημοσύνη σας ἢ ὁποία ὑπέπεσε, βέβαια, στὸ θλιβερὸ ὄλισθημα τῆς ὑπογραφῆς και στὸ ἀπλοϊκότατο κόλπο τῆς ΕΠΟΝ ἀλλὰ πᾶει πολὺ ὕστερα ἀπὸ τόσο θόρυβο νὰ ἐξακολουθεῖτε νὰ κραυγάζετε στὰ κεραμίδια και νὰ ἐπισελετε τὴν παντιέρα τοῦ θριάμβου ὅταν ἡ παντιέρα αὐτὴ δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὸ «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» τῆς 14ης τρ. μὲ τὸν τίτλο τῆς έκκλήσεως σὲ στοιχεῖα τῶν 20.

Ξέρουε, βέβαια, τὰ αἰσθήματα πού σὰς ὀδήγησαν στὴν ὑπογραφή αὐτοῦ τοῦ ἄθωου ἐγγράφου, πού οἱ νέοι «ἐνωμένοι σ' ἓνα ἀδιάσπαστο κύκλο ἀγάπης γιὰ τὴν πατρίδα» (Ε 14) «καταδικάζουε τοὺς ἀντεθνικῶς δρῶντας». Ἀλλὰ δέχεστε τὴν ΕΠΟΝ (ἀφήστε τὴν γνωστὴ ἀποψη τῶν παρασειμένων γιὰτι κι' ἐμεῖς ἀγωνιζόμαστε νὰ τοὺς γυρίσουε κοντὰ μας) δέχεστε τὰ ἡγετικά στελέχη (δρα: Γιαννακόπουλος και Σία) τῆς ΕΠΟΝ ἐνωμένους μαζί σας «σ' ἓνα ἀδιάσπαστο κύκλο γιὰ τὴν πατρίδα» ὅταν τὴν ἴδια ὥρα σφάζουε και καίνε οἱ «σύντροφοί» τοὺς στὴ Γραβιά. Κι' ἐπειτα ποιους «ἀντεθνικοὺς δρῶντας» καταδικάζετε; Τοὺς ἀντάρτες; Μὰ αὐτοί, λέει τὸ Κ.Κ.Ε. και τὰ προσωπεῖα του (ΕΑΜ, ΕΛΔ, ΕΠΟΝ) εἶναι ὁ «Δημοκρατικὸς Στρατὸς τῆς Ἑλλάδος» και «οἱ αὐτοαμυνόμενοι δημοκρατικοὶ πολῖτες». Καὶ οἱ συναγωνιστὲς τῆς ΕΠΟΝ τὸ ἐρμηνεύουε θουμάσια: Ἀντεθνικῶς δρῶντες «εἶναι οἱ Φασίστες, οἱ Χίτες» «οἱ Μπουραντάδες» κι' ὅταν τοὺς χρειάζεται γιὰ τὴν κατανάλωση ΕΣΕΙΣ κι' ΕΜΕΙΣ, ἀγαπητοὶ μας φίλοι...

Λυπούμαστε εἰλικρινὰ γι' αὐτὸ τὸ σφάλμα σας και θέλουε νὰ πιστεύουε πὼς μελλοντικά καταν.κῶντας τὴ μανία τῶν ἐντυπωσιακῶν ἐπιτυχιῶν (;!) θὰ κατευθύνει τις πράξεις σας ἢ ρεαλιστικὴ θεώρηση τῶν πραγμάτων και ἡ λογικὴ, δύο πράγματα, πού πρέπει νὰ ὀμολογήσετε ὅτι ἔλλειπον ὀλοκληρωτικά ἀπὸ τὴν τελευταία ἄτυχη ἐνέργεια σας...

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

Ὁ Γεν. Γραμματέας

Β. Ρώτης

ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

10]147

Πρὸς τὴν Δ.Σ.Ν.

Κύριοι,

Μὲ τὴν ἐπιστολὴ σας, στὶς 17]1 μᾶς δίνετε τὸ δικαίωμα νὰ σὰς ἐκφράσουε τὴ λύπη μας γι' αὐτὴ τὴν πειραγῆ κι' ἀπρεπὴ ἐνέργεια σας.

Ἐλπίζουε ὁμως ὅτι ἡ ἔλληρικὴ νεολαία, ἂν ἐρθετε ποτὲ σὲ συναγωνιστικὴ ἐπαφὴ μαζί της, θὰ σὰς συνηθίσει στὴ σκληρότητα τοῦ λαϊκοῦ ἀγῶνα κι' ἴσως τότε

νὰ μὴ χάνετε τὴν ψυχραιμία σας τόσο εὐκόλα ὅσο τώρα.

Γιὰ τὴν Ε.Ε.Ν.
Ε. Κυριακόπουλος

Ἀγαπητὰ μου «Ἐλευθερα Νιάτα»

Μὲ ἀπερίγραπτη χαρὰ διαβάζω κάθε τεῦχος σας και κάθε φορὰ ξαναβρίσκω μέσα στὶς ἀπλὲς του σελίδες τὸν ἑαυτό μου. Στὸ 9ο τεῦχος εἶδα πὼς προκηρύξατε διαγωνισμό γιὰ τραγουδία τῆς ΕΕΝ και μὲ τις μικρὲς μου δυνάμεις εἶς στέλω ἓνα ποίημα ἢ μᾶλλον γραμμένα μὲ μέτρο αὐτὰ πού νοιώθω μέσα στὴν ψυχὴ μου.

Ὁ διαγωνισμὸς αὐτὸς ἐπρεπε μάλιστα νὰ εἶχε γίνε ἀπὸ καιρὸ ἀλλὰ «κάλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ».

Σὰς εὐχομαι σὲ κάθε τεῦχος και μεγαλύτερη πρόοδο.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

Ε. Ε. Νίτης

Δ'. Τομέα τοῦ Πειραιᾶ

Υ. Γ. Ἐπιτερωατέ μου τὸ ψευδώνυμο, ἄλλωστε ποιὸς γράφει ποιήματα και δὲν παίρνει ψευδώνυμο.

Τράβα μπροστά

Τράβα μπροστά, νέας ζωῆς τὸ δρόμο
φῶτισε ἐσὺ, τῆς σκέψης τὴ σκλαβιά
σπᾶσε παντοῦ τὴ βία και τὸ τρόμο
πού δὲ ταιριάζουε σὲ νιάτα Ἑλληνικά

Ἐμπρὸς Ε.Ε.Ν. τὰ νιάτα σὲ προσμένουε
γιὰ νὰ φουήσεις παντοῦ νέα πνοὴ
χτύπα αὐτοὺς πού παθιασμένα σπέρνουε
τριγύρω θάνατο και καταστροφὴ

Ἄς ἀντιχῆσει τὸ νέο κήρυγμά σου
«γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας και γιὰ τὸ λαὸ»
ἐλεύθερα νιάτα ἐμεῖς, τὸ στήριγμά σου
κι' ἐγγυητὲς στὸν ἅγιο μας σκοπὸ.

Ε. Ε. Νίτης

Τὸ Συνέδριο.

Τὰ δέκα τελευταία χρόνια ὑπῆρξαν γιὰ τὴ μαρτυρικὴ χώρα μας τὰ πιὸ δραματικά τῆς νεώτερης Ἱστορίας. Ἦταν χρόνια, πού περιέκλεισαν τὴ σημοσία αἰῶνων, γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς πολιτικῆς σκέψης και τῆς βιωτικῆς στάθμης τοῦ λαοῦ μας. Χρόνια πού ἐκριναν γιὰ δεκαετηρίδες τὸ ἔδαφος και τὴ θέση τῆς Ἑλλάδας ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους λαοὺς τῆς γῆς, χρόνια τέλος πού στὴ διάρκειά τους ἡ Δημοκρατία ἔδωκε τὴ μεγαλύτερὴ τῆς μάχη πρὸς τις δυνάμεις τῆς τυραννίας και βγῆκε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ νικήτρια.

Τώρα ὁμως ἡ ἀνθρωπότητα βαδίζει στὸ δρόμο τῆς Ειρήνης, τῆς ἀνασυχρότησης και τῆς δημιουργίας. Καὶ στὸ δρόμο αὐτὸ γίνεαι ἓνος ἀγῶνας ταχύτητας. Ὅσο πιὸ γρήγορα προσαρμοστὲ ἓνα Ἐθνος μὲ τις νέες εἰρηνικὲς συνθήκες τόσο πιὸ γρήγορα θὰ δρέψει τοὺς καρπούς τῆς Νίκης. Πρωταρχικὸ ὀπλο τῆς Ειρήνης εἶναι ἡ δημοκρατία και ὀποιος ξέρει και μοροεῖ νὰ τὸ χειρίζεται καλλίτερα θὰ ρθεῖ πρῶτος στὴν κοῦρσα αὐτῆ τῶν λῶν. Ἡ χώρα μας ἀντίκρουσε και ἀντικρούζει φοβερὲς δυσκολίες στὴν προσομογή της αὐτὴ τόσο ἀπὸ τοὺς μαύρους ὅσο και ἀπὸ τοὺς κόκκινους Φασίστες.

Ἡ μερικὴ ὁμως ἄρση τῶν ἐμποδίων αὐτῶν κατάστασε δυνατὴ τὴν πραγμάτωση τοῦ Συνεδρίου και ἔτσι ἀποφασίστηκε γιὰ τὸ Μάρτη τὸ συνέδριο και ἡ ἀνάδειξη ἡγεσίας...

Ἡ σημοσία πού ἀποδίδεται στὴν ἐπιτυχία τοῦ Συνεδρίου εἶναι μεγάλη...

Ἀπὸ τὴν Ἐγκύκλιο τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου τῆς Ε.Ε.Ν.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΣΕ ΜΙΑ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΩΣ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΝΩΤΙΣΜΟΥ

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 1.000

Τὰ «Ἐλεύθερα Νιάτα» συνεχίζουν τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας
«Μαχόμενα Νιάτα» ποῦ ἔβγαίνε μυστικά τὸν καιρὸ τῆς Κατοχῆς.

Τυπογραφικαὶ ἐργασίαι Ροδάκη · Παύλου, Παλλάδος 18, Ἀθῆναι.